

PLANETA LOGO

1994

www.andele-svetla.cz

www.vesmirni-lide.cz

Planeta LOGO

Život jedné vesmírné civilizace

Vladimír Strejček

Zvláštní poděkování

Autor děkuje známému pražskému akademickému malíři mistru Miloši Kurovskému za ilustraci titulní stránky obálky a také za obraz uprostřed knihy. Oba obrazy znázorňují postavu duchovního mistra Avu z planety Logo. Mistr M. Kurovský, který se dlouhou dobu zabývá malováním vesmírných civilizací vkládá do svých maleb mystický duchovní prvek, která má hlubokou působnost na nitro člověka. Bez znázornění postavy Avu, by tato kniha nebyla úplná.

Obsah

Úvod	2
I. Cesta do meditačního centra na Woolman Hill	3
II. Setkání s Avu, obyvatelem planety Logo	8
III. Život na planetě Logo	11
IV. Historie planety Logo	16
V. Zážitek hudby sfér	21
VI. Návrat na planetu Zemi	26
VII. Druhá návštěva planety Logo	30
VIII. Cestování po Logo	38
IX. Léčení na Logo	45
X. Návštěva chrámu duchovní Moudrosti a parku duchovních nauk	51
XI. Život na astrální planetě Aro	62
XII. Pohled z Logo na přítomný život na planetě Zemi	66
XIII. Odjezd z Woolman Hill	71

Úvod

Dovolil bych si čtenáře zdvořile požádat o věnování několika minut k přečtení řádků tohoto úvodu, který může pomoci při čtení knihy o planetě Logo.

Kniha o planetě Logo rozhodně není vymyšlenou science-fiction, nebo povídkou, která by měla uspokojit fantazii čtenáře. To, co budete číst na stránkách této knihy o životě na planetě Logo, není smyšlené, ale je to z magnetofonového pásku převedené mediální čtení, neboli channeling, kdy k autorovi v hluboké koncentraci přicházely odpovědi na pokládané otázky. Tyto odpovědi jsou zcela spontánní a bez sebemenší snahy je přizpůsobovat naší pozemské logice nebo v nich hledat detailní řešení situace pro planetu Zemi.

Na druhé straně, některé situace nebo slova ze života planety Logo mohou být vodítkem a návodem pro rozvoj vážné snahy o vylepšení života na naší planetě Zemi. V myšlení New

Age, neboli nového věku, do kterého vstupujeme, snad již pro většinu lidstva není otázkou, zda existují ve Vesmíru další civilizace, které jsou na různém stupni vývoje.

Známý americký astronom Dr. Carl Sagan o životě ve Vesmíru ve své knize Cosmos říká tato slova: „Existuje přibližně sto miliard galaxií a v každé se nachází okolo sto miliard sluncí a přinejmenším stejný počet planet, konečné číslo jde do trilionů. Proč by v takovém množství planet jenom naše slunce mělo mít planetu Zemi na které existuje život. Spíše mi připadá, že Vesmír pulzuje životem, který jsme my lidé dosud neobjevili.“ (Carl Sagan, Cosmos, 1990)

Proto není nic podivného, když informace a obrazy ze života civilizací na těchto obydlených planetách jsou zachyceny během intuitivního a mentálního spojení, při němž dochází k fyzickému překlenutí prostoru, hmoty a času.

Z důvodu, aby text byl pro čtenáře obsahově plynulý, byly odpovědi ohledně života na planetě Logo zakomponovány do děje, který jim co nejvíce odpovídá a nenásilně na ně navazuje. Na druhé straně však tento děj nijak nemění obsah odpovědí a jejich skutečnost, tak, jak byly přijaty a zachyceny.

Je třeba dodat, že místa, která jsou spojena s pozemským životem Johna Towla, jsou skutečná a autor měl možnost se v nich po nějakou dobu pohybovat. Věřím, že popis existujících míst pomůže k věrohodnosti děje a také umožní čtenáři se s těmito místy lépe sjednotit a stát se tak částí celého vyprávění.

Kniha o životě na planetě Logo se nepřímě snaží o zamyšlení nad naším vlastním způsobem života a také snad tím, co v systému naší, tak materiálně zaměřené civilizace, lze vylepšit nebo změnit. Nejde tedy o detailní popis toho, jak vše na planetě Logo politicky a hospodářsky pracuje a je organizováno, ale spíše jde o nahlédnutí do několika sfér života této planety a také do její historie, která se někdy podobá našemu přítomnému životu, kterým v této době naše civilizace prochází. Toto vše by nám mělo pomoci se zamyslet nad systémem a hlavně cílem naší vlastní civilizace v přítomnosti a uvědomit si její poslání pro budoucnost.

Je tedy na čtenáři samotném, jak se postaví k přijatému obrazu ze života planety Logo, která je částí tohoto Vesmíru, stejně tak jako planeta Země. Doufám, že čtenáři bude obsah těchto stran popisující technicky vyspělý, ale přitom také duchovní život meziplanetární civilizace k užtku a pomůže mu vidět život na planetě Zemi, ale možná i svůj vlastní z nového pohledu.

Rev. Vladimír Strejček
V Praze dne 1. září 1994

(1)

I. Kapitola

Cesta do meditačního centra na Woolman Hill

Bylo krásné červnové ráno, když se John Towle jel svým autem na dlouho vytouženou cestu, na kterou se připravoval již delší dobu a která konečně docházela svého naplnění. Kola jeho Chevroletu ujížděla do Mainské dálnici 95, která z Augusty, hlavního města ve státě Maine, se spouští kolmo přes Portland dolů na jih. Cílem Johnovy cesty byl Deerfield ve státě Massachusetts, kde se nacházelo Quakerovské meditační centrum, které bylo otevřeno každému, kdo měl nejen zájem o duchovní věci, ale také tomu, kdo potřeboval být pár dní sám a trávit čas procházením se po zalesněných kopcích, které toto centrum tiše obklopovaly.

Johnovo auto stejnou rychlostí ujíždělo směrem k jihu John si tam mohl v klidu vybavovat vše co jej přivedlo k rozhodnutí navštívit Woolman Hill. John Towle, který byl úředníkem jedné banky v Augustě, se již po několik let zabýval naukami různých náboženství a jako samouk studoval jejich různé techniky a také jejich vliv na lidské myšlení a duši. Sám byl horlivým cvičitelem indické hatha jógy a čínského cvičení tai-chi, které chodil pravidelně cvičit pod vedením čínského učitele.

Přestože byl členem Univerzalistického kostela v Augustě, kam jej do nedělní školy vodili již jeho rodiče, navštěvoval shromáždění různých denominací, ať to byli katolíci, metodisté, baptisté nebo quakeři, prostě ti, jejichž kostely se v okolí Augusty vyskytovaly. V každém tomto společenství měl své přátele, kteří jej při jeho návštěvách vždy srdečně vítali. A protože byl John hudebně nadaný, zpíval v různých pěveckých sborech a tím se stávalo, že vyslechl mnohá kázání různých denominací a tak měl možnosti se blíže seznámit s jejich učením. Ve svém myšlení byl pravým univerzalistou, protože nedělní výuka Univerzalistického sboru v něm vybudovala základy myšlenkové otevřenosti a také náboženské tolerance, která v jeho životě hrála důležitou úlohu.

Johnovo bližší seznámení s hinduismem, buddhismem, taoismem a židovskou Kabalou v něm probudilo zájem o nauku o reinkarnaci, neboli převtělování. Podle této filozofie každá duše prochází četnými převtělováními během staletí a tato duchovní a životní škola duši obohacuje a zanechává v ní nové poznatky, které si bere s sebou do další lidské formy, do dalšího života, aby tak mohla v nových situacích napravit to, v čem bylo třeba se duchovně a také charakterově zdokonalit, aby tak celkový vývoj jednotlivce mohl pokračovat k vyššímu stupni vědomí.

Pro Johna důležitý zlom v chápání této filozofie sehrála návštěva Spiritistického sboru, který se nacházel za budovou soudu města Augusty. Jedno z nejznámějších medií, paní Mae Flaggová právě měla svou promluvu i s tím, že těm, kteří si přáli, vysvětlovala dopad činů z minulých životů na život přítomný. Mae Flagg byla dáma bohatých zkušeností, která již od dětství byla vedena duchovním učitelem k poznání duchovních zákonů. Projevovala se u ní schopnost mediálního čtení minulých životů a také předvídaní budoucnosti. Později se John měl možnost s Mae seznámit blíže a vést s ní dlouhé hovory v jejich domku, který stál na dálnici 135 zrovna v místě, kde dříve vedla stará indiánská stezka, což bylo důvodem, že často Mae, ale také její manžel Leo, který sám byl indiánského původu, mohli někdy vidět astrální těla Indiánů, procházejících jejich domem.

Tyto hovory, které byly vedeny do pozdních nočních hodin, se staly pro Johna zdrojem důležitých informací o duchovním světě, který znal jenom z knih, a který si nyní mohl ověřit jako skutečně existující. Vlastní duchovní zkušenosti, které Mae měla, nebyly založeny na vyčtených slovech z knih, ale na životní zkušenosti se světem, který existoval za běžnými lidskými smysly, a který dovedla barvitě popisovat a také se v něm s velkou zkušeností orientovat, což mělo tu výhodu, že uměla odpovědět na každou otázku, kterou jí John o tomto neviditelném světě dal.

John také s pečlivostí bankovního úředníka navštěvoval modlitební skupinu z katolického kostela svatého Augustina, který byl postaven na kopci a svou klasickou stavbou dominoval staré části města Augusty. Ti, kdo se v této modlitební skupině nacházeli, chtěli pomoci modlitbou v utrpení nebo nemoci těm, kteří to potřebovali nebo modlitbu žádali. Na druhé straně však také členové modlitební skupiny pomáhali svými činy, to jest finančně i jinak podporovali ty, kdo trpěli buď z osobních důvodů nebo je postihl přechodná finanční krize, kdy bojovali s nezaměstnaností. A tak při svých modlitebních schůzkách měli ti, kteří vysílali své modlitby s kladnými vibracemi a s žádostí o posilu, na mysli všechny, kdo potřebovali pomoc ve své životní situaci.

Často se stávalo, že se členové modlitební skupiny finančně složili, aby tak pomohli zcela vážným případům nebo aby mohli pomoci nějakou sociální akcí, která nebyla zahrnuta v rámci aktivit jejich obce. Náboženství pro Johna, a tak také bylo chápáno v Univerzalistickém kostele, bylo nejen poselství slov a úvah, které měly pomoci žít lepší život, ale jeho neoddělitelnou částí bylo i poselství praktických činů, které mohly být prospěšné někomu v tomto materiálním světě právě teď, v tuto chvíli.

Touto svou duchovní činností a náboženskou aktivitou John vyjadřoval tu intelektuální část, která byla neoddělitelnou součástí jeho povolání bankovního úředníka. Jeho intelektuální schopnosti a vzdělání nacházely v náboženské filozofii a v duchovních cvičeních harmonii, kterou potřeboval k doplnění svého života.. Velmi důležitou roli v tomto vývoji hrála pro něj zcela nově objevená kniha s názvem „Autobiografie jogína“ od indického mistra Paramahansy Yoganandy.

Ještě během čtení této knihy se John stal odběratelem lekcí Yoganandova centra Self Realization Fellowship v Los Angeles. Tyto lekce jej hned ze začátku naučily tomu, co je v duchovním životě nejdůležitější, a to umění, jak meditovat. Po mnoha týdnech cvičení se pro Johna se meditace stala něčím neodmyslitelným v jeho denním životě, kdy den pro něj začínal tichou meditací a opět večerní meditací končil. Meditace, neboli návrat duše do ticha Božství, se tak stala zdrojem duchovní inspirace a světla, za kterým duchovně kráčel a které nebylo omezeno slovy jakékoliv knihy nebo učením nějakého náboženství. Meditace znamenala pro Johna zdroj univerzálního duchovního poznání, kterým naplňoval své nitro a nechal se unášet tichou přítomností Boží, kterou během těchto chvil zažíval zcela jasně a konkrétně ve své duši. Tato meditační zkušenost mu pomohla překročit učení jakékoliv denominace a chápat jednotu, která ze vším spočívala ve své věčné univerzální duchovní podstatě.

John byl na cestě již několik hodina a tak byl čas zastavit u jedné větší dálniční zastávky se samoobsluhou a jídelnou, hned za odbočkou na Kennebunk Port. Odtud už to bylo jenom něco přes hodinu jízdy do Bostonu. Když seděl u svého vegetářského oběda se skleničkou Coca-coly a díval se okolo sebe na typy lidí, kteří zde seděli nebo přicházeli, uvědomil si, jak různorodá je Amerika ve své podstatě, kdy snad každá národnost světa je na tomto americkém kontinentě zastoupena. Avšak i přes tuto různorodost národností, ras a mateřských jazyků tito lidé byli mezi sebou sjednoceni jedním úředním jazykem a myšlenkovou svobodou, kterou jim zaručovala tato velická země, sahající od Atlantiku až po Pacifický oceán.

John, jako většina ostatních Američanů se cítil dobře v této lidské různorodosti, protože skýtali obohacení z nejrůznějších pramenů a způsobů myšlení. Možná jedna z nejpříjemnějších a také praktických věcí byl velký výběr z tvořivosti různých kultur, ať se toto projevovalo v umění, stylu oblečení nebo v bohatém výběru jídel. Možnost v rozmanitosti jídel byla velická, od chutí orientu, evropských specialit, až po mexické pepřné sandwiche. Různorodost lidí a přitom jednotu této velké země jej vedla k přesvědčení, že lidé na celém světě by mohli žít ve větším porozumění, než jak se to většina z nich dovídala ze stránek The New York Times, kde bylo jasné, že svět má k jednotě ještě dosti daleko.

Potom, co John natankoval nádrž do posledního galonu benzínu, který se do nádržky vešel, rozjel se opět po dálnici dál, směrem na Boston, od kterého už to bylo jenom dvě hodiny do Deerfieldu. Čerstvě natankované auto lehce ujíždělo na jih, přibližujíc se k hlavnímu městu Massachusetts. Při pohledu na monotónní tvář dálnice a poddávaje se plynoucímu pohybu auta, John se opět vrátil zpět ke svým myšlenkám a k důvodu, který jej přiměl k tomu, aby se vydal na tuto cestu.

Bylo to právě před několika týdny, kdy v Kennebeck Journal četl oznámení, že quakerovský kostel ve Winthropu pořádá žehnání zvířat a květin. Johna toto oznámení upoutalo, protože

toto oznámení bylo v okolí Augusty nezvyklé. Žehnání zvířat viděl spíše ve velkých městech; naposledy to bylo v Montrealu, kde celý park byl zaplněn většinou čtyřnohými přáteli člověka, tedy psy a kočkami, avšak nechyběli ani papoušci, medvídci mývalové a někdo přinesl i opičku. A protože John sdílel svůj jednopokojový byt v Augustě se svým psem Gingerem neboli Skořicí, napadlo jej, že by žehnání zvířat mohlo být pro něj i jeho čtyřnohého přítele něčím novým a také zajímavým. Takže v neděli odpoledne John nechal Gingera skočit na jeho obvyklé místo v autě, které bylo na zadním sedadle pokryté dekou a oba dva se vydali na krátkou jízdu z Augusty do Winthropu.

Do Winthropu John často jezdíval služebně, když zde navštěvoval pobočku své banky Fleet neboli navštěvoval své přátele v Rotary klubu, jehož byl v Augustě členem, a který svými sbírkami nejednou pomohl v nouzi jak lidem z okolí, tak i na mezinárodním poli. Když minul obchod s minerály, kam se často zastavoval pro různé druhy přívěsků, když chtěl přátelům udělat radost, začal za chvíli brzdit a odbočil vlevo na silnici 135 vedoucí na jih.

Po několika minutách již viděl na pravé straně bílý kostel, postavený v tradičním massachusettském stylu, se dvěma velkými stromy na trávníku před ním, kde již stávalo zaparkováno několik aut. John Towle vjel na cestu vedoucí ke kostelu, zabočil na stranu, zastavil a vypnul motor auta. Ginger na zadním sedadle již stál a vyhlížel okénkem ven, nechápaje, proč se zde sešlo tolik jeho čtyřnohých kolegů. John otevřel dveře a Ginger vyskočil, aby uděl svá první společenská představení a seznámení.

John šel ke skupince lidí, kteří stáli, někteří držíce na vodítku své svěřence, jiní nechali své psy volně pobíhat. Vedle schodů do kostela dvě dámy rozložily stánek sdružení pro „Pomoc zvířatům“ a rozdávaly svou informativní literaturu, aby tak získaly nové příznivce pro svou zásluhnou činnost, kdy se staraly o vyhozená nebo hladovějící zvířata, kterých bylo v okolí stále dost. Vedle stánku seděl velký bernardýn Bici, který svou velikostí musel zabrat svému hustému kožichu asi miloval dlouhé mainovské zimy. Dokonce jedna dáma zde byla i se svou kočkou Pussy, kterou měla uvázanou na provázku a která raději z povzdálí pozorovala to nevídané množství psů, kteří se zde sešli. Určitě nevěděla, co si o tomto společenství má myslet.

Pussy však nebyla jedinou kočkou, která si přišla pro požehnání. Alice, manželka pastora quakerovského kostela, která seděla na schodech měla vedle sebe malou cestovní klíčku u které byly otevřeny dvířka a z nich vylézala hlava černé kočky Mici a na klíně jí seděl malý foxteriér Schischi, pro kterého toto shromáždění nebylo ničím novým a který už po mnoha zkušenostech asi věděl, co bude následovat. Na schodech bylo také několik květin v květináčích, které někdo přinesl, aby také ony dostaly své požehnání.

Prostranství před kostelem se plnilo auty a také zvířecím osazenstvem z celého okolí. Pastor Vladimír vítal každého z nich a po nějaké chvíli vyzval všechny ke ztišení a zahájení obřadu „Žehnání zvířat a květin“, jak toto shromáždění spojily v meditaci, kdy společně žehnali nejen přítomným zvířatům a květinám, ale také celé přírodě a vesmíru. Vibrace jejich slov naplňovaly prostranství před kostelem a letěly dále do všech směrů, aby tak rozsávaly jednotu a harmonii mezi člověkem a přírodou, kdy ústa všech zúčastněných svorně opakovala po pastorovi slova jeho meditace:

„My lidé, kteří jsme součástí celého Stvoření, slibujeme zvířatům a květinám, co jsou zde s námi a kdekoliv na světě, že jim nebudeme ubližovat a budeme s nimi jednat s úctou, láskou a přátelstvím, protože po tom touží stejně tak, jako my lidé.

Slibujeme, že nepůjdeme spát, aniž bychom vás nakrmili a dali vám napít a připravili vám teplý přístřešek. Dále slibujeme, že nedovolíme, aby naše lhostejnost nebo zlost se staly vaší bolestí a utrpením, a tak se budeme snažit vás ochraňovat jak v našich domovech, tak i v přírodě a všude, kde budeme moci.

Všechny tvorové a květiny, kteří jste našimi přáteli, děkujeme vám za to, že sdílíte s námi naše životy, ale také naše starosti a radost v našich obydlích. Žádáme, abyste měli s námi strpení, když nejsme schopni porozumět vašim jemným vibracím lásky a přátelství.

Jak my lidé, tak všichni tvorové a celá příroda jsou částí trojice našeho pozemského stvoření. S úctou žehnáme o požehnání, aby se nám dostalo daru lásky a úcty vůči všem lidem, tvorům a květinám ve jménu přírody a celého Stvoření. OM, Amen.“

Po této meditaci, jakby všichni včetně zvířat cítili jakousi úctu a také rovnost nad slovy, která vyslali do prostoru a tak setrvali po nějakou chvíli v tichu. Potom někteří z nich zůstali, aby si vzájemně vyměnili zkušenosti z příhod, které měli se svými domácími zvířaty. Jiní se pomalu rozcházeli, nebo už startovali motory svých aut, ve kterých za okénky seděli pyšně jejich čtyřnozí svěřenci. Obě dámy ze spolku pro „Pomoc zvířatům“ schovaly svůj stánek do velkého auta a u druhého byla již otevřena dveře pro bernardýna Bici, kterému se po několika pokusech podařilo vyskočit na zadní sedadlo. Pastorova žena Alice se společně s pejskem Schischi loučila s příchozími, zatímco kočka Mici, která mezitím pomalu vylézala ze své klícky, se zvědavě rozhlížela kolem.

John se dal do rozhovoru s pastorem Vladimírem, který mu nabídl oběžník quakerovského kostela, v němž Johna zaujal článek o možnosti strávit několik dnů v quakerovském meditačním centru Woolman Hill, jehož lesnaté okolí zaručovalo opravdu klidný pobyt pro ty, kdo se chtěli oddat meditaci, rozjímání nebo potřebovali několik dní odpočinku. John, který již několik let neměl pořádnou dovolenou, viděl v tomto náhodném oznámení vyšší pokyn a rozhodl se, že této nabídky využije. A tak to byl důvod, proč nyní jeho auto ujíždělo do Deerfieldu v Massachusetts a John se těšil na dva týdny klidného pobytu v přírodě, kdy zcela bude moci zapomenout na bankovní přepážky, počítání čísel a zvonění telefonů.

Před ním se již rozprostíral Boston se svými mrakodrapy, ale také s malebnou částí Quincy marketu a do tradičního anglického stylu postavenou čtvrtí Beacon Hill se starými cihlovými domy a úzkými uličkami, které rychle stoupají, aby opět se spouštěly dolů k autami zaplněným silnicím. Pro Johna jako unitáře-univerzalistu Beacon Hill znamenalo také centrum náboženské společnosti, která měla své ústředí hned vedle Bostonského guvernérova sídla, jež dominovalo svou krásnou zlatou kopulí.

Nejvíce však v tomto historickém městě Johna přitahovala King`s Chapel, neboli Královská kaple, která znamenala v historii unitářství, ale i samého Bostonu velkou změnu, poněvadž její teologický episkopální charakter změnil James Freeman na unitářský, když byl v listopadu roku 1787 jmenován pastorem King`s Chapel. Velmi krásně umělecky vypracovaný vnitřek Královské kaple s bílými lavicemi, potaženými červeným sametem, s lóžemi pro celé rodiny a s klasickou kazatelnou bylo něco, co Johna při každé návštěvě dovedlo nadchnout, aniž by věděl proč, a tak tento vnitřní zážitek si nikdy nenechal ujít. Bylo to pro něj, jako kdyby se vracel zpět do historie a byl jejím tvořivým článkem, který se na změnách tehdejší doby nějak svými činy podílel, a které se tak staly částí jeho vědomí.

Tentokrát však John neplánoval zastávku v Bostonu. Místo toho objel Boston po dálnici a pokračoval směrem na Deerfield, kterého chtěl dosáhnout okolo poledne, aby mohl být co nejdříve na místě a tak plně využít času své dovolené.

Po dvou hodinách cesty Johnovo auto zatočilo z městské silnice ostře doprava u směrovacího znamení, které ukazovalo cestu do kopce s nápisem „Woolman Hill“. Přejel koleje místní lokálky a po písečné cestě jel jednu míli do kopce, až se zastavil na jeho vrcholu, kde bylo místo pro parkování mezi dvěma domy. Jeden z nich patřil dvojici, která toto místo spravovala a starala se o příchozí, druhý dům byl zřízen jako noclehárna a také

přednášecí a shromažďovací místnost s velkým krbem uprostřed, kde často, hlavně v zimních měsících, praskal oheň, který olizoval polena nařezaná v lesích Woolman Hill.

Když John vystoupil z auta, byl uvítán správkyněmi celého objektu Jean Semrau a Maureen Graham, které mu nejdříve přidělily k obytné malou dřevěnou chatičku, postavenou na malé stráni, kterou měl zcela pro sebe. Potom jej zásobily dekami, protože přes noc se teplota někdy značně snížila. Jean a Maureen pak provedly Johna hlavními částmi meditačního centra, a tak se John mohl mimo budovy také seznámit se stádem ovcí, které se zde pokojně pásly, a které byly neodmyslitelnou částí celého střediska. Napomáhaly zde vytvářet atmosféru klidu a míru v porovnání k rušnému městu, které se rozprostíralo někde dole pod tímto kopcem. Když se John vrátil zpět do své chaty, připadal si jako poustevník, což bylo vlastně přesně to, po čem již delší dobu toužil, aby se tak zcela v klidu mohl oddat rozjímání a duchovním cvičením, která zde chtěl ve větší míře praktikovat.

A tak, když se trochu zařídil a vybalil si své věci, rozhodl se, že se vydá na malou procházku lesem. Potom, co přešel hlavní příjezdovou cestu, lesní stezka jej vedla stále výše a výše do kopce, až skoro po půl hodině chůze přišel na místo, který bylo asi nejvyšším bodem a odkud bylo vidět přes špičky stromů do celého údolí, až na protější zalesněné kopce, které se táhly jako malé pohoří. Zde na tomto místě si John sedl na jeden z kamenů porostlým mechem a tiše se díval na kopce před sebou. Chvilími si připadal jako Mojžíš, který si ze skály prohlížel zaslíbenou zem. Čím dále na tomto místě seděl, tím více se jej zmocňoval neuvěřitelný klid a zvláštní pocit určité přítomnosti osudu, kdy začal chápat, že na tomto místě není náhodou, ale že jeho přítomnost zde byla již dávno naplánována něčím, co nemohl ovládat a bylo na něm, aby jen tiše naslouchal a plnil to, co bylo určeno.

Do své chaty se vrátil již za svitu hvězd a byl rád, že našel cestu zpět. Za celý den byl velmi unaven a když si lehl na tvrdou postel, ihned usnul a stal se částí hvězdné noci, v níž se klid rozprostřel nad kopci Woolman Hill.

(2)

II. Kapitola

Setkání s Avu, obyvatelem planety Logo

Uplynulo několik dní od Johnova příjezdu na Woolman Hill, které byly stráveny procházkami, duchovní koncentrací a meditacemi, ranním cvičením Tai-chi, ale také pozorováním pasoucích se ovcí nebo v občasně pomoci Jean a Maureen v přinesení dřeva k jeho nebo jiným chatám. To byla časná příprava na podzim, který do těchto míst přicházel velmi záhy.

John trávil dosti času čtením duchovních knih a ve chvílích rozjímání listoval převážně v knize nazvané „Bible Světa“, která obsahovala výňatky ze svatých písem knih všech hlavních světových náboženství. Pro Johna to byla velmi inspirující četba, protože si uvědomoval, kolik různých náboženských cest vede k jednomu cíli, který křesťané nazývají Bůh, Allah, i když přívlastky a vlastnosti lidmi každému z těchto názvů mohou být jiné. A protože John viděl Boha jako něco univerzálního, něco věčného, co je povýšeno nad všechny lidské vlastnosti a přívlastky, rád Boha přirovnával ke Světlu, které prostě je a prozařuje celý Vesmír.

Jednoho večera pocítil v sobě potřebu tyto pocity napsat ve formě motlitby nebo meditace a tak vzal papír a pod jeho tužkou se začala odvíjet slova univerzálního vyznání: „Vyšli jsme z Vesmíru, z oběhu hvězdných drah, z kosmického prachu věčnosti. Zrodili jsme se na planetu Zemi, která krouží v naší sluneční soustavě, v níž světlo Slunce rozdává všem teplo k životu. Život v nejrůznějších podobách a formách pulzuje okolo nás a my jsme jednou jeho částí.“

Ať je to kámen, dřevo, hlína či bytost ve všem stvořeném proudí energie života, která se rodí znovu a znovu, aby nikdy nezanikla. Hluboko v naší duši chápeme poslání lidského života, hluboko v duši cítíme světélko Božího obrazu.

V tichosti hluboké meditace se snažíme o poznání univerzálních duchovních pravd, které jsou obsaženy ve slovech všech náboženství a všech duchovních mistrů, kteří učili na této planetě Zemi. Snažíme se chápat celý Vesmír, jako dílo věčné energie Boží, kdy jeho věčný Architekt jej naplnil zákony, které vznášejí řád a harmonii do života tvarů hmoty, moudrost a lásku hlubin srdcí a duší.

S pokorou, skromností a úžasem, ale také s duchovním odhodláním chceme být částí nekonečna, abychom tak byli duchovními dětmi řádu a harmonie Vesmíru. Chápeme, že jsme částí věčného života Kosmu, který vzešel z klidu tvoření velkého vesmírného architekta.

Jsme částí věčného života, který má tisíceré formy, které z něj vyšly a zpět se opět navrátí do stavu jednoty, do bodu prvotního počátku Stvoření.“

John odložil tužku a z okna se díval na hvězdnou oblohu, která jej k těmto slovům pravděpodobně inspirovala a ve své mysli si snažil představit ty nekonečné hlubiny Vesmíru, ve kterých určitě také existují bytosti podobné lidem, kteří možná tak jako on hledí vzhůru na nebe a ptají se, zda tam někde v té nekonečné hloubce miliónů blikajících bodů hvězd není také někdo, kdo si klade stejnou otázku. Po chvíli rozjímání nad možnostmi života na planetách Vesmíru John podlehl únavě, rozestlal své jednoduché lůžko a ulehl na ně, i když myslí mu ještě stále zněla první věta jeho meditace, která jej pomalu kolébala do zaslouženého spánku „Vyšli jsme z Vesmíru, z oběhů hvězdných drah, z kosmického prachu věčnosti...“

Následující ráno hned po snídani se John rozhodl, že si udělá výlet na celý den. Připravil si s sebou nějaké ovoce a zeleninu, k tomu přidal pár krajíčků chleba a vydal se na cestu. Příroda pro něj měla zvláštní přitažlivost tím, že v ní viděl ještě prvotní stopy Stvoření a také v ní rád objevoval harmonii, která vlastně byla přírodě řádem a zákonem. Nic v přírodě nebylo nevyváženo, nic nebylo jednostranné. Vše mělo harmonický chod, přirozeně do sebe zapadalo a tak vytvářelo určitý celek, který se sám od sebe doplňoval, ale také sám za sebe existoval. Člověk svým rozumem by sám nemohl vymyslet tolik zásadních, ale také detailních zákonitostí, které v přírodě existovaly.

John obdivoval měkkost mechu a na druhé straně tvrdost kamenů, které ležely opodál. Obdivoval neuvěřitelný mechanismus života, který existoval jak v ovečkách, které se pásly na Woolman Hill, tak třeba v mravenci nebo mouše, kdy srdce a krev a jiné orgány byly zmenšeny do miniaturních rozměrů, a přesto plnily svou funkci. Některé tyto pochody člověk nebyl svým zrakem schopen vidět, a tak je mohl poznávat teprve pod silnými mikroskopy, aby si mohl ověřit jejich existenci. Příroda vlastně existovala sama o sobě, bez jakékoliv pomoci člověka, který ve skutečnosti nebyl jejím králem, nebo jakkoliv nadřazeným, ale jenom jednou její částí, která se vyvinula ve druh, jenž začal společensky žít a také samostatně přemýšlet.

John také věřil, že komunikace člověka s přírodou a obráceně je určitě možná, jestliže by člověk nebyl tolik zatížen svým intelektuálním myšlením a spíše se intuitivně snažil chápat vibrace a vlivy, které příroda a její živočichové okolo sebe vysílali. Jako příklad mu k této úvaze bylo přírodní společenství na Findhornu, ve Skotsku, které si uvědomovalo vyšší vědomí přírody a pracovalo s přírodou jako s rovnocenným partnerem. Odměnou bylo to, že příroda se těmito lidmi stále více odkrývala a brala je do svého kruhu, ze kterého však vypadávali ti, kteří byli ve svém myšlení nad něco takového „povýšení“.

John si také uvědomoval blízkost taoistického učení se zákony a řádem přírody, protože cvičení tai-chi, která každé ráno cvičil, byla vlastně kopií protahování a uvolňování zvířat, která je sama od sebe instinktivně dělala za účelem přirozeného a vládného získávání energie. Oproti tomu si člověk vymyslel rychlost a napětí jako hodnotu měření úspěchu a výkonu. Příroda však pracovala na základě uvolnění a harmonické hladkosti a elasticity pohybů, aby tak byla zaručena co největší pružnost svalů těla a získávala energie.

Cesta jej přivedla na totéž místo, kam přišel při své vycházce hned první den svého pobytu zde, a kdy výhled mu připomínal kopce Israele. Usedl k meditaci a za chvíli měl pocit, jako kdyby se ze svého místa vznesl a letěl nad údolím, vznášel se nad špičkami smrků a prohlížel si krajinu okolo sebe. Potom se vznesl ještě výše a letěl dál, směrem k zalesněným kopcům, který byly ozářeny poledním sluncem. V tomto letu si uvědomoval nekonečnou sílu lidské duše a nevyužité možnosti lidského ducha, o kterých mysl nemá vůbec tušení.

Ve svém mentálním výletu byl schopen přiblížit se k jakémukoliv předmětu co nejbližší a podrobně si jej prohlédnout. Letěl i za kopec, aby si prohlédl tu stranu, která nebyla viditelná z místa, kde fyzicky seděl. Viděl domy, cesty a zahrady, ale také lidi, kteří se procházeli nebo venku pracovali, aniž by se nechali jeho přítomností rušit. „Asi mne nevidí“, myslel si John a plynul dále pomalu zpět k místu své meditace. Pomalu otvíral oči a nějakou chvíli nevěděl, zda se mu celá věc jen zdála nebo byla skutečností. Rozum mu jasně říkal, že něco takového není možné nebo při nejmenším běžné. Avšak něco hluboko uvnitř jeho duše mu říkalo, že právě takový zážitek je skutečnost, kterou může prožít skoro každý.

Při pohledu na oblohu si John uvědomil, že je asi čas myslet na zpáteční cestu, protože tmavé mraky začaly směřovat směrem, kde seděl, a větší část oblohy jimi byla již zakryta. V rychlosti snědl svůj vegetářský oběd a vydal se cestou směrem dolů, která jej měla přivést na hlavní cestu a potom rychle pospíchal po malé cestičce ke svému předchozímu obydlí.

Sotva dorazil do své chaty a převlékl se, mračna se protrhla a nastřádaná voda v podobě tisíců kapek začala padat na celé okolí. Bylo pozdě odpoledne a Johnovi bylo jasné, že v takovém počasí nebude již možno uskutečnit večerní procházku, na kterou si zvykl. A tak si vzal svou oblíbenou „Bibli světa“ a začal v ní číst. Tentokrát to byly kapitoly z Tao-Tze-Tingu, které upoutaly jeho pozornost a úplně se hodily k jeho dřívějšímu rozjímání o přírodě. Po nějaké chvíli knihu odložil, sedl si co nejpohodlněji do dřevěného křesla, zavřel oči a vnořil se do tiché meditace.

Jeho duch se začal pomalu uvolňovat se zajetí proudu myšlenek a jeho duše začínala být čím dále tím lehčí a také klidnější. Pomalu cítil jak jeho duše se uvolňuje z hmotné tíhy těla a stoupá výše do prostoru, kde čas neměl žádnou míru a kam hmota ve své těžké formě neměla přístup. Jas a pocit úžasu naplnil jeho duši, která se v očekávání nechala unášet mocnější silou než byla sama.

Tu náhle, jakoby šlehnutím kouzelného proutku, stála před Johnovou duší nějaká bytost, která neměla pro Johna žádné určité pevné formy a spíše vypadala jakoby zhuštěná zářící energie. Vznášela se vedle něj a se zájmem jej pozorovala. John nebyl zářivým zjevem ani tak překvapen, jako, spíše jej zajímalo, odkud se zde tato bytost vzala a kde se tedy sám vlastně nachází. Přestože John nevydal jediného zvuku slova, náhle se jeho duše dotkla odpověď na jeho otázku.

„Jmenuji se Avu a žiji na planetě Logo“, odpověděla zářící bytost. „Oba dva se nacházíme ve sféře duchovních vibrací, kam mohou proniknout duše na určitém stupni vývoje. Zachytil jsem vibrace tvé duše a tak jsem se chtěl seznámit s tvým duchem“. Johnova duše byla při tichém přijímání těchto slov trochu zmatená a vnitřně žádala od světlem vibrující postavy bližší vysvětlení.

„Vidím, že jsi v těchto sférách poprvé“, odpověděl vibračně Avu, „ale nemáš se čeho obávat, protože zde se scházejí duchové kladných vibrací“. John se rozhlížel okolo sebe. Vše co viděl bylo duhové zářivé světlo. „Toto je sféra světla, ke se setkávají duše, avšak tato sféra není trvale obydlena“, vysvětloval dále Avu, „ve vesmíru existují různá místa o kterých vy pozemšťané nemáte potuchy“. „Proč jsem zde“, ptal se telepaticky John, „jsem snad již po smrti a nebo jak jen se sem vlastně dostal?“ Vibrace těla Avu se jakoby rozjasnily světelným úsměvem a Avu odpověděl. „Dostal jsi se sem na základě tvé hluboké meditace, kdy tvoje duše se tak uvolnila, že byla schopna na nějakou dobu opustit tvé tělo a vystoupit do těchto duchovních sfér. Ale ničeho se neobávej, tvému fyzickému životu se nemůže nic stát, protože tvé tělo je nyní v hlubokém spánku a tvoje duše se může kdykoliv do něj vrátit. Avšak vidím, že dnes jsme zde sami a bylo škoda dnes ztrácet čas rozmluvou a nic ti z tohoto astrálního světa neukázat.“

John nejevil příliš velký zájem o astrální svět, a tak se zeptal Avu, odkud on sám přichází, zda také z nějaké sféry nebo z planety jako je Země. Avu mu odpověděl, že přichází z planety Logo, kde je jedním z duchovních mistrů a kde život je na vyšším stupni než na planetě Zemi. Pro Johna zněla tato odpověď neuvěřitelně a otázel se, zda by mu Avu mohl ukázat planetu Logo a provést jej po ní. Avu, který mezitím pro Johna začal nabývat konkrétnější podobu, protože Johnovy duchovní smysly se začaly přizpůsobovat astrálnímu světu, se na Johna dlouze podíval, jakoby chtěl zjistit jeho duchovní schopnost podniknout tento dlouhý výlet a potom souhlasil. „Tvé fyzické tělo je zabezpečeno v klidném prostředí, takže není třeba se o něj strachovat. Tvá duše nyní poletí Vesmírem velkou vzdálenost, kterou však překleneme v několika pozemských minutách a tak bude dosti času se podívat na Logo a nastoupit cestu zpět. Jak vidím, tak toto asi nebude tvoje poslední návštěva na Logo“, vysvětloval, spíše sám pro sebe Avu.

Když Avu vibračně domluvil, John ucítil spojení své duše s duší Avu a náhle se oba začali vznášet neuvěřitelnou rychlostí. Byl to let jaký znal z fantastických filmů o Vesmíru, kdy je obklopovala temná hlubina kosmu s nekonečným množstvím blikajících hvězd, souhvězdí a galaxií. Také prolétali okolo sfér, na kterých viděli větší množství duší nebo i zahrady a budovy, které vibrovaly astrálním světlem a byly asi spíše dílem ducha než stavby z fyzické hmoty. Přestože bylo hluboké ticho, stálá vibrace kmitala Vesmírem a připomínala zvuk slova amen nebo om, kdy jakoby svou vibrací zaručovala jeho život a vše také touto vibrací k životu probouzela.

Některé planety, které z dálky míjeli, byly zahaleny jakoby v obal mlhy, u jiných bylo možno vidět na jejich povrch jako na dno čistého oceánu. Během letu také potkávali duše, které letěly Vesmírem tak jako oni. Náhle Avu ukázal na seskupení asi pěti planet, které začaly před nimi slabě zářit. Rychle se přibližovali k velké planetě, která vypadala vyhaslá, ale na jejíž povrch dopadalo slabé světlo, které přicházelo od slunce této malé hvězdné soustavy. Když tuto vyhaslou planetu minuli, objevila se před jejich zraky další planeta, jejíž obal byl bleděmodré a růžové barvy a která vydávala vibrace klidu a harmonie.

Při tomto pohledu se Avu a John zastavili a Avu vibračně řekl „Toto je planeta Logo, ze které přicházím. Nyní se pomalu vnořme do její atmosféry, aby jsi se lépe mohl naladit na její vibrace. Nejdříve přistaneme u chrámu „Kosmické moudrosti“, který je obklopen parkem a kde budeš moci okamžitě načerpat novou energii. I tak se asi stane, že pro nižší duše, které na Logo také žijí, budeš neviditelný, ale pro většinu z nich budeš tak skutečný, jako kdybys byl na planetě Zemi. Obyvatelé Logo jsou totiž schopni vidět duchovní substanci a tvar tvého těla, i když budou cítit, že nepocházíš z jejich planety. Proto se nemusíš ničeho obávat, a hlavně se snaž načerpat co nejvíce poznatků z této tvé duchovní a astrální cesty, abys o všem mohl později přemýšlet, až se vrátíš zpět na planetu Zemi“.

A tak se dvě duše pomalu vnořily do modro-růžové atmosféry planety Logo a za chvíli stály před chrámem „Kosmické moudrosti“, který byl obklopen různými druhy stromů a květin, jež měly velmi zářivé barvy a vyzařovaly příjemné vibrace lehké energie a jemné vůně.

(3)

III. Kapitola **Život na planetě Logo**

Johnova duše se rozhlížela okolo sebe. Chrám „Kosmické moudrosti“ se tyčil před nimi jako stavba z bílého kamene a všude okolo nich se rozprostíral velký park s nádherně zbarvenými kameny minerálů, vůní vibrujících keřů a stromů. Toto vše dodávalo tomuto místu zvláštní duchovní atmosféru, která jakoby posilovala Johnovu životní sílu.

Avu pohlédl na Johna a doporučil, aby si aspoň na chvíli odpočinuli, aby se tak Johnova duše mohla lépe přizpůsobit podmínkám planety Logo. „Ve své duchovní podobě můžeme lehce cestovat vůlí své myšlenky, a tak budeme překonávat vzdálenosti letem, aby jsi viděl z Logo co nejvíce“, řekl Avu. „Nyní se půjdeme trochu projít parkem, abys také měl možnost potkat obyvatele naší planety“.

Při své procházce potkávali mnohé návštěvníky parku, z nichž někteří na Johna pohlíželi se samozřejmostí, i když s určitou zvědavostí. Jiní jej jakoby vůbec neviděli. John si všímal jejich vzezření, které bylo v základě podobné lidem na planetě Zemi. Byli asi o půl metru vyšší, vzpřímené postavy s charakterovým výrazem obličeje. Oči měli trochu menší, avšak čistě zářivé. Jejich mozková část hlavy byla větší než u lidí na planetě Zemi a mnozí neměli žádné vlasy. Jejich těla, protože byla vyšší a štíhlá, vypadala lehčí, asi proto, že jejich chůze byla velmi jemná a dávala skoro pocit, jako kdyby se lehce vznášeli. Avu k tomu dodal, že vzhledem k jejich duchovnímu stupni, kdy mnozí jedinci mohou ovládat hmotu, jsou také schopni létat vzduchem nízko nad zemí. Vzhledem k tomu, že jejich myšlení je velmi jasné, protože se dovedou velmi dobře koncentrovat, svou silou vůle a také znalostí ovládají některé přírodní zákony.

„Abys věděl“, pokračoval ve svém výkladu Avu, „naše počasí na Logo je dosti vyrovnané, sluneční paprsky dopadají na celou planetu jakoby stejnoměrně a nejsou zde velké rozdíly mezi zimou a teplem, prožíváme jakoby stálé jaro a krátké léto v určitém období. Také vzdušný obal planety Logo je naplněn jemnou energií, kterou obyvatelé Logo vdechují. Naše planeta Logo se nachází v galaxii Lobo. Naše sluneční soustava má seskupení pěti planet. V této naší malé sluneční soustavě je také planeta Aro, na které žijí bytosti, které jsou na vyšším stupni než je civilizace na Logo. Bytosti na Aro žijí již více astrálním duchovním životem a jejich vědomí je již zakotveno v jednotě s Božstvím. Žijí podle duchovních zákonů Vesmíru a jsou s nimi v úplné harmonii. Možná později se více s jejich životem seznámíš“, dokončil svůj výklad Avu.

Avu řekl Johnovi, aby se silou své myšlenky snažil vznést nad zem. Toto se Johnovi podařilo a za chvíli se oba dva vznášeli nad povrchem planety Logo. Barvy přírody na Logo byly velmi pestré, hlavně převládaly barvy duhové. Zem byla porostlá stromy a keři a hlavně krásná byla barevná luka s duhovými barvami květin. Květiny zde neměly jen úlohu okrasnou, ale také dodávaly energii vůně do atmosféry přírody. Při letu si John všiml, že krajina pod nimi byla rovnoměrně poseta malými stavbami, které byly rozloženy mezi jezery, řekami a alejemi stromů.

Po nějaké době letu se snesli do zahrady, která obklopovala bílý dům. „Nyní ti představím jednoho z duchovních mistrů planety Logo“, řekl Avu a oba šli společně k domu, který měl bílé stěny a u vchodu stály po straně dva sloupy. Na zakulacených schodech stál ten, který je

očekával. Jeho podoba byla stejná jako ostatních lidí na Logo, které John viděl, avšak obličej tohoto duchovního mistra byl trochu hladší a oči měl o něco větší. S upřeným pohledem se díval na Avu a také na Johna. Když přišel k němu uvítal je malou úklonou. Totéž udělal Avu a řekl, „Omu, jak vidíš, přicházím společně s duší, která žije na planetě, která se nazývá Země a která se nachází v Mléčné dráze. Potkal jsem tuto duši v astrálních sférách a nabídl jsem ji, aby letěla na naši planetu. Tato duše jinak žije ve fyzickém těle, která má jméno John“. Po těchto slovech se John uklonil, stejně tak, jako to udělal předtím Avu. Omu, který se stále díval na Johna upřeným, avšak radostí naplněným pohledem, řekl: „Je to vyšší duše, která se co nejdříve již vtělí na naši planetu. Jenom pro její vyšší stupeň jí bylo možno, aby sem s tebou, Avu, přiletěla. Avšak pojďte dál, ať Johnova duše si může prohlédnout, jak vypadá obydlí na této planetě“.

John si všiml, že Omu měl skoro stejné oblečení jako Avu, které mu připomínalo volné a jednoduché oblečení dávných Řeků. Látka byla z lehkého materiálu. Avu i Omu zachytili telepaticky Johnovy myšlenky a Avu mu vysvětloval. „Oblečení není pro nás záležitostí stále změny, ale praktičnosti a kvalitní ochrany našeho těla. Látka je z přírodních materiálů, které už při své výrobě jsou nabíjeny duchovní energií a tyto vibrace v látce zůstávají. Tato energie se pravidelně do obleků vibracemi opět dodává, což napomáhá vytvářet kladné myšlení a soustředěnost. Každý si upravuje své oblečení jak chce, takže zde mámo módu volnosti. Později uvidíš, že barvy obleků jsou pestré a duhových barev, které, jsou-li správně sladěny, vytvářejí harmonii a dávají klid mysli. takže jak duchovně nabitě vlákno, tak i barvy pomáhají k lehkým a harmonickým vibracím“.

Vstoupili do velké haly, ve které bylo několik vchodů vedoucích do dalších místností. John si všiml, že zařízení bylo velmi jednoduché a vzdušné. Omu oběma pokynul, aby jej následovali, a tak vešli do prvního vchodu. „Toto je duchovní místnost, neboli místnost ticha a meditace“, vysvětloval Johnovi Omu a pokračoval: „tato místnost je také nedůležitější místností v našich domech. Zde každé ráno a večer a také v poledne provádím svá duchovní cvičení, tak, jak to dělá každý obyvatel této planety. Pro nás na Logo harmonické spojení fyzického s duchovním tvoří důležitou část života“. John si všiml, že strop kapličky, jak pro sebe tuto místnost nazval, byl ve tvaru malé pyramidy. „Tvar pyramidy“, poznamenal nyní Avu, „má svou univerzální koncentrační schopnost a pomáhá k rychlému duchovnímu povznesení. S tímto tvarem se zde setkáš na mnoha stavbách“.

Vyšli z místnosti ticha zpět do haly a vstoupili do místnosti, kterou Omu označil za místnost přijímání energie, kterou na Logo používali jako ložnici během noci. John se také dozvěděl, že noci jsou na Logo kratší než den. A tak místnost pro přijímání energie slouží jako noční generátor. Strop a stěny byly do tvaru kuželovité pyramidy, protože hladké a oblé stěny, podle výkladu Omu, vyzařují ze sebe duševní klid, a tak působí na duševní stránku bytostí.

Potom je Omu zavedl přes halu do velkého pokoje, který nazval místností tvůrčího myšlení. „V této místnosti se scházíme s přáteli k diskusím, výměně názorů a k vyjádření nových myšlenek a plánů“, řekl Omu. John si všiml, že atmosféra této místnosti byla velmi lehká a měla určité povzbuzující vibrace. „Při našich schůzkách nám atmosféra místnosti tvůrčího myšlení umožňuje mít mysl zcela otevřenou a intuitivně naladěnou. Jestliže někdo přijde s nějakým novým nápadem, snažíme se jej hned uvést do praxe, abychom tak viděli, jak by jeho kladné účinky mohly pomoci celé naší civilizaci planety Logo. To vede k rychlému technickému pokroku, který je však založen na duchovním a eticko-morálních zákonech“. Omu dokončil tato slova, když už se ocitli opět zpátky ve velké hale.

„Nyní přijdeme do místnosti přípravy energie, kde připravujeme energii pro naše těla, která potřebují ještě stále přijímat fyzickou energii potravy“, vysvětloval Omu. John si v mysli přirovnal místnost přípravy energie k pozemské kuchyni, která zde však byla velmi jednoduchá, protože potrava se zde podle slov Omu jedla ponejvíce syrová. Většinou potrava, která se na Logo skládá z plodů podobných ovoci a zelenině, se jenom opere pod

proudem vody a tak se v ní udrží energické a vitální složky, které do ní přešly z půdy a přírody, ve které vyrůstala. Také voda, která v domě teče, je sama o sobě vlastně osvěžujícím zdrojem energie, takže po každém umytí dodá ještě větší energii jídlu, které ji přenáší do těla.

Avu k tomu přidal důležitou poznámku, když řekl: „Na Logo neexistuje masitá strava, protože ta by tak byla spojena se zabíjením; to by bylo považováno za jednání proti kosmickému zákonu, aby se tak násilně ničil život zvířat. Už vzhledem k vibracím planety Logo a vysokému stupni její civilizace by se ty duše, které by ve vědomí měly touhu po zabíjení zvířat nebo lidí, na planetě Logo nemohly zrodit“.

Omu se k tomuto výkladu přidal. „Proto strava na Logo je čistě vegetářská a skládá se z plodů zeleniny a ovoce, tedy plodů, které získáváme ze země a ze stromů a keřů. Tyto plody jsou viděny jako zhuštěná fyzická energie, která zesiluje energii fyzického těla, které, jak sám můžeš vidět, je po fyzické stránce jemnější než těla obyvatel planety Země“. John musel uznat, že toto je pravda, protože těla obyvatel Logo byla opravdu jemnější a lehčí než těla pozemšťanů.

Avu tento výklad doplnil tím, že obyvatelé na Logo mají energetickou znalost jídel, která podávají, protože tak jejich kombinací dodávají různé druhy energie do těla. „Tato znalost je důležitá v našem lékařství, které je založeno na různém způsobu dodávání energie do těla“, poznamenal Avu a pokračoval. „Podle znalosti kosmických zákonů a zákonů naší přírody kombinujeme různé plody země a stromů tak, abychom z každého druhu využili co největší množství energie, která potom jde do našeho těla. Jídlo se nakrájí a promíchá, aby tak vznikla vazba energií v něm obsažených a tak se zvýšila jejich energetická hodnota v jeden energetický proud, který posílí tělo, ale také má vliv na duchovní vývoj“.

V místnosti pro přípravu energie si John všiml přístroje, který vypadal jako disk na příjem pozemské televize. Omu mu vysvětlil, že toto je přístroj na přijímání energie, která je vysílána po celé planetě Logo a může být takto všude bezdrátově přijímána, a také jí jsou poháněny všechny domácí přístroje. John si uvědomil, že vlastně zde jde o bezdrátovou, čistě prostorem proudící energii, která může být kdykoliv a kdekoliv na planetě zachycena. Sám si to vysvětloval jako energetické vlny, které byly vysílány do prostoru a zachyceny přístroji uzpůsobenými k jejich příjmu.

Omu nyní zavedl Johna do místnosti, která mu připomínala minerální koupele. Ze zdi sem proudila čistá voda do nádrže, která měla tvar lidského těla. „V této místnosti vodní energie si na určitou dobu lehneme a necháme své tělo omývat očišťující energií vody, která odstraní energii již vyčerpanou a nabije naše tělo energií novou. Tato energetická voda je připravována ve zvláštních vodárnách energie za pomoci minerálů a energetických kamenů, které svou energii do vody vyzařují. Potom je rozváděna po celé planetě“.

Když všichni tři vyšli opět ven do zahrady, všiml si John teprve důkladněji zvláštního tvaru tohoto domu. Jeho stěny byly spíše zaoblené než hranaté a některé části střechy měly pyramidový nebo kopulovitý tvar. Důvodem bylo, jak opět vysvětloval Omu, aby energie mohla v domě co nejlehčeji proudit. Protože na Logo nejsou velké výkyvy v teplotách počasí, používají obyvatelé pro topení energie, která je částí atmosféry jejich planety. Za pomoci trojúhelníkových pyramid, které jsou na domech umístěny, stahují tuto čistou energii pro vytápění celého domu.

Avu doplnil vysvětlení o energii dalšími slovy. „Na Logo se snažíme o to, aby docházelo k co nejmenšímu tření hmoty, protože tím dochází k velké ztrátě energie. Proto se řídíme fyzickým zákonem o co nejmenším tření hmot, a tím tak co nejmenším fyzickým odporem, který se zavádí v celé naší technice“.

Kousek opodál u druhého domu, který byl vysoko stejně postaven jako dům Omu, si hrály dvě děti. Pro Johna to bylo zajímavé zpestření i přesto, že jej děti v jeho astrální podobě asi neviděly. Avu mu k tomu řekl, „Existuje vesmírný zákon, který platí pro určitý vývojový stupeň, kde stále ještě existují vzájemné karmické vztahy a je při tom třeba spojení rozdílných energií. Je to stejný zákon jako na planetě Zemi, avšak s tím, že na Logo vztahy lidí jsou založeny na duchovních základech, kdy dochází k duchovní vzájemné přitažlivosti“.

K tomuto rozhovoru se také přidal Omu „hlavní smysl výchovy je, aby děti ve svém vývoji duchovně postoupily, aby jejich spojení s Kosmickým Božským Středem bylo co nejbližší a aby v tomto Středu prodlévaly také v denním životě. Snaha rodičů, je vést novou generaci k duchovnímu vzdělání a poznání. Na to má také velký vliv kulturní cítění a myšlení obyvatel Logo. Proto návštěvy duchovních koncertů, galerií a divadel jsou důležitou a také samozřejmou částí jejich rodinného života“.

Nyní se Avu a Omu začali dohadovat, jaký by měl být další plán Johnovy návštěvy a kam by jej měl Avu zavést, aby tak John poznal z planety Logo co nejvíce. Oba dva se shodli v tom, že John by měl navštívit některá muzea, univerzity a také chrámy a tak poznat trochu život na planetě Logo. Vzhledem k tomu, že se pohybovali ve svých astrálních tělech, bylo přemístění i na velké vzdálenosti pro ně dosti rychlé. John se rozhodl pro návštěvu muzea historie planety Logo, aby měl větší představu o jejím vývoji.

A tak se oba dva rozloučili s Omou, který ujistil Johna, že se ještě spolu setkají. John a Avu se vydali na vzdušnou cestu k „Muzeu historie planety Logo“. Pod nimi ubíhala astrálně duhovými barvami krásně zbarvená krajina. Také zvířata byla ve svých barvách pestrá a Avu upozornil na to, že vzhledem ke svému vyššímu vývinu než na planetě Zemi mohou také vědomě pomáhat lidem. Překrásná vůně, kterou příroda vydávala, prosycovala atmosféru celé planety.

Při letu Avu sdělil telepaticky Johnovi, že dravé druhy zvířat na Logo nenajde, protože i vnímání zvířat je na vyšším stupni. Zvířata zde vyzařují vibrace přátelství a radosti, což také pomáhá zharmonizovat vibrační proud obyvatel. To je také důvod, proč zvířata se běžně nacházejí ve zdravotních institucích. Některá zvířata, hlavně ptáci, pomáhají také v zemědělství, kde ochraňují setbu a růst plodů. Takže na Logo je příroda v jakémsi harmonickém opatrování jak lidí, tak i zvířat.

Jejich let pokračoval nad soutokem dvou řek a John se neubrnil telepaticky obdivovat jejich duhovým barvám, protože voda zde obsahovala prvky astrální energie. Je-li tato astrální energie v pohybu, mění své barvy a řeky se tak stávaly jakousi protékající duhou na povrchu země. Něco podobného pozoroval John i u jezer, kdy při vlnění jejich povrchu docházelo k překrásnému vlnění barev. Avu dodal, že i déšť má v sobě astrální energii, a tak když prší, vypadá to, jako kdyby kapky třpytících se krystalů padaly z nebe.

V některých místech John pociťoval při letu mírné foukání větru, který měl velmi příjemnou vůni. Avu mu telepaticky sdělil, že vítr je zde spíše jemným proudem energie a vůně, kterou bere z přírody a roznáší ji po celé planetě. Proto je velmi příjemné, když vítr, který je prosycen vůněmi astrální přírody, začne foukat.

Letěli nad kopci, které se vypínaly nad v hloubce rozloženými údolími. Johnovi připomínala krajina trochu stát Kalifornii, a tak se zeptal, zda na Logo také znají přírodní katastrofy nebo zemětřesení, kdy se chvěje celé území. Avu mu odpověděl, že přírodní katastrofy se vytvářejí na základě dopadu karmy lidí, kteří v takovém místě žijí, a také mohou být výsledkem dopadu negativního myšlení. Jestliže jeden národ zbrojí proti druhému, vytvářejí se na území tohoto národa a případně, v okolí největšího zbrojení negativní vibrace, které vyzařují do svého okolí a přenášejí se jak na její obyvatele, tak také na přírodu. To je důvodem, proč někdy, když je tato energie nahromaděná, dochází k vibračním

katastrofickým změnám. Na Logo však takové vibrace v myšlení lidí neexistují, a tak není třeba, aby k přírodním katastrofám docházelo.

John si uvědomil, jak důležité jsou vibrace nejen skutků, ale také myšlení a jak málo důrazu se na planetě Zemi dává na sílu myšlenek a dopadu jejich vibrací, ať negativních nebo kladných. Také si uvědomil, jak lehká je atmosféra planety Logo, což vlastně bylo způsobeno odrazem kladného myšlení jejich obyvatel.

Krásně zbarvená příroda pod nimi pomalu ubíhala a na obzoru se začalo rýsovat několik menších kopců. „Už tam brzo budeme“, řekl Avu a John pohledem hledal místo na obzoru, o kterém Avu právě mluvil.

(4)

IV. Kapitola

Historie planety Logo

Avu a John pokračovali v letu, když se před nimi objevila velká bílá budova, která byla rozložena na kopci uprostřed krásného parku. Snegli se do aleje duhově vyzařujících stromů, která vedla k širokým schodům, na nichž stálo několik mohutných sloupů. Budova odrážela svou krásnou bílou třpytivou barvu v paprscích slunce, které na ní dopadaly. Na střeše budovy bylo několik kopulí a jeden pyramidový tvar. Stěny netvořily hrany, ale jejich navazování bylo zakulacené, takže celá budova připomínala do různých stran roztažený ovál.

Na schodech stál vysoký muž prozářeného obličeje, který se na ně upřeně díval. Když se přiblížili ke schodům, Avu se mu uklonil a totéž udělal John. Muž na schodech se uklonil také a představil se jako Itu a oběma řekl, že obdržel zpráv od Omu, který mu sdělil, že jej letí navštívit k prohlídce „Muzea historie planety Logo“. Ukázal rukou na budovu a telepaticky jim řekl, že v ní jsou shromážděny veškeré informace ohledně dlouhé historie a vládního spravování planety Logo.

Vešli do veliké haly s podlouhlými kulatými okny, ze které vedly schody do tří různých stran. V hale bylo kromě nich několik lidí, někteří z nich je se zájmem pozorovali. Itu je odvedl do prvního poschodí, kde byly rozvěšeny velké bílé plochy, podobající se velké obrazovce. Na jedné z nich byl obraz galaxie Lobo, ve které se nacházela sluneční soustava pěti planet, z nichž jedna byla Logo s blízko obíhajícím vyhaslým měsícem.

Itu je zavedl do půlkruhového sálu s kopulí a bez oken. Byla zde široká pohodlná křesla, vyrobená na míru obyvatel Logo. Itu si sedl za bílý podlouhlý stůl, na kterém byla ovládací sekce tlačítek. Náhle se v kopuli rozzářil obraz planety Logo a na bílém půlkruhu se začal promítat děj, který vlastně obklopoval toho, kdo se na něj díval, a tak se bezděčně stával jeho částí. Avu se podíval na Johna, a když viděl jeho zájem, začal s ním sledovat společně děj, který se skládal z promítání statických obrazů nebo celých dějů.

Itu začal výklad historii planety Logo. „Historie Logo je dlouhá, ale my se zaměříme na poslední tři tisíce let“, vyprávěl Itu a v půlkruhové kopuli se začaly promítat obrazy, které měly tří-dimenzionální pohled hloubky prostoru. „Před dvěma tisíci lety“, pokračoval Itu, „existovala na Logo podobná civilizace jako nyní na planetě Zemi, ze které přicházíš. Byl zde v té době také podobný technický vývoj a politická různorodá struktura. Logo v té době bylo ještě rozděleno na menší územní celky, které tvořily státy, a lidé podle územních celků, používali sobě vlastní nářečí nebo dokonce jazyk. V té době jako politický systém existovala všude demokracie neboli volby jednotlivců do vedení země na všech správních stupních“.

„Před nynější přítomnou civilizací zde byly čtyři jiné civilizace na stupni planety Země. Tyto civilizace však postupně vyhynuly, a to vždy, když se dostaly do podobného bodu existenčního rozhodování, jako je nyní také na planetě Zemi. Tyto civilizace v tomto bodě rozhodnutí, jak dále ve svém vývoji pokračovat, zvolily raději technický vývoj před vývojem duchovním. Tak došlo ke katastrofickým změnám jak v podobě válek, kdy se různé státy spolu spojovaly, aby bojovaly proti druhým a kdy silnější seskupení začala mít převahu, nebo v podobě přírodních katastrof, které bortily jejich civilizační centra, takže musely začínat opět znovu a napravovat škody. Tato období náprav byla jakýmsi ulehčením pro planetu, protože tak nedošlo k jejímu úplnému zničení“.

Na půlkruhové obrazovce se začaly promítat obrazy, které opravdu Johnovi v mnohém připomínaly planetu Zemi. Byly zde vysoké budovy, které byly postaveny ve velké komplexy, jež se táhly do dálky. Doprava probíhala pod zemí i ve vzduchu zcela tiše v podlouhlých doutníkových vozech, který byly podobny trupu letadla. Obrazy lidí se zdály Johnovi o něco hranatější a silnější než nyní, ale také o trochu menší a jejich výraz nebyl tak zářivý jako u těch, se kterými se zatím setkal. Příroda však vypadala stejně jako nyní a nikde nebylo vidět znečištění ovzduší.

Itu pokračoval dále ve výkladu. „Před 1.200 lety se situace vyhrotila tak, že silnější skupiny se snažily ovládnout planetu Logo. A tak došlo k „Válce kontinentů“, která měla pro Logo katastrofální dopad. Mezi sebou bojující strany totiž také využívaly blízkost vyhaslé planety, na které přistávaly a i tam pokračovaly v boji. Jejich zbraně byly technicky vyspělé a přesné, což mělo za výhodu, že byla zničena převážně jenom velká centra soupeřících stran“.

Na obrazovce se nyní začaly objevovat nejrůznější druhy ničivých zbraní, které, jak John tušil, spíše byly založeny na vibračním zákoně, a jejich záření a nebo i zvuk narušovaly strukturu hmoty, která se po jejich působení rozpadla. A tak bez jakýchkoliv výbuchů nebo shazování bomb se jakoby samy od sebe, při zaměření těchto vibrací, rozpadaly budovy a celá města. Na druhé straně neuvěřitelný hluk, který byl vysílán z létajících přístrojů, vyháněl lidi z obydlí a přiváděl je na pokraj šílenství strachu. Také zde byly vidět obrazy z bojů na vyhaslém měsíci kroužícím okolo planety Logo, kde v úplné pustině se náhle objevily špičaté podlouhlé doutníky letadel, která vysíláním koncentrovaných paprsků ničila výzbroj jednoho ze svých protivníků.

„Tato „Válka kontinentů“, netrvala příliš dlouho vzhledem k technickému vybavení bojujících skupin“, pokračoval ve výkladu Itu, „avšak zničila základní centra všech zúčastněných kontinentů a také značně snížila počet obyvatel planety Logo, takže z bojujících skupin se začala stávat menšina proti těm, kteří se v odlehlých oblastech do této „Války kontinentů“ nezapojili. A tak nakonec potomci této válčící civilizace zůstali izolováni ve svých zničených centrech na různých kontinentech a museli svou rozbitou civilizaci znovu obnovovat“.

„Tím, že v naší soustavě je také astrální planeta Aro, začaly se na Logo rodit duchovně vyspělejší duše. A tak za necelých pětset let po „Válce kontinentů“, se za podpory většiny ujal vlády na Logo tak zvaní duchovní mistři, jejichž duchovní vědomí bylo na vysokém stupni. Pod vedením těchto duchovních mistrů došlo k úplnému sjednocení planety jak po stránce jazykové tak i politické, hospodářské a kulturní. Tím se tak celá planeta Logo stala jedním velkým globálním státem. Důvodem bylo to, že pro stejnoměrný vývoj civilizace bylo třeba, aby většina obyvatel planety byla na stejném duchovním a intelektuálním stupni. Takže nyní existuje na Logo jeden jazyk, stejná technická úroveň, jedny zákony, stejná úroveň vzdělání, a hlavně je dáván důraz na duchovní vývoj jednotlivce, který by měl být vždy o krůček dále než vývoj intelektuální. Proto na Logo je velmi blízká spolupráce mezi vědci a duchovními mistry, kteří dohlížejí na to, aby technický pokrok byl na úměrné úrovni duchovního vědomí obyvatel, aby jej nepřekročil, a tak se nezměnil v civilizaci materiální, protože je třeba, aby vše pomáhalo k vývoji celé planety“.

Obrazy na půlkruhové obrazovce se zastavily a také barva modro-růžové oblohy ustoupila pod paprsky rozsvíceného světla. Itu se obrátil na Johna a řekl, „nyní jsi viděl rychlý přehled posledního úseku historie planety Logo. Teď přejdeme do druhého oddělení, které je věnováno přítomné civilizaci a vývoji planety. Tam už uvidíš velký rozdíl v myšlení a chápání, které se potom odráží ve vedení a v životním stylu celé planety“. Po těchto slovech se všichni tři odebrali chodbou do dalšího oddělení, které rozděleno do několika částí.

Vešli do velké místnosti v podobě půlkruhu, ve které byly opět na stěnách rozvěšeny velké desky, který vypadaly jako čtyřhranné plátno nebo obrazovka. „Na těchto projektových deskách“, vysvětloval Itu, „se ukazují obrazy, které si můžeme vybrat z velké zásoby naší základní expozice muzea historie. To znamená, že k sestavení výstavy potřebujeme jenom znát její témata a hned se po tomto udání v základním archivu automaticky vyberou příslušné obrazy nebo dokumenty, které se potom ukáží na našich obrazových deskách. Takto můžeme okamžitě témata výstavy měnit i podle přání jednotlivce“.

Johnovi se tento nápad velmi líbil, protože si přitom vzpomněl na výstavu, kterou pořádal v jednom kostele v Augustě, kdy trvalo několik týdnů, než materiály byly sehnány a výstavní panely připraveny. Zde na Logo mu připadalo, že jenom pokynem z panelu, který zde měl své místo, může v několika minutách připravit výstavu na libovolné téma vztahující se k historii a přítomnosti planety Logo.

Itu šel k velké panelové desce a za okamžik se začaly na bílých deskách ukazovat obrazy. „Před chvílí jsme se věnovali historii planety Logo“, řekl telepaticky Itu, „nyní se podíváme na přítomnou strukturu celkového řízení, které by se na planetě Zemi dalo možná označit slovem politika nebo politická filozofie“.

„Jak jsi již viděl“, „Válka kontinentů“ byl výsledek tehdejších vůdců, nebo pro tebe řekněme politiků na Logo. Toto dnes již je dávná minulost. Je třeba si uvědomit, že ať to jsou války, revoluce, kriminalita, nepoctivost nebo mocenské boje, toto vše vyzařuje negativní vibrace do atmosféry takovéto planety a dále tyto vibrace pokračují do Vesmíru. Tyto negativní vibrace však svou negativní podstatou narážejí proti harmonickým zákonům Vesmíru, což automaticky vytváří protiklad, který vede ke změně negace v pozitivní a harmonické síly. Takže potom dochází ke střetnutí vibrace negace s vibracemi pozitivními, což vede k bojům a roztržetosti. Teprve až začnou ve vědomí lidí existovat vibrace kladné a harmonické, které nebudou v rozporu s Vesmírnými zákony, potom nebude třeba, aby docházelo k negativním situacím, jako jsou války, boje a podobné příklady. Tuto znalost vibrací a vesmírných zákonů na Logo máme a všichni se jimi snažíme řídit“.

Aby ještě více objasnil dopad zdánlivě neškodných aktivit Itu pokračoval. „Na Logo neexistuje výroba věcí, které by mohly připomínat zbraně, nebo byly určeny k zabíjení. I to, co by mohlo být viděno jenom jako hra a zábava, která by však měla formu ničení, zabíjení nebo pronásledování, na Logo neexistuje. Důvodem je to, že už samy vibrace, které z myšlení a soustředění na takovou negativní hru vyzařují, se potom při větším nashromáždění materializují a nakonec se také uskuteční a mají potom karmický dopad na všechny, kteří s nimi přicházejí do styku“.

„Proto na Logo je zásadou odmítnout vše, co vzbuzuje jakékoliv myšlenky na násilí, ubližování nebo dokonce zabíjení. Proto planeta Logo má velmi kladné vibrace, které jsou radostné, klidné a duchovně vyspělé. Naproti tomu planeta Země, ze které přicházíš, má vibrace, které vyzařují vesměs neklid, různé životní touhy a chaos. To také vyplývá z toho, že na planetě Zemi jde obyvatelům a vůdcům o předhánění se ve snaze být prvním, avšak s tím přichází rozštěpování a rozdělování, ze kterého pro některé skupiny vznikají politické a ekonomické výhody. Oproti na Logo, kde něco takového neexistuje, je dáván důraz na jednotu a z ní vycházející spolupráci“.

Po těchto slovech, která Itu pronesl, se John zeptal na věc, která jej na planetě Zemi nejvíce sužovala. „To znamená, že kriminalita, neboli ubližování, nucení a násilí na planetě Logo neexistují?“

Itu odpověděl. „Tak, jak si představuješ násilí na planetě Zemi, něco takového, kdy jeden trápí fyzické tělo druhého, na Logo neexistuje. Velmi dobře víme, že při takovém činu na každého, kdo jej provádí, dopadne karmická odplata v přítomném nebo příštím zrození, což by s sebou přineslo fyzické nebo i mentální utrpení nebo i případný zrod na planetu nižšího stupně. Jak vidím tvé aury, sám máš vědomost o tom, že duše při procházení koloběhem vtělení se vtěluje do nového těla a přinášejí sebou vibrace svých předešlých činů. Proto se na určitou planetu vtěluje dlouho stále stejné duše, než vibračně postoupí k vyššímu vědomí, aby se tak mohly zrodit na planetu duchovně vyspělejší“.

Itu ve svém vysvětlování dále pokračoval. „Kdyby například na planetě Logo se některé vývojově nižší duše chtěli odvrátit od duchovního vývoje a přibližovat se více materiálnímu myšlení, mělo by to důležitý katastrofický následek. Znamenalo by to, že jejich vědomí by se začalo více sjednocovat s hmotou a tak by začali dříve a hromadně umírat. Kdyby v tomto způsobu myšlení dále pokračovali, stávali by se z nich lidé podobní těm na planetě Zemi, kteří jsou svým myšlením zaměřeni většinou na hmotu, která otupuje jejich duchovní vědomí. Trvalo by velmi dlouho, než by se opět postupným vývojem dostávali zpět na duchovní úroveň vědomí“. Při tomto vysvětlení John si uvědomil, jak dlouhá cesta vývoje čeká na obyvatele planety Země.

Itu však ve svém vysvětlování dále pokračoval, aby zcela objasnil situaci na Logo. „Avšak i na Logo existuje u některých lidí to, co zde nazýváme nevědomostí, což je pád do hmotného myšlení. Něco takového znamená vnitřní nevyváženost, kdy dochází k poškození harmonie a vyváženosti mezi intuitivním a duchovním s intelektuálním a hmotným. U některých nevyrovnaných lidí tak dochází k upadání do materialistického způsobu myšlení. Většinou k této nevědomosti dochází u duší, které se rodí poprvé na planetu Logo a tak jsou ještě stahovány k myšlení, na které byli zvyklí na své dřívější planetě, jež byla vývojově o stupeň nižší než Logo. Toto je již pozná v auře dítěte, kterému se pak věnuje zvýšená duchovní pozornost a je kladen důraz na duchovní cvičení, která ve vývoji pomáhají tuto nevědomost překonávat“. Toto ponaučení, které Itu srovnával s ideovými systémy, které na planetě Zemi existovaly.

Během této doby, co Itu mluvil, se na bílých deskách objevovaly obrazy nebo i série jakoby filmů, které znázorňovaly vizuálně to, o čem Itu vykládal. John si vzpomněl na to, co na planetě Zemi bylo vlastně hybnou silou za vším, hlavně materiálním a co lidé nazývají peníze. Itu, který tyto Johnovy myšlenky intuitivně zachytil, se usmál, dotkl se panelu a na jedno světelné desce se objevilo něco v podobě čtyřhranných malých karet.

„Toto“, začal opět vysvětlovat Itu, „byl výměnný systém v podobě jakýchsi poukázek, který v minulosti existoval na planetě Logo. Tento výměnný systém odpovídal tehdejšímu ekonomickému a politickému rozdělení, byl postaven na materialistických základech a byl také jediným důvodem k práci a případně i rozděloval obyvatele do různých ekonomických tříd. Nyní pochopitelně tento systém na Logo neexistuje, protože vědomí obyvatel je na vyšším duchovním stupni. Takže práce jako činnost se na Logo nedělá pro peníze, ale pro práci samu, která je viděna jako služba všem, protože všichni pracují stejně kvalitně. Ať jsou to potraviny nebo jakýkoliv výrobek či obydlí, vše je zajišťováno globálním parlamentem, který má za úkol se starat stejně o všechny obyvatele, ať žijí na jakémkoliv místě na planetě Logo“.

John pochopil, že pro planetu Zemi je tento systém globálního zajištění pro všechny obyvatele Země, vzhledem k jejich stupni vědomí, asi nemožný. Avšak v zápětí jej napadla

další „pozemská“ myšlenka, která se tentokrát týkala vyspělého systému demokracie, nebo-li lidmi volených představitelů do vedoucích a vládních orgánů.

Itu opět telepaticky zachytil Johnovy myšlenky a na bílém čtverci se začaly ukazovat vysvětlující obrazy. „Jakékoliv politické neboli vůdčí úsilí, tak jak je prováděno na Zemi, se skládá z ovlivňování myšlenek davů lidí“, začal vysvětlovat Itu. „Důvodem je to, že ti, co se tak zvanou politikou, nebo-li vedením zabývají, je jenom malá skupina, kteří své myšlenky a cíle pomocí techniky rozšiřování sdělují většině. Na planetě Zemi je zatím nejlepším politickým systémem demokracie, která ve skutečnosti existuje tam, kde občan má svobodnou volbu toho, kdo jej má ve správních sborech státu reprezentovat a zastávat jej. Protože demokracie není dokonalá, přináší s sebou určitou svobodu myšlení, rozhodování, ale i zodpovědnost pro každého, jak svou volbou určí další vývin a směr vedení celého státu neboli určitých částí planety. Takže v demokratických státech dochází v určitém smyslu k harmonii myšlenek dobrých a špatných, je zde svobodná možnost volby, která vede i k vyššímu duchovnímu vývoji. Oproti tomu ve státech, kde vládne teror a diktovaná demagogie, se lidé ve většině mohou jen velmi pomalu duchovně vyvíjet. Zde začíná tak převládat zlo, které brání lidem svobodně smyslet a jednat“.

Jaký je tedy politický nebo vládní systém na Logo?“, zeptal se John, který byl udiven nad znalostí demokracie, kterou Itu měl a kterou považoval na Zemi za nejlepší politický systém.

Itu se dotkl řídicího panelu a na bílé desce se objevil obraz modro-růžově zářící planety Logo, která jakoby svými vibracemi vyzařovala univerzální planetární jednotu.

„Ve vedení planety Logo“, začal Itu své vysvětlení o filozofickém vedení na Logo, „se doplňují dvě základní složky: duchovní a materiální. Základem je však složka duchovní. Představitelem zde není jeden člověk, protože není, koho by reprezentoval, a také proto, že na Logo existuje jenom jedna planetární vláda. Systém, který se na Logo užívá, je nazýván kosmický zákon myšlení, moudrosti a duchovnosti. Pro řízení se tímto univerzálním zákonem není třeba politických stran, skupin nebo vůdčích jedinců. Pravá moudrost a duchovno jsou kosmické a tudíž neomezené a zcela svobodné ve své podstatě. Jakákoliv určitá ideologie nebo politický směr, který by obsahoval i demokracii, by vlastně jenom omezovaly pravou podstatu kosmické moudrosti a inteligence a vedly k zatemnění mysli. Ti, kteří by takto smýšleli, by se potom vtělili na planetu nižšího vývoje, jako je planeta Země, kde by se mohli stát částí takového systému a vývoje, který by chtěli následovat“.

„Na jakém základě je celý chod planety Logo řízen“, zeptal se s určitou zvědavostí John, když viděl, že demokracie není zde tím nejvyšším, na co byl zvyklý na planetě Zemi.

Na panelu se objevila rozsvětlená struktura politického systému používaného na Logo. U nejvyššího bodu ze kterého vše vycházelo John intuitivně vycítil název: „Planetární duchovní parlament“.

Nyní se slova ujal Avu, který jako duchovní mistr byl členem „Planetárního duchovního parlamentu“. „Na Logo existuje jen jedna vláda a to je vedení duchovních mistrů, kteří se ujali řízení planety Logo několik set let po „Válce kontinentů“, začal vysvětlovat Avu. „Tito duchovní mistři jsou znalci kosmických zákonů. Další, a to vědeckou částí tohoto parlamentu jsou vědci, kteří v harmonii s kosmickými a duchovními zákony připravují plány pro život na planetě Logo. Všechny státy byly během doby postupně spojeny a vytvořeny jednotné zákony, jedna řeč a planeta Logo se pomalu stávala jedním planetárním systémem“.

„Tento planetární duchovní parlament, se nezabývá politikou, ale zabývá se duchovním vedením obyvatel planety Logo a za druhé se stará o existenční a hmotné zajištění všech obyvatel této planety. Duchovní mistři nebo vědci nejsou do tohoto parlamentu voleni, ale jsou k tomuto poslání spíše zrozeni, a tak již vlastně svým vývojem předurčení. Za členy

„Planetárního duchovního parlamentu“ je vybírají již přítomní duchovní mistři, kteří umějí rozpoznat duchovní vlohy a tak poznají, kdo je duchovní mistr, protože těmito jsou duchovně nejosvěcenější a nejmoudřejší duše na Logo. A tak takoví jedinci, nejdříve však ve svém středním věku, jsou povoláni do funkce duchovních mistrů v parlamentu.

„Planetární duchovní parlament“ má odbočky po celé planetě Logo, kde pracují v úplné jednotě. Na každém kontinentě je „Kontinentální duchovní parlament“, který vede celý kontinent a jeho členové jsou částí planetárního parlamentu. Nedochází zde k nějakému předhánění nebo ke snaze, aby život na jednom kontinentu byl lepší než na druhém. Jejich poslání spočívá v jednotě a co nejlepší práci pro celou planetu. To znamená, že celá planeta užívá planetární lékařství, techniku, vynálezy, etiku a duchovní učení. Takže z pohledu planety Země bychom mohli systém řízení na Logo nazvat duchovním systémem následování kosmických zákonů moudrosti a harmonie“.

John si uvědomil, na jak zcela rozdílném systému je vedení Logo založeno, než na planetě Zemi, kde hmotné a intelektuální je na prvním místě, a potom teprve přichází náhodný a dobrovolný zájem o duchovnost. Získávání peněz, existenčního postavení, materiálních věcí a případně i politická nebo jiná činnost, byly hlavním měřítkem pozemského úspěchu a vlastně byly odrazem politických systémů v různých státech. Také stupeň životní úrovně byl oproti Logo na Zemi tak rozdílný, že se jen těžko mohlo mluvit o jeho případném vyrovnání v blízké budoucnosti. Jeho závislost na politické a hospodářské stabilitě byly vzhledem k různému stupni vzdělání a úrovně v některých zemích věcí zcela nedostižnou, kdy politikové a nebo celé vlády se měnily tak rychle, že vlastně neměly ani čas něco pro obyvatele státu udělat.

Důraz na duchovní stránku vývoje v celkovém systému na planetě Logo John chápal jako vysoký duchovní stupeň vyspělosti těch, kteří se na Logo rodí nebo jsou tímto planetárním systémem k takovému životu vedeni. Uvědomil si také, jak vyspělou myšlenkou bylo vytvoření „Planetárního duchovního parlamentu“, který na základě vesmírných a duchovních zákonů vede v harmonii celou planetu Logo. Z toho bylo jasné, že jednota a spolupráce je na Logo základním kamenem, založeným na duchovním vývoji, jenž je konkrétním základem a také ústředním bodem, od kterého se celý filozofický a životní systém planety Logo odvíjí.

Při tomto rozjímání se Johnovi dostalo náhlého jakoby zenového vhledu, kdy se před jeho vnitřním zrakem v jednobodovém pochopení promítl celý organizační systém planety Logo, vyjádřený v geometrických obrazcích a různých propojeních, nad kterými zářilo na nejvyšším vrcholu zlaté vibrující světlo, které se do těchto obrazců rozlévalo a prosvěcovalo jejich kontury a tvary a naplňovalo je jemnou energií.

V tomto vhledu John došel poznání kosmického harmonického systému, který je zárukou harmonie a řádu, je-li následován a může být praktikován na několika stupních, ať je to hmotný, materiální, duchovní a astrální. Tento systém byl výtvozem kosmické harmonie Ducha a byl promítán do prostoru, aby tak ti, kteří se na tyto vibrace napojili a pochopili je, se tímto řádem harmonie Ducha mohli řídit a tak se stát částí vesmírného souladu.

Po chvíli John procítl z tohoto zážitku rozšířeného vědomí a viděl před sebou stát Avu a Itu, jak se na něj s radostí, ale snad i s trochou hrdosti dívali. Itu je vedl k velkému oknu, které otevřel a ze kterého byl krásný výhled do okolí parku, který obklopoval „Muzeum historie planety Logo“. Itu oba vyzval k procházce a prohlídce parku.

(5)

V. Kapitola

Zážitek hudby sfér

Potom, co Avu a John ukončili návštěvu „Muzea historie planety Logo“, odebrali se do nedalekého pavilonu, který byl umístěn v krásném přírodním zákoutí a který také sloužil jako společenské místo pro ty, kteří sem přišli. Také se zde podávalo jídlo a nápoje, takže oproti jiným místům, které John navštívil, zde byl čilý ruch.

Avu mu prozradil, že sem pozval ještě další dva své známé, kteří budou schopni vnímat a také chápat Johnovu přítomnost na Logu. Zatím si sedli do jakési verandy, která skrze velká okna měla výhled na krásnou přírodu a byla stranou proudu lidí, kteří do tohoto rozsáhlého pavilonu přicházeli. Avu požádal Johna, aby na něj počkal s tím, že pro oba přinese něco k jídlu z připravených mís, které byly po stranách stěn umístěny a ze kterých si, kdo chtěl, zcela volně mohl nabrat.

John se mezitím rozhlížel kolem a uvědomoval si velký klid a vyrovnanost, které zde všude panovaly, i když okolo bylo dost lidí. Jejich chování vůči sobě však vypadalo velmi vlídně a příjemně a na jejich štíhlých obličejích bylo vidět vnitřní radost a vyrovnanost spojenou se světlem moudrosti a vlídnosti v jejich očích. Byly zde celé rodiny, jejich chování bylo klidné a i děti jakoby tímto klidem naplňovaly své hry. Johnovi se zdálo, že vše má harmonický průběh a klidnou rovnováhu, kterou prolínala radostná nálada.

Ke stolu však již přicházel Avu s jídlem, ale také se dvěma přáteli, které sem pozval, aby se mohli setkat s Johnem. Byla to žena a muž, kteří úklonou Johna pozdravili, což on opětoval a přisedli si k němu do širokých pohodlných křesel. Na stůl postavili krásně barevné plody připomínající ovoce, které bylo polito jakýmsi sirupem. Obojí mělo vynikající sladkou chuť. John si začal prohlížet své nynější spolence jednoho po druhém. Tak jako u všech obyvatel Logo, jejich těla byla vzpřímená a jemná, ale vzrůstem dosti vysoká a pevná. Z jejich protáhlostí obličejů a zářících očí vycházely vibrace ušlechtilosti a duchovní vyspělosti. Jejich čela a mozková část byla trochu větší a ženy měly na hlavě většinou černé vlasy. Jinak těla mužů a žen vypadala podobně jako na planetě Zemi jenom s tím rozdílem, že jejich vyšší postava je dělala trochu protáhlejšími a štíhlejšími.

John si uvědomil, že oba s ním mluví na telepatické úrovni jako Avu, a tak se otázal, zda tato komunikace je na Logo běžná. Žena jménem Eti mu odpověděla. „Naše řeč je telepatická, i když se také můžeme vyjádřit zvukem, což je však pro nás trochu těžší. Telepatie je jednodušší a také přesnější k vyjádření a můžeme se jí domlouvat na větší vzdálenosti. Naše děti se ji učí hned od dětství. Telepatie je schopnost vysílat a přijímat myšlenky, které jsou ještě podbarveny duchovním stupněm vysílajícího, takže i podle toho se dá poznat duchovní úroveň toho, který s námi komunikuje. Struktura řeči, kterou používáme, je bohatá a přitom jednoduchá, pod každým slovem si představujeme hned všechny jeho možné kombinace, které s ním souvisí. Taková je však řeč akademická. V hovoru s přáteli, jako nyní, nám nejde o kombinace, ale o vyjádření jen jedné věci, takže používáme řeči přímé, jednoduché neboli základní. Věty se skládají spíše ze slov, kdy není důležitá větná skladba, ale spíše význam slova, tedy jako informace toto slovo v sobě obsahuje“.

John si uvědomil, že zde jde vlastně o dva druhy telepatického dorozumívání. Jeden je akademický, který vyžaduje zapojení intuice a tvořivosti, ten druhý, který je jednoduchý a přímý, se používá k běžné konverzaci. Rozdělení významu jednoho slova na několik významových částí připadalo Johnovi velmi zajímavé a viděl v něm mnoho možností. Při zapíjení jemně sladké šťávy, která chutnala jako opravdový nektar, John se zeptal, zda by mu mohli více říci o životě na Logu. Muž, který se představil jako Oti a který pracoval jako vědec se snažil vysvětlit běh života obyvatel planety Logo.

„Na planetě Logo je život postaven na dvou věcech. První je duchovní vývoj a rozšiřování vědomí a druhou je přijímání energie ve vibraci, spíše než v jídle. Den obyvatel Logo začíná tak, že lidé jdou do chrámu nebo si doma sednou do místnosti ticha, kde přijímají duchovní

energii a poznání duchovními cvičeními. Až teprve po provedení těchto cvičení jdou plnit své pracovní poslání. Děti chodí už od dětství do škol, kde se hlavně učí duchovnímu životu a jemnému intuitivnímu vnímání, takže jejich ostatní výuka jde velmi rychle vpřed. Za nejdůležitější období ve vývoji dítěte považujeme první dva až tři roky života, kdy dítě je samo od sebe schopno intuitivně vnímat. V tomto období je dítě schopno si vzpomenout na astrální sféru, ve které žilo před svým zrozením“.

John poslouchal s napětím a Oti dále pokračoval. „Protože život obyvatel Logo je delší než na planetě Zemi, chodí lidé do škol až do svých 25 let v přibližných mírách vašeho pozemského času. Za tuto dobu získají informace, které potřebují k harmonickému životu a pracovnímu poslání. Každý občan na Logo má své pracovní místo, v němž plní své poslání. Je běžné měnit práci během let života, od těžší fyzické práce, kdy lidé potom přecházejí k práci, kde je třeba většího využití intuice a duchovních vlastností. Většinou jsou to obory jako vyučování, bádání, umění a další, k jejichž tvoření je třeba duchovně vyspělých lidí. Protože náš život končí okolo 150 let, dostávají se lidé k některým oborům ve svých sedmdesáti nebo osmdesáti letech, kdy již jsou duchovně vyspělí. Jak již víš, odměna za práci v jakékoliv formě na Logo neexistuje, a tak základem etiky práce je služba pro druhé, a tím i pro sebe“.

John nechtěl přerušit Oti v jeho výkladu, a tak jen dále tiše naslouchal tomuto zajímavému popisu života na Logo. A tak Oti dále pokračoval. „Na Logo se pracuje polovinu denního času a výrobky jsou potom předávány dále do míst, kde se soustřeďují k rozdělení po celém území. V čele jakékoliv výroby nebo organizace stojí ten, který je duchovně pokročilý a má dobře vyvinuté intuitivní vedení. Takový člověk dbá na to, aby vše bylo v souladu s fyzickými, kosmickými a duchovními zákony a tím se tak vývoj celé civilizace na Logo ubíral harmonicky vpřed. Po práci je čas rozdělen na čerpání fyzické energie a večer je určen k čerpání duchovní energie“.

John dále se zájmem naslouchal a tak Oti pokračoval. „Ekonomický systém na Logo je zcela nekonkurenční, kdy spíše jde o tvořivost ze které vzniká nabídka. Protože zde však neexistuje systém výměny nebo druh peněz, lidé na Logo vyrábějí a nabízejí své výrobky zcela volně, svobodně a radostně. Je velmi důležité to, že náš systém určuje, že lidé dělají takovou práci, pro kterou mají schopnosti a tedy určité poslání. To je jeden z důvodů, proč vývoj civilizace na Logo jde tak rychle vpřed. Takový přístup přináší vyrovnanost a klid v jednání a myšlení lidí, kteří se snaží jít podle harmonických duchovních zákonů a vztahů“.

John nyní vstoupil do proudu myšlenek a zeptal se, zda stavbu budov a chrámů provádějí dělníci nebo nějaký druh vojenských útvarů, protože to musí být těžká práce. „Práce s hmotou“, odpověděl nyní pro změnu Avu, „není na Logo příliš fyzicky těžká, protože dovedeme měnit stavbu molekul, kdy její fyzickou váhu podstatně zmenšíme. Naše těla, i když vypadají velká a silná, nejsou uzpůsobena pro těžkou práci s hmotou, protože tak by z našeho těla uniklo příliš mnoho energie. Jestliže mluvíš o vojsku, jak je znáš z planety Země a my je známe z dávných dějin, tak takové vojsko u nás neexistuje. Je však nahrazeno skupinami pomoci, které jsou vždy volány, když dojde k nějaké katastrofě, nehodě nebo jiným nepředvídaným pohromám. Povolání, která by byla v jakémkoliv směru spojena s výrobou zbraní nebo něčeho škodlivého a násilného, na planetě Logo nesmějí existovat“.

John, ve kterém bylo stále zaseto pozemské myšlení, v něčem takovém viděl určité omezení, ale zdůvodňoval si je tím, že takovýto přístup je činěn v zájmu všech a tudíž všemi také respektován. Tento rozhovor přerušila Eti, která všem sdělila, že ve vedlejší budově se chystá koncert harmonické hudby a že pro Johna by něco takového mohlo být příjemným a novým poznáním, které bude mnohem účinnější než dlouhá vysvětlování. John ještě dopil sladký nektar a všichni se ubírali parkem, vedoucím k budově, která z dálky vypadala jako pozemské řecké chrámy.

Vlastní budova nebyla tak velická, jak by se zdálo, ale byla klasicky postavena se širokým schodištěm a kulatými sloupy s mnoha tesařskými ozdobami ve výklencích a po stranách. Když vešli dovnitř, John si všiml bohaté vnitřní výzdoby, ať už to byly obrazy, které vyzařovaly klid, nebo sochy, které byly plné harmonie, nebo dokonce krásně opracované minerální kameny. Tyto kameny podle slov Avu vyzařovaly do prostoru vibrace, které podporovaly tvořivost a také uklidnění mysli.

„Jak vidíš“, pokračoval Avu ve svém výkladu, „umění na Logo má za úkol duchovně pozdvihovat a také posilovat. Umění, hlavně malířské, zobrazuje věci, které nejsou pro nás fyzickým zrakem viditelné, ale mohou být viděny jenom duchovním zrakem, což také znamená, že většina umělců na Logo jsou také duchovní mistři. Tito svým uměním ukazují to, co je za světem fyzickým, a tak pomáhají lidem lépe pochopit tu duchovní část, která zde existuje. Mnohé obrazy, jak zde můžeš vidět, znázorňují člověka, jak je obklopen barvami své aury, nebo-li kosmické energie. Například tento obraz patří do skupiny obrazů radosti, jejichž účelem je povzbuzovat na duchovní cestě, která vede ke Věčnému Světlu a při pohledu na takový obraz by se měl naplnit duchovním světlem nejvyšší lotos, neboli duchovní centrum v našem těle“.

Eti se přidala k vyprávění Avu a upozornila Johna na další řadu obrazů, které zde byly rozvěšeny. „Toto jsou obrazy, které ukazují, jak to dopadá, když člověk nerespektuje duchovní zákony a tak vlastně vědomě kráčí k rozpadu harmonie, což vede nakonec k negativnímu dopadu. Tyto obrazy tak ukazují, co se stane při zastavení duchovního vývoje nebo ignorování duchovních zákonů. Například tyto dva obrazy ukazují na převahu intelektu a myšlenek nad duchem, což je většinou příčinou pádu do hmoty. Další obraz zde ukazuje, jak pohybem ve hmotě a přílišným obíráním se hmotou, dochází ke ztrátě intuice, citu, vjemu a chápání duchovních schopností. Tento obraz znázorňuje pád z duchovního vědomí do hmotného, nebo do čistě myšlenkového, což je v každém případě velkým zpomalením ve vývoji jedince. Čím výše je duchovní vědomí zatěžkáváno hmotou těla nebo svého obalu, ať má jakoukoliv formu a čím více s tímto tělem nebo obalem sjednocuje, tím pomaleji kráčí pokrok vpřed. O takové ukázání nebo varování se právě snaží některé obrazy, které jsou zde vystavené“.

Když prošli chodbou, vešli do sálu, jehož vnitřek byl velmi zajímavě vytvořen. Vše bylo jakoby mírně zvlněno, nechyběly sloupy a různé ornamenty, které měly většinou oblé tvary. Sedadla byla široká a pohodlná a celá síň byla sladěna do barvy bílé, modré a zlaté. Nad místem, kde bylo jeviště, byl strop opět do tvaru klenutého kruhu, s tím, že z tohoto kruhu do celého sálu vycházelo půlkruhové malé klenutí, které procházelo stropem přes celý sál. Oti Johnovi vysvětlil, že tímto tvarem se dosahuje akusticky jasného neseného zvuku.

Sál byl již z větší části zaplněn, ale vysocí a štíhlí lidé stále přicházeli. Johnovi přátelé usedlo do modrých křesel, vedle Johna seděl Avu a z druhé strany Eti, která se k němu naklonila a řekla: „Zde se také hrají mluvené hry. Tyto hry jsou tak duchovně a kladně eticky napsané, že jejich slova a význam pomáhají čistit auru a povznášet vědomí těch, kdo je poslouchají. Mluvené hry jsou většinou zaměřeny na tři témata: duchovno, charakter a dobro. Během hry, kterou koncentrovaně sledujeme, se tak napojíme na její obsah a tím v sobě silně posilujeme ty vlastnosti, o kterých se ve hře mluví. Dnes však zde bude hudební koncert se zvukovým hlasovým vystoupením. Možná se v něčem bude podobat zvukům z planety Země“.

Sál byl již zcela zaplněn a Johnovi připadalo, jakoby všichni přišli odněkud z dovolené u moře, protože kůže všech byla jemná a vláčná, i těch, na kterých bylo možno pozorovat vyšší věk. John se zájmem čekal, až přijdou hudebníci a začnou hrát. S obdivem pozoroval, že posluchači se mezi sebou nebavili, ale spíše seděli tiše, někteří měli dokonce zavřené oči a vlastně všichni se jakoby koncentrovali. To Johna udivilo a hledal odpověď u Avu.

Avu, aniž by se k němu otočil mu telepaticky sdělil, že základem naslouchání tónů je pro lidi na Logo duchovní zážitek. „Hudbu nevnímáme jenom sluchem“, vysvětloval telepaticky Avu, „ale hlavně vnitřním zážitkem duše. To znamená, že naše hudba je harmonicky tak komponovaná, aby při poslechu bylo její krásou a harmonií tónů působeno na sluch, avšak hlavně na duchovní vnímání tónů, což pomáhá duchovní energii stoupat skrze duchovní centra v těle k vyššímu vědomí. To vede k tomu, že během koncertu většina posluchačů zažívá duchovní vnitřní blaho a radost, které je duchovně povznáší. To je také důvodem, proč se lidé před koncertem ztiší a duchovně koncentrují, aby se tak rychleji mohli napojit na duchovní vibrace krásy tónů, které zde budou znít a které jsou tak harmonicky napsány, že budou povznášet duši k vyššímu vědomí“, dokončil Avu svůj výklad právě včas, protože koncert již začínal.

Na jeviště přišli tři hudebníci, kteří také přinesli s sebou své velké nástroje. Jeden nástroj vypadal jako harfa, druhý jako flétna a třetí byl větší nástroj strunný. Nejdříve začala hrát harfa a John si uvědomil, proč tento nástroj měl tak zajímavou konstrukci. Nahoře i dole byly umístěny jakési ozvučující desky, které modulovaly zvuk strun. To znamenalo, že tón zahráný na struně byl nástrojem vysílán do prostoru z několika stran, takže zvuk byl nejen stereofonní, ale jakoby mnohonásobný, jako kdyby zde hrálo několik harf najednou, a ne jen jedna. Další zajímavá věc byla ta, že struny mohly hrát celé souzvučky najednou, takže při hraní několika strun za sebou to znělo, jako když hraje malý orchestr. Čím více se John zaposlouchával do hudby tónů, které zněly neuvěřitelně jemně a přitom harmonicky podmanivě, tak tím více pociťoval, že se jeho vědomí opravdu povznáší. Za chvíli se přidala flétna, která zde zněla jako tóny nebes. Melodie se harmonicky prolínaly a John jasně cítil, jak se v jeho vědomí rozlévá radost. Další strunný nástroj v podobě velkého čela, který však zněl jemně jako housle, dlouhými chvějícími tóny začal do skladby vnášet silnou vibraci, která připomínala zvuk vesmíru.

John se začal nevědomky nořit do hudby, která jej povznášela výše do duchovních sfér klidu, míru a radostného naplnění. Cítil jak jeho tělo začíná prosvětlovat jakési jemné světlo, které stoupalo stále do výše k temeni hlavy. John si ani neuvědomoval, že seděl zcela rovně, avšak v úplném uvolnění při kterém se jeho duše nořila do nekonečného světelného oceánu Ducha. Cítil, jak tóny hudby jej jakoby zvedají z jeho místa a jak jeho vědomí vystupuje do závratných výšek, kde k němu doléhá nebeská hudba sfér. Nevěděl co se s ním děje, ale nedovedl se odtrhnout od tohoto radostného vědomí duchovního světla, které zaplavilo celou jeho bytost.

Nyní se k melodii přidal tón jasného a zářivého zvuku, který jako vůně mořského větru začal vibrovat sálem. John otevřel oči a viděl dívku v dlouhém růžovém splývavém šatu s tmavě černými vlasy, která svým hlasem doplňovala harmonii tónů hudebníků a k této harmonii hudby přidávala další kouzlo. Její zpěv byl vytvořen z neuvěřitelné krásy zpívaného tónu, který se většinou pohyboval v harmonických koloraturních kadencích, které potom přecházely do zpěvu jednoho dlouhého tónu, kterému pěvkyně dodávala čarovnou krásu. Délka tónu trvala vždy neuvěřitelně dlouho, což naplňovalo místnost nádhernou vibrací krásy zvuku, podbarveného hudbou nástrojů, při čemž jako by se vznášel do vyšších sfér.

John byl fascinován a jeho vědomí jakoby se ztratilo ve sférách vesmíru, kde prožívalo neuvěřitelnou blaženost. Tóny nástrojů a hlasu se rozlévaly krásnou síní, která se naplňovala vibracemi duchovní radosti přítomných. Nebylo místa a ani lidské duše, které by v této síni nebyly prosyceny světlem a naplněny harmonií, která je vynášela do duchovních sfér, kde pociťovaly přítomnost věčného a univerzálního Božství. Toto byla duchovní cesta hudby, která je k tomuto poznání dovedla, aby alespoň na určitou dobu mohli zůstat v tomto radostném, ale také posilujícím stavu.

Když koncert skončil a umělci společně s posluchači zůstali nějakou chvíli v naprostém tichu, byl John jediný, který pozvedl ruce k potlesku. Avu mu však pokynul, aby zůstal v klidu. Když

ticho bylo přerušeno úklonou a odchodem umělců, Avu vysvětlil Johnovi, že největší odměnou pro umělce na Logo je, když vytvořili tak duchovní atmosféru, která pomohla povznést co nejvíce duší do vyšších sfér. Rozšíření duchovního vědomí u posluchačů, byla největší odměna, jakou umělci mohli získat a proto stáli společně několik chvil v tichu, aby tak mohli procítit vibrace duchovní radosti, kterými byl sál naplněn.

Když vyšli z budovy ven, slunce ještě stále prosvěcovalo jemnou atmosféru planety Logo. Cestou šli okolo malého jezírka s bledě modrou vodou, okolo kterého rostla brčálově zelená tráva, ze které vyrůstaly duhově zbarvené květy. Vzduch byl nabit jemnou energií, která vycházela z aury přírody a rozlévala se po celé planetě. Johnova duše byla ještě stále naplněna energií z koncertu hudby a zpěvu, tato energie přírody jej ještě více posílila, takže John v sobě cítil radostnou sílu a plnost duchovní věčnosti života.

Johnovi noví přátelé, Eti a Oti se s ním a s Avu rozloučili úklonou. Avu zůstal s Johnem sám. „Vidím“, řekl Avu, „že náš den na Logo se chýlí ke konci a že bude třeba se postarat o to, aby ses vrátil v pořádku zase zpět do svého těla, které odpočívá na planetě Zemi. Asi bude lepší, když se opět vrátíme k „Chrámu kosmické moudrosti“, který, jak víš, je obklopen parkem, kde jsou silné vibrace duchovní energie. Před cestou v meditaci přijmeš co nejvíce těchto vibrací a potom se hned vydáme na zpáteční cestu Vesmírem k planetě Zemi“.

Když Avu domluvil, oba dva se vznesli a letěli směrem k „Chrámu kosmické moudrosti“, u kterého se snesli k zemi a usedli na lavičku pod košatými stromy, jejichž listy vyzařovaly jasné barvy své aury, které jakoby svítily do ticha noci.

Za nějakou chvíli oba dva vstali a jejich astrální světlo se pomalu začalo vzdalovat od povrchu planety Logo, až jenom slabé chvějivé blikání ve vesmírné dálce bylo důkazem toho, že se vydali na zpáteční cestu k planetě Zemi.

Na Logo se snesla noc, kdy jenom planeta blízkého měsíce a tisíce hvězd zůstaly na obloze viditelné. Vše se zahalo do klidu, kterým prochvívala radostná energie této modro-růžové planety Logo.

(6)

VI. Kapitola

Návrat na planetu Zemi

John Towle ležel stále nehnutě na posteli, kam před mnoha hodinami ulehl. Nyní, začalo jeho tělo projevovat známky života a pomalu se probírat. Velmi zvolna otevřel John oči a klidným pohledem prohlížel svou místnost. Potom oči opět zavřel a za chvíli je opět otevřel, aby se ujistil, že co vidí, je skutečnost.

Pomalou začal pohybovat rukama a za chvíli se dovedl i posadit. Ze své postele měl výhled na les a oblohu a to jej ujistilo, že je opravdu zpět tam, kde má být, a hlavně na správné planetě. Slunce již ozařovalo svým svitem vše okolo a John odhadoval čas na devátou hodinu ráno. Avšak stále se mu ještě nechtělo vstát a začít svá ranní cvičení. Posadil se na posteli o něco pohodlněji a začal si zcela jasně vzpomínat na vše, co prožil ve svém dlouhém spánku.

V jeho mysli se vynořovaly obrazy vesmíru a potom z Loga, této modro-růžové planety, krásných zahrad a chrámů, nezvyklých domů a jemných postav lidí. Tím vším procházela jako niť postava duchovního mistra Avu, který tomu všemu dával pečeť skutečnosti a pravosti. Čím více se John těmito myšlenkami zabýval, tím více se stávala postava a existence Avu pro něj skutečností. A nejen to, ale hlavně měl pocit jakéhosi nadpozemského

přátelství, které nezná překážky času a je stále věčně přítomné. Obrazy z planety Logo plynuly před jeho vnitřním zrakem jako fantastický film z ateliérů Hollywoodu, avšak pro Johna tyto obrazy a děj, který je provázel, byly prožitou skutečností.

Pomalou vstal a oblékl se. Náhle uslyšel klepání na dveře. Otevřel a za nimi stály Jean s Maureen, které již měly strach zda se mu něco nepříhodilo, protože jej celé ráno neviděly. John se vymluvil na četbu knihy, od které se nemohl odtrhnout až do ranních hodin, a tak zaspal. Jean jej pozvala k nim na snídani, což John s radostí přijmul a po krátké procházce lesem k jejich domku již seděl za stolem s připravenou snídaní.

Tentokrát místo procházky v lesích Woolman Hill se John rozhodl, že pojede do města Deerfield, podívá se po krámech a půjde mezi lidi. A protože se ve městě příliš nevyznal, vzal Jean a Maureen sebou a zároveň je pozval na oběd. Deerfield bylo typické massachusettské městečko východního pobřeží Ameriky, žijícího v klidné atmosféře s mnoha malými obchůdky a také s velkým supermarketem na dosah. John zaparkoval své auto ve středu města a všichni tři se šli projít ulicemi Deerfieldu, kde John dostal skoro až turistický výklad ke všemu, na co se zeptal. Ani zde nechyběly čínské restaurace, a protože všichni tři byli vegetariáni, čínské jídlo plné zeleniny s rýží bylo přesně to, co si chtěli objednat. Na zpáteční cestě na parkoviště si John ještě stačil koupit noviny a magazín The Time, aby dohonil to, co ve světovém dění svým poustevnickým životem zanedbal.

John ve svých rozhovorech s Jean a Maureen zjistil, že jejich zájmy a názory co se týká náboženství jsou velmi blízké. A když pozdě odpoledne, všichni tři seděli za stolem u hrníčků kouřícího čaje, John se zájmem sledoval výklad Jean ohledně používání čínské metody I Ching, kdy k určení druhu čar používala házení tří mincí, a po sestavení hexagramu našla odpovídající text v I Ching, neboli knize změn.

Stejný zájem John projevil o další zajímavou techniku, která se nazývá Runes, což jsou keltské znaky, jdoucí zpět ke skandinávským Vikingům. V soustředění si člověk vytáhne jeden z 25 runes, které jsou předtím promíchány. Ke každému znaku je odpovídající text, který se svým obsahem snaží pomoci vidět přítomnou situaci z duchovního hlediska, kdy nejen že odpovídá na otázku, ale především na přítomný stav vlastního nitra člověka. Runes jsou jakýmsi zrcadlem našeho podvědomí, a harmonickým vodítkem při rozhodování.

Venku slunce již pomalu zapadalo a na obloze začaly probleskovat první hvězdy. John se rozloučil s Jean a Maureen, poděkoval za snídani i za odpolední čaj a pomalu se začal ubírat ke své chatě. Ještě se zastavil na rozsáhlém prostranství, odkud bylo možno pozorovat zapadající slunce, a do atmosféry nastávající noci se vzdáleně ozývalo bečení ovcí, které se vracely z pastvy do velkého ovčince.

John se pomalu vrátil po lesní cestě do své chaty. Zde v klidu usedl a díval se oknem do přicházející tmy noci, v mysli se vracel k návštěvě planety Logo a třídil si v myšlenkách vše, co během dlouhých hodin minulé noci zažil. Potom vzal tužku a dlouho do noci psal tyto své vesmírné zážitky na stránky svého zápisníku, aby tak k tomu co prožil, se mohl kdykoliv vrátit i když věděl, že něco takového se mu z mysli hned neztratí.

Druhý den ráno si John pročítal noviny a magazín The Time, které si včera koupil a uvědomoval si při četbě všech těchto zprávách z celého světa, že všechno politické dění jakoby se měnilo každý týden podle momentálního zájmu států, které měly nejvíce zbraní nebo byly ekonomicky silné. Větší část světa, která byla zmítána v chudobě, tiše trpěla, anebo když se v některé totalitní zemi lidé začali bouřit a žádat svobodu a vše co s lidskou důstojností souvisí, tak byli tvrdě a bezohledně potlačeni vojenskou nebo policejní mocí.

Ekonomické soupeření vyspělých států bylo nekonečným bojem o nové trhy ve světě, o více zisků a zvyšování životní úrovně určité části obyvatelstva. Oproti tomu jiné země měly co

dělat, aby velká část jejich obyvatelstva, převážně děti, neumřela hladem nebo se nestala částí emigrantské vlny, která se přelévala ze státu do státu, podle možnosti přechodu hranic a zbývajících fyzických sil. Toto byl kolotoč problémů nejen státníků, ale hlavně jedinců, kteří trpěli svým osudem pod skoro lhostejným přístupem světa.

Diktátorské systémy ničily v zárodku ducha lidské tvořivosti v nejrůznějších profesích společnosti anebo vymezovaly lidské myšlení určitým směrem, ze kterého nebylo možno se uhnout bez osobního postihu. Politické dění, jakoby bylo předem naplánované, měnilo svou tvář podle potřeby zúčastněných nebo těch, kteří stáli za rouškou politického inkognita, avšak vládli neomezenou mocí v zákulisí dějin, hrajíce šachovou hru s politickými osudy státníků, nebo i těch, kteří se k moci dostali osudovou souhrou dějin.

Náboženská víra znamenala pro některé spíše příslušenství k určité ideologické skupině, než opravdové duchovní úsilí na osobní cestě k Bohu. Náboženská dogmata byla někdy podobná dogmatům politickým a v některých zemích stále ještě vyžadována se stejnou přísností a urputností. Protože v tomto století náboženská snášenlivost byla praktikována více než asi kdykoliv předtím, stále zde scházelo všeobecné pochopení skutečnosti jednoho Boha, kterého lidé v různých náboženstvích označili různými jmény a dali mu různé přívlastky, podle potřeb své společnosti a charakteru jejich myšlení. Jedině až náboženská slova a projevy utichly, byli věřící různých denominací schopni vnímat přítomnost jednoho Boha v hlubokém tichu společné meditace.

V tomto rozjímání z laického pohledu na situaci světa si John uvědomoval, kolik velkých změn čeká tento svět vybudovaný na planetě Zemi, než bude moci jít cestou, která by se v základu přibližovala cestě, kterou kráčí společnost na planetě Logo. Pro Johna zatím nebylo jasné, zda tento vývojový stupeň na planetě Zemi má své omezení, které nemůže překročit a nebo zda je tato planeta určena k vyššímu vývoji. Tento vývoj by tak měl směřovat k dosažení vyššího stupně vnímání a vytváření společnosti na nových hodnotách, které by v základě změnily směr dosavadního, v základě materialistického a konzumního myšlení, které vedlo v mnohém k sobeckým přístupům skupin a států.

John chápal, že větší soudržnost a jednota celé planety by měly být základním vodítkem na cestě ke změnám v myšlení lidí, a že určitý světový univerzalismus by měl nastoupit na místo roztržitosti nebo zájmové rozdělenosti. Ve své mysli si John představil systém, který by pracoval na zásadách univerzální jednoty planety Země. Tento systém by byl praktikován v ekonomii, politice, náboženství, zdravotnictví a v jiných oborech, což by umožňovalo rychlý vývoj v budoucnosti této planety. V systému univerzální planetární jednoty John neviděl nějaké vymazání národů, náboženství nebo jazyků, protože je pokládal za charakterové vlastnosti každého národa, avšak v univerzální planetární jednotě viděl systém neomezené a hlavně nesobecké spolupráce všech národů, což by postupně mělo vést k zastavení bojů a válek, které se ve světě zbytečně vedly.

John si začal také uvědomovat, jak velký význam by mělo vytvoření světového duchovního parlamentu, který by byl na stejné úrovni jako přítomná OSN s tím, že by doplňoval stránku lidských duchovních hodnot a přístupů, které jsou nyní přenechány jen vládám a politickým představitelům světa. Nevyváženost duchovních a světových přístupů v dění světa vedla k materialistickým ideologiím, které hrály v jeho vývoji jednostrannou roli. Proto duchovně etický a morální prvek by se měl stát trvalou částí vládní struktury při celkovém vývoji planety Země.

Myšlenka systému univerzální jednoty jako myšlenkového, ale také praktického životního stupně a chápání v přítomné nebo blízké době se pro Johna jevila jako nejschůdnější. Chápal, že každý systém, ať je sebelepší, není nikdy dokonalý a dobou se přežije nebo zastará. Proto je vždy v určitých časových úsecích třeba vytvořit systém nový, který povznáš

ve vývoji vpřed ty, kteří v té době žijí. Důkazem je koloběh historie se svými zásadními změnami, které po jejich většinou těžkém uskutečnění povznášejí lidstvo o stupínek vpřed.

Své myšlenky týkající se jakési univerzální planetární jednoty John formuloval v několika bodech, které si seřadil na papír v pořadí, jak by asi měly jít za sebou. Za chvíli se Johnovi na papíru objevilo sedm bodů univerzální jednoty, které v té chvíli pro něj znamenaly jakýsi návod k vylepšení jeho vlastního pohledu a přístupu k přítomnému dění světa, ale také v něm viděl možnost v jeho následování i druhými, kteří možná byli světovým děním stejně znepokojeni.

Těchto sedm bodů univerzální jednoty mělo tento obsah:

1. Jednota mezi lidmi - protože všichni lidé mají stejného Stvořitele, stejný zdroj života, proto by měli vidět jednotu všech lidí na této planetě.
2. Jednota a porozumění v rodinách – vytvářet harmonii v rodině znamená žít v přátelství a porozumění se všemi členy rodiny.
3. Jednota mezi národy – při uvědomění si jednoty celého lidstva, bychom se měli snažit žít v přátelství se všemi lidmi planety Země, ať patří k jakémukoliv národu nebo rase.
4. Jednota s přírodou a všemi jejími živočichy – lidé by se měli snažit vidět sami sebe spíše jako část přírody než jako její nadřazené vládce, kteří svou nevědomostí narušují její harmonický chod a činí utrpení jejím tvorům.
5. Jednota a spolupráce s věřícími různých náboženství - každé světové náboženství má jeden cíl, a tím je vést své věřící k zážitku Boží přítomnosti v jejich srdcích a duších.
6. Jednota všeho života - by měla vést k uvědomění si, že ve Vesmíru je jenom jeden zdroj života, který má velký dar poznání a vývoje a je podstatou všech tvorů a lidí.
7. Jednota mezi duši a Bohem - kdy denní praxe ticha a meditace přivádí duši jakéhokoliv člověka, a tedy i nevěřícího, do přímého kontaktu s Bohem a pochopení Boží existence.

Po sepsání těchto bodů si John uvědomil, že od této chvíle jeho pohled na svět a hodnoty jeho myšlení se zcela změnily, a že chce-li být tvůrčí částí tohoto světa, aspoň v přítomném úseku života, kterým procházel, měl by se snažit plnit v praxi co nejvíce z těchto bodů, jež před ním ležely napsány na kusu papíru.

Slunce stálo na nejvyšším bodu své dráhy a John pociťoval radost nad tím, k čemu ve svém myšlení došel, zároveň však i mentální vyčerpanost. Rozhodl se, že je na čase si odpočinout a změnit směr svého myšlení, což mu doporučoval i jeho prázdný ozývající se žaludek, žádající po Johnovi zcela jasně, aby ze sféry ducha a myšlenek sestoupil do sféry denního života a postaral se o schránku svého těla, která právě nyní vyžadovala dobrý oběd. A protože mu došly již všechny zásoby zeleniny, které měl, tak Johnovi nezbylo nic jiného, než dojet do Deerfieldu a nakoupit vše potřebné k jednoduchému obědu.

Když se večer John vrátil z odpolední procházky, sedl si do křesla a po chvíli čtení se uvolnil a pomalu se vnořil do nekonečných hlubin meditace, ve které, aniž by tušil, na něj čekalo příjemné překvapení. Čím více zažíval ticho ve své mysli, tím rychleji se jeho duše uvolňovala a stoupal do vyšších sfér, ve kterých pociťoval příjemné vibrace klidu a duchovního světla. Po nějaké chvíli John svým vnitřním zrakem uviděl jasné světlo, které se k němu blížilo, a za chvíli v tomto světle rozpoznal přítomnost duchovního mistra z Logo, Avu.

Veliká radost naplnila jeho duši, protože Avu, přesto jak byl fyzicky nepřítomný, se pro něj stal velkým přítelem, který znamenal neuvěřitelnou změnu v jeho životě. Stejnou radost bylo možno cítit z vibrací Avu, který hned začal telepaticky sdělovat Johnovi své poselství.

„Jsem rád, že se s tebou opět v této sféře setkávám“, říkal Avu. „Věřím, že cesta na Logo na tebe dosti zapůsobila a že jsi došel k novému poznání“. John mohl se slovy Avu jenom souhlasit, když tento dále pokračoval. „Na žádost ostatních duchovních mistrů z Logo se tě chci zeptat, zda bys chtěl podniknout další cestu na Logo a ještě více se tak seznámit s jejím životem?“ John byl plný úžasu, ale také radosti, protože nečekal něco takového. Na druhé straně jej trochu přepadl lidský strach z této daleké cesty od své domovské planety, která ať byla jakákoliv, byla pro něj základem jeho života.

Avu viděl radost i rozpaky ve vibracích Johnovy aury a řekl: „Vidím, že máš z cesty určitou obavu, ale nemáš se čeho bát, protože tato cesta bude pro tebe stejně bezpečná jako cesta první. Nezapomínej, že tvá duše je nesmrtelná a nic se jí nemůže stát“. Po těchto uklidňujících slovech John s druhou návštěvou planety Logo souhlasil. Avu mu ještě sdělil, že cesta na Logo by se měla uskutečnit druhý den večer a poradil mu, aby zajistil klid pro své spící tělo, jehož duše bude cestovat Vesmírem. Po těchto informacích se vibrace Johna a Avu rozplynuly a každý se vzdaloval opačným směrem.

John se pomalu začínal probírat z meditace a hned si zcela jasně vzpomínal na nové setkání s Avu. V jeho myšlenkách se střídavě prolínaly obavy s nadšením. Avšak poslední slova Avu jej ujistila, že není čeho se bát. Přemýšlel, jak to udělat, aby nebyl zítra rušen, nebo lépe řečeno, aby nikdo nepřišel a nezačal budit jeho, na lůžku ležící tělo, což by znamenalo náhlé přerušování přítomnosti na Logo a návrat duše zpět. Rozhodl se, že požádá Jean a Maureen, aby jej vzhledem k duchovním cvičením, které chce celé dopoledne provádět zcela v klidu, nerušily.

Poselství, které Avu přinesl, John bral jako velký duchovní dar, za který musí být vděčný, protože to nebylo jen tak, že mohl nahlédnout do života civilizace na vzdálené planetě a stát se na krátkou dobu její částí. Také si uvědomoval, že jeho lidské chápání nebude schopno vše pojmout, jak by asi chtěl, ale už sama přítomnost na Logo bude velkým zážitkem, který jistě povede k rozšíření jeho vědomí.

Bylo již pozdě večer a John se uložil ke spánku, aby tak zítra mohl udělat všechny přípravy na dalekou cestu Vesmírem, která pro něj bude znamenat nové poznání v prostorách Kosmu, naplněného nejrůznějšími formami života.

Měsíc tichým stříbrem svých paprsků ozařoval zalesněné kopce Woolman Hill, v korunách stromů byly slyšet hlasy ptáků, kteří ještě nesklonili své hlavy pod ochranu svých křídel a tmou někdy zaznělo zabečení ovce ze stáda odpočívajícího ve svém teplém útulku. Nad celou krajinou se rozprostřel klid, který má své místo ještě tam, kam rušná civilizace nepronikla a noc se tak mohla stát tím, čím má být, tedy obdobím klidu a odpočinku.

(7)

VII. Kapitola

Druhá návštěva planety Logo

John se snažil spát co nejdéle, aby tak jeho tělo bylo co nejvíce odpočínuté a plné energie. Proto se vstáváním nikterak nespíchal. Jeho snídani byla připravena z vydatných celozrnných vloček zalitých mlékem. Po snídani se John vydal na procházku lesem, aby se tak mentálně připravil na své večerní setkání. Odpoledne ještě nechal vzkaz u Jean, aby jej nikdo během příštího dopoledne nerušil a večer se zavřel ve své chatě. Přečetl několik

odstavců z evangelia Janova a potom kousek z Bhagavadgity, kde se mluví o meditaci a pak obě dvě knihy odložil.

John ulehl na postel, uvolnil celé tělo, začal se koncentrovat a pomalu přecházel do hluboké meditace, kdy tak uvolňoval svou duši, která se za nějakou dobu nacházela v astrální sféře, kde již na ni čekal Avu. Letěli společně Vesmírem a Avu jej upozorňoval na některé planety, které míjeli a na kterých existoval život v nejrůznějších formách. Okolo některých planet dokonce kroužily velké kosmické observatoře, na jiných se projevovaly počátky života pomalým pohybem životodárné plazmy, která putovala planetou. Teď více, než při prvním letu si John uvědomoval jak plné života jsou hlubiny Vesmíru, které se ze zemského pohledu zdají být zcela mrtvé. Celý tento ohromný vesmírný kolos by neměl žádného důvodu k existenci, kdyby nebyl naplněn životem.

Po nějaké chvíli byla již v dohledu modro-růžová zář planety Logo a obě dvě duše se vnořily do její lehké atmosféry. A jako předtím, snesli se na zem u „Chrámu Kosmické moudrosti“. Johnova duše se cítila dobře, protože se vlastně vrátila zpět na místo, které už z části znala a toto prostředí jí bylo příjemné. Avu nechtěl ztrácet čas a tak hned začali s dalším poznáváním planety Logo a stejně jako posledně se Avu ujal své role průvodce.

„Nyní se poletíme podívat do budovy vzdělání a vědění, kde lidé získávají své intelektuální poznání a které jsou rozmístěny po celé planetě“, sdělil Johnově astrální podobě Avu. Vznesli se a opět letěli na Johnovi již známou krajinou, která byla poseta nízkými domy a zářivě vibrující přírodou. Za krátkou chvíli se přibližovali parku, ve kterém stály velké rozlehlé budovy, které svou bělobou odrážely sluneční paprsky začínajícího dne. Oba dva se snesli hned na začátku parku, kde již chodili v zelených brčálových alejích studenti nebo vědci, oblečení ve světlých dlouhých šatech, kteří přecházeli z jedné budovy do druhé. Každá budova měla opět zaokrouhlené zdi a na konci širokých vstupních schodů stály mohutné bílé sloupy. Některé části budovy byly kulaté. Tento tvar vytvářel klidný, uvolňující a meditativní druh energie. Na některých místech měla střecha budov tvar hranolu, neboli pyramidy, který vytváří energii koncentrace a vůle.

Avu vedl Johna k budově, která byla větší než ostatní s dlouhými vstupními schody a bohatým sloupovím, za kterým bylo vidět několikery dveře. Po vstoupení do budovy se Avu odebral do kulatého výklenku v prostorné hale, kde byla umístěna světelná deska. Stiskl tlačítko a na obrazovce se objevil obličej černovlasé mladé ženy, kterou Avu oslovil jménem Munu a oznámil jí svůj příchod. Za malou chvíli, kdy se John rozhlížel po velké hale, která měla harmonická sloupová a uprostřed byl umístěn krásně zdobený balkon, se Munu objevila na schodišti do haly. Její postava byla štíhlá a vysoká a její protáhlý obličej s černými vlasy připomínal obraz pozemských egyptských bohů. Její roucho, které mělo růžovou barvu se zlatým lemováním splývalo až k zemi. Když přišla před Avu, oba dva se uklonili a potom se Munu s úklonou obrátila na Johna, který úklonu také opětoval.

Avu Johnovi telepaticky sdělil, že Munu má dohled nad celým tímto Střediskem intelektuálního vzdělání a moudrosti. John si přirovnal toto středisko k pozemské univerzitě, kde se nacházejí části, které by se daly nazvat knihovnou, studovny a učebny. Munu je vedla po širokých schodech do dalšího poschodí, ve kterém byl velký sál s bílými stoly a u každého byla bílá obrazovka a klávesnice. U některých seděli lidé různého věku a pozorovali to, co se jim na této obrazovce ukazovalo.

„Na klávesnici“, vysvětlovala Munu, „si každý může vyvolat text, který chce číst nebo studovat. Jestliže tento text není uložen v paměti naší knihovny, potom se student může spojit s kontinentální knihovnou, která obsahuje texty všech knih nebo disků, na kterých jsou shromážděny informace celé této planety. Tímto způsobem může student přečíst text, jaký potřebuje. Také si tento text, který se na obrazovce objeví, může pro vlastní potřebu zaznamenat na svůj vlastní disk a potom si jej kdykoliv vyvolat na obrazovce zde v knihovně

nebo doma. Záznam na disku je záznam paprsku světla, který zaznamenává jak obraz, tak také zvuk v té nejčistší podobě. Tento způsob záznamu je používán univerzálně na celé planetě Logo. To je také důvod, proč jsou informace přístupny všem obyvatelům planety“.

John se podívoval nad rychlostí, s jakou lidé na Logo mohli své informace získat. Munu Johnovi dále vysvětlila, že vzhledem k tomu, že kontinentální knihovny na všech kontinentech obsahují všechny informace této planety, umožňuje to, aby lidé na celé planetě Logo měli přibližně stejnou intelektuální úroveň. Důvodem je také to, že všichni obyvatelé planety Logo mají stejný stupeň vzdělání, což pomáhá k vyrovnanému intelektuálnímu vývoji obyvatel této planety.

Z velkého sálu knihovny je Munu odvedla do kulaté místnosti, kde se Avu a John posadili do pohodlných bílých křesel. Munu se ujala slova. „Vzdělávací systém na Logo je filozoficko-náboženský a začíná už od dětství. Později k tomu přistupuje technické vzdělávání, které se zabývá působením Vesmírných zákonů. Jde o komplexní pochopení zákonů a z nich logickou cestou odvozování zákonů na ně navazujících. Důvodem je to, že všechny zákony podléhají určité vesmírné harmonii, podle které jsou také sestaveny. Systém výuky na Logo je zaměřen od začátku na komplexní výuku, tedy vše co spolu souvisí se učí jako jeden celek, od kterého se odvozují další pochody a zákonitosti“.

John přerušil tok řeči a zeptal se Munu, zda takový postup není příliš náročný pro pochopení a také představivost. „Na Logo se používá výuka jednorázové kombinace“, odpověděla na jeho otázku Munu, „kdy vědomost a informace které spolu souvisejí, se přijímají najednou neboli jednorázově, tedy v jednom celku. Postup je takový, že od jeho základu se odvodí všechny možné kombinace a potom se přejde k další věci. To nám umožňuje, aby intelektuální vývoj již od dětství se ubíral rychle vpřed. Avšak i přes intelektuální vzdělání je základem našeho vývinu duchovní vývoj“.

Munu se obrátila na Avu se slovy, „duchovní mistři, jako zde Avu, spolupracují s intelektuálně vyspělými vědci, protože nechceme, aby došlo ke zneužití vědy“. Avu se vložil do hovoru se slovy, „to znamená, že pro celou planetu jsou vyráběny takové věci, které obyvatelům Logo jenom pomáhají a kladně prospívají v jejich životě. Takovýto přístup sám o sobě také samozřejmě pomáhá k vyššímu duchovnímu vývoji celé planety“.

John, který se chtěl dozvědět co nejvíce, se dále zeptal: „Jak dlouho trvá studium na Logo, tedy od dětství až po ukončení studia?“. „Na planetě Logo se lidé vzdělávají od dvou let do dvaceti pěti let svého věku, a každý musí tímto studiem projít“, odpověděla na otázku Munu. „Ve svých 25 letech lidé zde ukončují první období svého života, které je má připravit pro další život, který, jak víš, končí okolo sto padesáti let“. Avu přidal své vysvětlení, „posledních pět let svého studia, tedy od svých dvaceti let, lidé studují převážně duchovní techniky a také se snaží v praxi shrnout vše to, co se předtím naučili. Posledních pět let je důležitou částí studia, protože s tímto základem půjdou dále do života, a tak shrnutí všeho, co již probrali, a prohloubení duchovního života jim dá potřebný základ do příštích tvůrčích let, i když na Logo neexistuje věk, ve kterém by se lidé dále pro svou potřebu nevzdělávali. Jak víš, základ je však postaven na duchovních kvalitách, a tak již od dětství se učí tiché koncentraci a meditaci, aby již od počátku svého života v sobě probouželi duchovní kvality a rozšiřovali své duchovní vědomí. Proto při studiu dáváme důraz na ticho, protože jenom v tichu se lidé mohou vědomě otevřít duchovní kosmické moudrosti“.

Munu se opět vložila do hovoru. „Důležitým základem posledních pěti let je znalost duchovních zákonů a praxe duchovních cvičení. Jedině po ukončení studia ve svých 25 letech jsou pak lidé připraveni nastoupit své povolání a začít samostatný tvůrčí život“. Johna napadla další otázka a tak ji také hned vyjádřil. „Jak jsem slyšel při své první návštěvě zde, povolání je na této planetě spíše posláním, které člověk plní jako službu pro druhé. Znamená to, že hned po ukončení studia lidé do těchto vyvolených povolání hned nastupují?“

Munu mu dala tuto odpověď: „Povolání se na Logo vybírá podle vloh jednotlivce, kdy se přihlíží k tomu, jakém směru a oboru jsou jeho vlohy nejsilnější. Zásadou je, že každý dělal takové povolání ke kterému má v přítomném životě největší a nejharmoničtější schopnosti. Ve svém oboru nejen že praxí prohlubuje své znalosti, ale také přichází s novými nápady a kombinacemi, což je pro vývoj každého oboru důležité. Novými objevy se tak zvyšuje vývoj celé planety, protože každý nový vynález je používán hned na celé planetě Logo. Zaměstnání, která jsou jako běžná nebo potřebují lidské síly, jsou většinou prováděna těmi, kteří si potřebují odbyť svou karmu prací, a tak získat určitou životní zkušenost. Tím tak postupuje vývoj jednotlivce dále. To je také důvod, proč lidé zaměstnání mění podle otevření jejich intuitivního chápání a tvořivé síly“.

„Nyní se však pojďme podívat do duchovního oddělení, které je na každém Středisku intelektuálního vzdělání a moudrosti“, řekla Munu a vedla Johna a Avu dlouhou chodbou okolo vysokých kulatých oken, které vedly do parku, kterým John a Avu přišli. Na konci chodby Munu otevřela dveře do menší chodby, ze které se mohlo vejít do malých samostatných místností. Vešli do jedné z nich. Byla to kulatá místnost, jejíž strop byl ve tvaru malé pyramidy a stěny byly bledě modré se žlutým jemným vzorem. Na velké bílé obrazovce na zdi byl promítán obraz Vesmíru s miliony hvězd. Před touto obrazovkou byla malá pohovka se zcela rovným opěradlem. Na stěnách a výklencích byly rozmístěny minerály a místnost naplňovala příjemná povznášející vůně. Munu pokynula Johnovi, aby se posadili do křesla, ze kterého mohl pozorovat bílou obrazovku. Avu si sám sedl na pohovku a Munu začala svůj výklad.

„Toto je místnost duchovní moudrosti, kam přichází každý student, aby se spojil přes obrazovku, která je umístěna před křeslem, kde teď sedí John, se svým duchovním mistrem. Tento je jeho učitelem během celého jeho studia. Jak jsem již řekla, základ výuky na Logo je filozoficko-náboženský, který začíná hned od dětství, kdy každý má svého duchovního mistra, který jej duchovně vede po celou dobu studia. Jak zde již řekl Avu, hlavně během posledních pěti let studia je dáván důraz na duchovní praxi a duchovní cvičení. Po ukončení studia ve věku 25 let je na samotném jednotlivci, zda v dalším duchovním studiu se svým nebo jiným duchovním mistrem bude pokračovat nebo zda se duchovně bude sám vzdělávat. Styk s duchovním mistrem je veden z této místnosti, kdy v určitou dobu během dne se student pomocí obrazovky s tímto mistrem spojí a vede s ním rozhovor otázek a odpovědí. Když tato část končí, potom si student sedne do této malé pohovky, kde mu rovné opěradlo umožňuje sedět ve vzpřímené pozici, aby jeho duchovní centra, která se nachází okolo páteře, mohla být zcela otevřena“.

John, v tomto bodě Munu přerušil a zeptal se jí, zda zde mluví a technice meditace, kterou on a miliony dalších praktikují na planetě Zemi. Vysvětlil, že je to právě meditace, která umožňuje těmto lidem se spojit s duchovní vesmírnou silou, kterou v různých náboženstvích na Zemi nazývají rozdílnými jmény.

„Ano“, odpověděla Munu, „všechny duše se otáčejí k tomuto duchovnímu univerzálnímu Středu, ať žijí kdekoli ve Vesmíru. To také dělají ti, kteří do této místnosti Duchovní moudrosti pod vedením duchovního mistra vstoupí. Na této pro meditaci upravené pohovce se pohrouží do úplného klidu. Je-li třeba, tak si po dohodě se svým duchovním mistrem nastaví na obrazové desce, která je před touto pohovkou umístěna, obraz, který povzbudí na počátku jejich duchovního snažení. Nyní je to obraz Vesmíru, jindy to může být obraz duchovní čakry, astrální krajiny, duchovního světla, nebo jenom zářící obrazovka v té barvě, kterou si student zvolí. Také velmi často duchovní mistr doporučí hudbu nebo zpěv, který je vhodný k meditaci toho dne“.

Munu se jemně dotkla desky vedle pohovky na které seděl Avu a na bílé obrazovce se objevil obraz jemně se rozlévajícího světla z jehož středu vyzařovaly zlaté paprsky, které

když dorazily na okraj kruhu, který tento celý obraz ohraničoval, opět se vracely zpět k bodu světla, ze kterého vyšly. Avu vyzval Johna, aby si sedl na jeho místo a začal mu vysvětlovat, o co zde jde. „Toto je obraz zrodu světla hmoty a při duchovním poznání student dojde k pochopení, že zde existuje Božský Střed Vesmíru. Toto pochopení je zde znázorněno dotknutím se kruhu. Duše, která se takto probudí, se opět začíná vracet zpět k Duchovnímu Středu Vesmíru, ze kterého vyšla. Duši zde znázorňuje malý bod světla, který se neustále po dotknutí kruhu opět přibližuje zpět, k té velké záři, ze které vyšel. Znamená to návrat duše ke světlu, k bodu, ze kterého vyšla a se kterým se opět spojí v jedno“.

John, který seděl zcela uvolněně ve své pohovce se při výkladu Avu jakoby stával jedním ze světélkujících bodů. Tyto body vyšly ze svého Středu Světla, vzdalovaly se od něj a tím také ztrácely na své záři, které se však nikdy úplně neztratila. Čím dále byl tento bod od Středu, tím jeho záře byla slabší. Avšak na své nejzašší hranici, kdy tento světélkující symbol duše se dotknul kruhu, který znamenal náhlé duchovní poznání, procitnutí, nebo pochopení existence duše, se tento světélkující bod začal opět vracet zpět ke Středu Věčného Světla. Čím více se k tomuto Světlu přibližoval, tím více sílil jeho vlastní jas a světlo, které vydával. V čím bližším spojení byl tento bod představující duši se svým zdrojem Světla, tím více sám zářil.

V poslední části potom tento zářící bod začínal přecházet do stálého světla Středu, se kterým se opět zcela spojil a stal se tak opět jeho nedílnou součástí. John sám v sobě jakoby prožíval toto spojení, které lehce mohl nazvat vzkříšením nebo věčnou nirvánou duše ve spojení s Bohem, nebo mystickou jednotou duše s Božstvím. Cítil, jak jeho vědomí se rozšířilo a bylo naplněno duchovním světlem, ve kterém spočíval a tak duchovně objímal celý Vesmír, obsažený v záři Duchovního Středu Vesmíru, kdy za hromovým chodem tohoto vesmírného kolosu se náhle Johnovo vědomí nacházelo v úžasném tichu a spočívalo v Božství, které bylo vez jakýchkoliv přívlastků, slov či myšlenek. Spočívání v tomto světle Duchovního božského Středu, bylo věčným NYNÍ, věčnou PŘÍTOMNOSTÍ, vědomím tichého STŘEDU.

Na obrazovce se ukázalo zářící žluté světlo, které čistě zářilo bez jakéhokoliv pohybu či změny odstínů. John ještě nějakou chvíli seděl v naprosté nehybnosti a tichu a jenom zažíval vědomí světla ve své duši a ve svém bytí. Pomalu se jeho vědomí začínalo vracet zpět do místnosti, kde se nacházel. Avu se na něj obrátil a řekl. „Obraz na obrazovce se změnil podle stavu tvého vědomí, které vysílalo vibrace světla tak silně, že se tyto zobrazily na obrazovce, která je tak zařízena, aby mohla přijímat vibrace a stav vědomí přítomných. Stav tvého vědomí se na obrazovce barevně ukázal, takže jsme jej mohli vidět. Totéž platí i o negativních vibracích, které, jsou-li dosti silné, jsou zaznamenány na obrazovce, která ukáže jejich barvu. Jsem rád, že jsi se vnořil do záře Světla a že jsme mohli společně s tebou zažívat velikou duchovní radost“.

Munu, která byla také potěšena Johnovým zážitkem, nyní oběma pokynula a vedla je opět chodbou dále do dalších prostor této knihovny. Ukázala jim velké promítací sály, kde je seznámila s tím, že na Logo důležitou částí výuky je část vizuální, kde jsou promítány dokumenty nebo filmy o historii, kultuře, zeměpisu a všech dalších oborech. Tímto vizuálním způsobem studenti jsou schopni poznat mnohem větší množství informací v krátké době a také s nimi hned pracovat. K těmto vizuálním informacím se mohou kdykoliv vrátit, protože tyto jsou zaznamenány na malých video-diskách, které si student může pustit v knihovně nebo přetočit na svůj vlastní disk, který si potom může pustit doma. Na poznámku Johna, že na planetě Zemi je učení prováděno čtením z knih, Munu poznamenala, že tato metoda zde také v dřívějších dobách také existovala, ale ukázala se pro vývoj nepraktickou vzhledem k jejímu časovému zatížení a pomalému postupu. „Informace získávané obrazem a zvukem jsou mnohem rychlejší a také trvalejší, než písemný záznam“, řekla Munu.

Tak jako v muzeu historie, při první Johnově návštěvě, tak také zde v této knihovně „Střediska intelektuálního poznávání a moudrosti“ Munu ukazovala místnosti, ve kterých se obraz z disků promítal po celé polovině kulaté stěny, takže divák se stával nepřímo částí děje. Také zvuk přicházel ze všech stran, takže působil dojmem, jako když divák byl zvukově přítomen situaci, která probíhala na půlkruhové stěně.

„Obyvatelé Logo mají schopnost uchovat ve své paměti informací“, poznamenala Munu. „To znamená, že náš mozek zpracovává rychle informace a také je rychle kombinuje. Avšak nejdůležitější je vzdělávání duchovní, protože intelekt sám o sobě nemůže pochopit duchovní a kosmické zákony Vesmíru a taková civilizace, která ignoruje tyto duchovní zákony a nedbá na duchovní vývoj jednotlivce, se zákonitě řítí do katastrofy. Tam, kde duchovní vývoj je napřed před vývojem intelektuálním, tam intelekt nebo rozum pracuje mnohem zodpovědněji. Jsou-li oba aspekty v harmonii a v souladu, potom může jít vývoj civilizace rychleji a harmonicky vpřed“.

Munu pokynula Johnovi a Avu, aby ji následovali. Vyšli z promítací místnost a šli chodbou až ke dveřím, které vedly do půlkruhové věže, ve které byly schody. Munu začala sestupovat po točitých schodech. Minuli několik poschodí a za chvíli Munu dotykem dlaně otevřela zasouvací dveře, které jim otevřely cestu do nejnižšího patra, kde byly dlouhé skleněné knihovny, které se táhly po celém patře. Když se John blíže podíval co v nich je uloženo, byl zcela udiven. V těchto skleněných knihovnách se nacházely svazky podobné knihám a dokumentům na planetě Zemi, i jejich materiál byl z materiálu podobného papíru nebo dokonce jemné látky. Na jejich stránkách byly obrazy nebo i znaky písma.

Munu se usmála nad Johnovým překvapením a dělila mu, že zde se nachází archiv knihovny, kde jsou uloženy dokumenty ještě z doby před „Válkou kontinentů“, které se dochovaly. „Tyto dokumenty“, vysvětlovala Munu, „z velké části popisují historii určitých území planety Logo a nebo její každodenní život v té době, kdy byly psány. Některé dokumenty byly sepsány civilizacemi, které žily před civilizací přítomnou a jejichž život by odpovídal v některých formách životu na planetě Zemi. Bohužel, tyto civilizace se ničily vzájemnými válkami, protože v základě byly na nízkém duchovním stupni a vládl zájem jejich osobního ega nebo osobních zájmů. Proto po „Válce kontinentů“ byl zcela změněn přístup k celému životu a jeho hodnotám a duchovní mistři začali řídit celou planetu Logo v harmonii s kosmickými zákony“.

Johna napadla otázka, která zněla trochu exoticky, když se zeptal. „Existuje na Logo něco jako noviny, tedy denní zprávy, kdy různé druhy takových novin na několika stranách a také s obrázky přinášejí zprávy o tom, co se denně na celé planetě přihodilo? Na planetě Zemi jsou noviny jakousi sítí informací každého dne a čtou je miliony lidí“.

Munu se zamyslel a potom pokynula Johnovi, aby ji následoval jednomu oddělení, kde pod sklem opravdu byly vystaveny listy jemné látky, na kterých byly obrázky a text. Tyto listy byly různého formátu. John po delším zkoumání uznal, že zde je určitá možná podobnost mezi pozemskými novinami a časopisy a těmito potištěnými stránkami jemné látky.

Avu, který šel s nimi, se otočil na Johna a řekl: „To co nazýváš novinami neboli denní globální informací, již na planetě Logo neexistuje. Tyto informace zbytečně vířily mysl lidí všemi různými směry, ať to byla politika, ekonomie, věda nebo náboženství. Čtením množství těchto informací, které platí jen pro jeden den, ale neplatí pro delší období, se ztrácelo příliš mnoho času, který jedinci mohli věnovat ke svému intelektuálnímu nebo duchovnímu vývoji. Takovéto jednorázové a pomíjivé informace jenom zvyšují negativní vibrace rychlých změn v myšlení, postoji a také charakteru lidí. Tím se však zpomaluje duchovní růst, který je zásadní podstatou života. Největší problém však vzniká s kvalitou takových informací. Je-li tato kvalita nízká, nebo ten, kdo píše tyto zprávy, je na nízkém morálním, etickém a duchovním stupni, potom takové informace také vytváří nízké vibrace, což vede k tomu, že ti,

co tyto informace nebo jak říkáš noviny čtou, upadají ve svém myšlení a také citovém vnímání, místo toho, aby se povznášeli kvalitou psaného slova. Vše ve Vesmíru vytváří vibrace, ať je to myšlení, obraz, věc nebo napsaný text. Podle kvality těchto vibrací se mění úroveň těchto jedinců, skupin, ale také celé planety. A tak místo jednorázových denních informací se na Logo vydávají knihy, které mají trvalejší a hlavně duchovní a vzdělávací hodnotu“.

„A jak se na Logo vydávají knihy?“, zeptal se John. Munu je opět vedla ke kulatým schodům, aby tak vešli o patro výše do půlkruhové promítací místnosti. „Nyní ti ukáži, jakým způsobem se na Logo vyrábějí knihy“, řekla Munu a na polokruhové obrazovce se začaly objevovat obrazy, které Munu doprovázela výkladem.

„Na Logo se vyrábějí knihy dvěma způsoby. První je způsob vytištění knihy, kdy jde o projekci písmen na slabé listy stránek, které jsou z jemné hmoty a kdy písmena se na ní promítnutím jakoby obtisknou“. Munu se rukou dotkla destičky před sebou a na polokruhové obrazovce se začaly objevovat obrazy listů s natištěnými jasnými, pro Johna však nesrozumitelnými písmeny. „Zde na těchto promítaných obrazech můžeš vidět několik druhů takto projekcí vytištěných knih. Základní destička nebo stránka, na kterou se písmena přenášejí, je bílá nebo žlutá. Na tyto listy jsou promítnuta písmena nebo symboly písmen textu. Jak vidíš, tato písmena jsou velmi výrazná, až světélkující, jejich barva je modrá, zelená nebo růžová“.

Munu se opět dotkla řídicí desky a na obrazovce se objevily malé kulaté disky, podobné těm, jaké John znal z planety Země s digitálním záznamem zvuku. „Na těchto diskách“, pokračovala Munu, „je zaznamenáno písmo a také i zvuk. Takže ten, kdo chce číst, vloží disk, do přístroje na čtení a na obrazovce se objeví text knihy zároveň se zvukem napsaných slov, která jsou podbarvována hudbou, dodávající textu výraznost. Takže, je-li čtenář unaven čtením, může zapnout jenom mluvené slovo a nemusí sledovat písmena na obrazovce, a přesto se dozví obsah celé knihy“. Munu předvedla Johnovi oba tyto způsoby čtení nebo poslouchání knih, což se Johnovi velmi zamlouvalo.

„Dalším způsobem psaní knih na Logo je za pomoci obrazců, které jsou hlavní informací s krátkým informačním textem“, pokračovala Munu. „To znamená, že základ takové knihy, většinou uložené na audio-video disku tvoří obrazová část. U takových knih nebolí disků jde spíše o učebnice, které obsahují informace všeho druhu. Obrazce vyvolávají v mysli potřebné informace, které se při zapomenutí při opětném vizuálním a zvukovém vyvolání rychle získávají zpět“.

John si připadal trochu ztracen v záplavě těchto informací, a tak Munu se snažila podat bližší vysvětlení. „Na Logo se již od dětství učí metodou komplexního chápání celku. Takže takto stačí jedno slovo nebo jeden obrazec, aby jedinec ve své tvořivé a komplexně pracující mysli dovedl odvodit potřebné informace a pochopil celistvost věcí v její komplexní podstatě. Proto složitější obrazce jsou dosti detailní, a každá informace má svůj symbol nebo vyjádření. Tak je možno jedním obrazem získat mnoho informací, které je třeba jen komplexně pochopit“.

„Rád bych slyšel nějaký příklad, na kterém bych si mohl lehčeji představit, jak váš informační systém pracuje“, požádal John. Munu se dotkla opět desky a na obrazovce se objevil velký obrazec plný barev. „Toto je obraz přírody, který v sobě obsahuje základní informace o přírodě, které lze při krátkém prohlédnutí si vybavit a zapamatovat. Zelené obrazce se vztahují ke všemu co v přírodě roste od jádra až do doby, kdy přináší plody. Modré a oranžové obrazce se vztahují ke tvorům, kteří na Logo žijí. Žluté obrazce informují o chemických procesech v přírodě a růžové obrazce o procesech fyzikálních“.

Munu nyní začala přejíždět světelným bodem po obrazovce na které byly seskupeny stejné barvy ve čtvercích nebo kruzích, které potom tvořily jedno barevné seskupení plné

informačních symbolů. Munu zastavila světelný bod na jednom z nich a dotkla se kontrolní destičky před ní. Nyní se na obrazovce objevil symbol ve zvětšené formě a John poznal, že jde o strom. Avšak nyní v obrazové podobě a někdy se znaky jemu neznámého písma mohl vidět vše, co souviselo se stromem od jeho počátečního vývoje přes všechny druhy stromů a plodů, které na Logo rostly. Munu se nyní opět dotkla desky a na obrazovce se objevily u různých částí stromu a také plodů vzorce, které Munu označila za chemické a fyzikální. U různých plodů šlo o označení jejich druhu a určení jakou energii obsahují a z čeho se tato energie chemicky skládá. Dále se na obrazovce objevilo, které další plody s tímto určitým plodem ovoce dávají po energetické stránce nejvíce energie do těla lidí na Logo. Munu zdůraznila, že na disku je zaznamenáno mnoho dalších údajů, které se tímto způsobem dají lehce vyvolat.

„Toto je systém, kterým se po celou dobu studia, tedy do 25 let věku, vyučuje. Tím lidé dostávají komplexní přehled o jedné věci a tyto informace potom mezi sebou kombinují“, pokračovala Munu. „A co znamenají znaky, které jsou napsány po stranách“, zeptal se John. „Tyto znaky“, řekla Munu a dotykem její ruky se na obrazovce objevila tabulka, na které byly tyto znaky napsány, „jsou symboly pro různé obrazce. To znamená, že například první znak, který začíná stránku, představuje pro tvé pozemské chápání slovo – příroda. Avšak pro nás je v tomto slově ukryt pojem celého obrazce přírody, který jsi viděl předtím. Ten však v sobě dále obsahuje všechny symboly, které se k přírodě váží, jako to byl strom, plod stromu a další informace. Proto náš jeden znak ve tvém chápání bude možno vyjádřit mnoha stránkami textu, na který jsi zvyklý na planetě Zemi“.

Avu se přidal do hovoru a vysvětloval, že pro kombinačně a tvořivě schopnou mysl jeden výraz obsahuje v sobě celý děj a velké množství informací. „To co právě vidíme na obrazovce, je jedna tabulka textu používaného na Logo. Na planetě Zemi by tato jedna strana významově a obsahově znamenala celou knihu. Takže deset stran, nebo-li destiček textu z Logo znamená pro pozemšťana velké množství informací nebo děje, který by byl obsažen v několika knihách“.

John chápavě pokyvoval hlavou a Munu pro ještě bližší vysvětlení nechala na obrazovce ukázat obraz domu obklopeného zahradou. Potom se opět dotkla destičky a na obrazovce se ukázaly údaje o zákonitosti hmoty a její reakci při této stavbě. Potom se objevil plán zahrady, který obsahoval vše od porostu a keřů, které bude třeba zasadit, byla zde uvedena kombinace energie jejich plodů, aby se harmonicky doplňovaly a byly prospěšné zdraví těch, kteří je budou jíst. Vše bylo na dotyk ruky zaneseno v paměti disku. „Není problém“, pokračovala Munu, „jakékoliv další informace nebo vlastní návrhy k tomuto základnímu schématu dodat, které přístroj hned vezme v úvahu a zakombinuje je do základního plánu“.

„Jde zde o komplexní chápání a myšlení“, řekl John, „které je na Logo pro každého samozřejmostí. Nyní bych rád viděl, jak je chápán na Logo člověk ve své podstatě a svém myšlení“. Munu se opět dotkla rukou destičky u svého sedadla a na obrazovce se objevila podoba člověka z Logo. Tyto obrazce se měnily podle skupin, každá měla svá oddělení, která se opět dělila na podrobnější a detailnější. Na obrazovce se objevily čtyři základní skupiny, které se týkaly života člověka na Logo: tělesná, intelektuální, duchovní a astrální. Tělesná skupina se dále dělila na pohyb, zdraví, nemoc, energii a potravu. Tyto se mohly dále dělit na další poznatky v těchto skupinách. Opět se zde promítaly obrazy plné symbolů, které harmonicky a tématicky k sobě patřily. Tak vlastně každý člověk na Logo měl značné komplexní chápání skoro o všem na této planetě. Munu podotkla, že na Logo nejsou velké rozdíly v intelektuálním myšlení, protože systém vzdělání je univerzální pro celou planetu a každému přístupný i tehdy, když ukončí věk studia. „V jakémkoliv věku se lidé na Logo dále vzdělávají a poznávají nové věci“, odvětila Munu. „Věk pro nás není žádným omezením. Je spíše plynutím času, než ohraničením nebo překážkou“, dokončil její myšlenku Avu a pokračoval. „Proto je velmi důležité, aby knihy, učebnice a informace byly psány a

sestavovány těmi, kteří dosáhli velkého poznání. Tito mudrci dovedou docílit velmi harmonické plynutí děje, který povznášá jak myšlení, tak také cítění lidí“.

Munu se opět zvedla a pokynula oběma aby jí následovali. Nyní vystupovali po schodech výše, až vyšli do velké skleněné haly, plné květín, vůně a pro Johna zcela zvláštního lehkého pocitu a nadlehčenosti. Všude byly také rozestavěny velké přírodní minerály a průsvitné kameny podobné křišťálu. V tomto proskleném parku beze střechy se nacházela obklopena květinami nebo keři samostatná křesla, ve kterých zcela tiše a se zavřenýma očima seděli lidé.

„Nyní jsme přišli do síně Intuice“, vysvětlovala Munu. „Takových síní je na naší planetě mnoho, ať je to v takových centrech, jako je toto, nebo v klidných místech v přírodě, která jsou pro ni určeny. Lidé přicházejí do těchto míst, aby se fyzicky uvolnili, duchovně se soustředili a rozšířili své intelektuální myšlení o další prvek – intuici. Intuice pomáhá poznávat duchovní a vesmírné zákony, kterou jsou spolu v harmonii. Za úplného klidu myslí procházejí v tichu podvědomí intuitivní pochody, které kombinují nejrůznější možnosti poznání intelektuálního vědění s nekonečností intuice, která je napojena na věčný zdroj moudrosti Vesmíru, neboli Božského Středu“.

„Znamená to“, zeptal se John, „že myšlení všech lidí na Logo je rozšířeno o poznání intuice?“ „Zcela správně“, vložil se do hovoru Avu a pokračoval, „na planetě Zemi, tak jako na jiných planetách ve Vesmíru, lidé ukládají informace do paměti mozku, což je první a jedním základní stupeň jejich využití. Další možnost je intuitivní, kdy se mohou čerpat intuicí zcela neohrazené informace přímo ze Středu Vesmírné Moudrosti. Na Logo používáme kombinaci obojího způsobu, tedy intelektuální myšlení spojené s intuicí, kdy se zcela volně mezi oběma sférami pohybujeme a spojujeme je dohromady. Z tohoto způsobu intelektuálně-intuitivního myšlení a vnímání potom vychází celý náš technický a vědecký vývoj. Avšak základem, jak už víš, je stálý duchovní vývoj, který nám dává základ duchovních a etických hodnot platných v celém Vesmíru. Tím se vědomí lidí rozšiřuje o poznávání kosmických zákonů, které jsou jim s duchovním pokrokem otvírány k poznání“.

„To znamená“, řekl John, „že intuice má stejnou hodnotu jako intelektuální myšlení a nebo možná ještě větší, protože umožňuje chápání, které je uloženo za myšlenkovými pochody“.

„Zcela správně“, vložila se opět do hovoru Munu. „Z toho také vychází i určité poslání při volbě povolání. Z těch, kteří dovedou velmi dobře ovládat intuici, se většinou stávají vědci, vynálezci nebo duchovní mistři. Nejlepšími vědci jsou ti, kteří se dovedou intuitivně spojit s kosmickou modrostí neboli s Božským Středem Vesmíru, ze kterého vycházejí veškeré zákony hmoty, energie, času, přírody a ducha. Tyto poznatky získané intuicí potom přenášejí do své vědecké nebo duchovní práce a staví na nich své další bádání, a tak vznikají nové vynálezy a výrobky a také knihy. Vědci na Logo se snaží, aby nic nebylo v rozporu s těmito vesmírnými zákony, protože jedině takto se dochází k tomu, že vše pracuje na harmonických zásadách.“

„U těch nejlepších vědců a duchovních mistrů“, připojil se k výkladu Avu, „mluvíme o vesmírném způsobu myšlení, kdy tito chápou jednotu celého Vesmíru a důvod jeho tvoření. Mnozí z nich píšou knihy a ukládají tak tyto poznatky, které k nim přišly z hlubin Božství pro druhé, aby se jimi mohli řídit ještě před tím, než je sami v sobě prožijí. Na Logo je způsob vesmírného poznání a myšlení velmi důležitý, protože v sobě obsahuje harmonii, která vychází z intuitivního poznání vesmírného Středu moudrosti“.

Bylo stále brzo dopoledne, když Munu se loučila s Johnem a Avu na schodech „Střediska intelektuálního vzdělání a moudrosti“. John se uklonil a vyslal své vibrace poděkování a úcty za nové poznání, které se mu dostalo. Munu s úklonou a úsměvem se s oběma rozloučila a

pomalu kráčela zpět po mohutných širokých schodech do budovy, která v sobě obsahovala velkou část moudrosti planety Logo.

Avu vedl Johna do části parku, která byla určena k intuitivnímu nazírání. Důvodem bylo, že Avu se chtěl intuitivně spojit se svými přáteli na jiném místě planety, kam se měli s Johnem jít podívat. Když přišli na překrásně upravené místo obklopené stromy, keři, květinami duhových barev a zářivě protékající vody, usedli do rozmístěných křesel s rovným opěradlem. Avu zavřel oči a pohroužil se do ticha, aby se tak spojil s těmi, které chtěl navštívit. John jej mlčky pozoroval a za chvíli podlehl kouzlu krásného prostředí, kdy radost přírody prostupovala jeho srdcem.

(8)

VIII. Kapitola

Cestování po Logo

Po svém telepatickém spojení se Avu rozhodl, že Johnovi ukáže léčebné místo neboli nemocnici, kde se bude mít možnost seznámit se způsobem, jakým se na Logo léčí. Avšak, aby se John ještě více seznámil se životem na Logo, Avu se rozhodl, že tentokrát použije létajícího stroje jako dopravního prostředku. Místo kde se nemocnice nacházela bylo dosti daleko, protože bylo umístěno v horách tohoto kontinentu. A protože místo, odkud létající stroj startoval, bylo poněkud vzdáleno, tak Avu se snažil vybrat takovou cestu, na které by John co nejvíce mohl poznat život na Logo.

Cestou se zastavili u místa, které bylo dokola obklopeno stromy a kde stálo několik lidí, kteří si vzájemně házeli kulatý disk. John na chvíli pozoroval tuto skupinu. Vycházela z nich radost, ale také soustředění. „Toto je jedna z nejoblíbenějších her na Logo“, vysvětloval Avu. „Nejde jenom o to hodit diskem a chytit jej, ale také zde určitou roli hraje soustředění a vůle, kdy silou vůle je disk v letu přitahován k tomu, kdo má tuto vůli nejsilnější. Jak víš, na Logo se praktikuje síla ducha nad hmotou. Takže je důležité, kdo tuto sílu umí co nejlépe uplatnit. Jde tedy o kombinaci pohybu a vůle, fyzického s mentálním“.

John si také všiml další skupiny, která hrála hru s malým míčkem, který musel po jemném úderu dlouhého kladívka proběhnout různými překážkami. Johnovi to tak trochu připomínalo golf, ale zde šlo hlavně o zdolání překážek, které byly rozmístěny v cestě, kterou musel míč proběhnout. I zde se zdálo, že někteří hráči pomáhali míči v běhu svou mentální silou, kterou na něj vysílali. Každý měl svůj míč rozdílné barvy a bylo jasné, že hra probíhala za značného soustředění všech hráčů.

„Na Logo“, pokračoval Avu, „se hrají většinou kolektivní hry. Také velmi oblíbené jsou vodní hry, které se hrají na jezerech, mnohdy za pomoci vodních zvířat, která se stávají částí hry. Jak už víš, se zvířaty na vyšším stupni mnozí z nás dovedou telepaticky komunikovat, a tak takové hry potom obsahují jako spoluhráče také tvory z říše zvířecí“.

John si vzpomněl na psa a kočku, kteří se také stávali někdy částí dětských her nebo si vzpomněl na svou návštěvu parku na Floridě, kde delfíní show tvoří hlavní atrakci. Možná, kdyby schopnost člověka na Zemi byla v telepatickém dorozumívání lepší, jistě by došlo k většímu kontaktu s některými vyspělejšími druhy zvířat na planetě Zemi, myslel si John. Avšak něco takového znamenalo více mentálního úsilí ze strany lidí, které by bylo třeba vyvinout, aby se lépe dovedli sjednotit se životem přírody a jejich tvorů.

„Na Logo lidé rádi hrají hry, protože některé jsou připraveny ve formě dalšího poznání a také posilování intuice“, vysvětloval Avu. „Rád bych ti ukázal „Centrum logiky a intuice“, jak se někdy nazývají tyto herny, kam se lidé přijdou pobavit. Na konci tohoto parku jedno takové

centrum je, takže se do něj můžeme podívat, abys viděl, jak lidé na Logo tráví svůj volný čas. Možná něco z toho budeš moci použít později na planetě Zemi“.

Za malou chvíli byli u velké budovy, která byla postavena v jakémsi historickém slohu oproti jiným moderním budovám. Druh stavby se dal spíše přirovnat ke stavbě zámku s kulatými věžemi, půlkruhovými okny a samostatnými sekcemi, které byly mezi sebou propojeny mosty nebo chodbami. Okolo celé této budovy tekla zářivě modrá voda. „Tak, toto je „Centrum logiky a intuice“, vysvětloval Avu. „Takových staveb je na Logo hodně a skoro všechny jsou v tomto pro nás historickém stavebním slohu, který je vzat z dávné doby a který svými vibracemi odpovídá tomu, co se za jeho zdmi odehrává. Jak sám uvidíš, do těchto center chodí lidé jakéhokoliv věku, protože hry, které se zde hrají, jsou věkově neomezené. Budova je rozdělena na určité úseky ve kterých jsou umístěny různé druhy her. Ale nyní půjdeme dovnitř, abys viděl, jak se takové hry hrají“, skončil svůj výklad Avu.

Přešli přes most, který byl vykládán po jeho stranách barevnými minerály a pod kterým tekla modrá zářivá voda. Vešli do první věže a John si začal připadat jako v zámku z Disney Land nebo v historických zámcích Evropy. Všude okolo nich bylo dosti lidí, ale jen někteří jim věnovali pozornost. Celá místnost byla laděna velmi zářivými barvami a na zdech a ve výklencích byly symboly, které znázorňovaly harmonii a vyrovnanost. Byl zde symbol dne a noci, vody a ohně, koule a hranolu, rovnosti a kulatosti a mnoho dalších, které tak znázorňovaly protiklad jednoho ke druhému. Nejzajímavější však bylo, že na mnohých obrazech, které zde visely, byly tyto symboly protikladů propojeny a jeden vcházel do druhého. Znamenalo to, že se jakoby jeden do druhého přelévají nebo přecházejí a že tak i přes svou protikladnost vytvářejí jeden celek. Kruh se měnil v krychli, která se při odstranění hran měnila v kruh, voda se měnila v pevnost ledu, aby ten se působením tepla měnil zpět na vodu, která opět ochlazovala vše co bylo teplé. Byla zde znázorněna harmonie kulatých tvarů, které přestože byly různého zaoblení, vždy do sebe ideálně zapadaly. Vše zde bylo vyrovnané a jedno přecházelo do druhého.

„Toto je místnost logiky“, vysvětloval Johnovi Avu. „Zde se lidé snaží o to, aby logickým myšlením skládali z různých zdánlivě protikladných forem harmonické celky. Zde hraje důležitou roli logické myšlení, kdy třeba několik lidí se společně pokouší přijít na správné řešení nebo nalezení harmonie a jednoty v protipólech. Vždy je zde jedna možnost, která tuto přeměnu protikladů v harmonii umožňuje, i když to může někdy vytvořit zcela nový třetí tvar nebo prvek, který teprve tuto harmonii pomůže při spojení dvou protipólů, vytvořit. Jde zde tedy hlavně o vyrovnanost a tvorbu harmonie. K dosažení něčeho takového je třeba logiky myšlení, ale někdy se k tomu také na pomoc bere intuice, jestliže myšlení zde nenalezá žádné možnosti nebo kombinace“.

Z této místnosti přešli spojovací chodbou do dalšího sálu, který Avu označil za sál intelektu, neboli umění správného myšlení. Tato místnost se spíše podobala výpočetnímu středisku, protože byla zařízena tak, že to Johnovi silně připomínalo síň univerzity ve starém Řecku. Byly zde malé fontány, sloupové, výklenky ve kterých podle slov Avu byly umístěny symboly přesnosti a zákonitosti. Okolo stěn byly stoly s přístroji připomínající malý computer, na jehož obrazovce se objevovala čísla, která však John neuměl hodnotit.

„Na obrazovce můžeš použít mnoha kombinací, které se na tvůj pokyn ihned objeví“, vysvětloval Avu a s Johnem šli k jednomu přístroji u jehož obrazovky usedli. Na obrazovce se objevilo několik různých znaků. „Každý znak“, říkal Avu, „obsahuje mnoho informací, které jsou s ostatními znaky v určitém spojení. Všechny tyto znaky se svými informacemi jsou však odvozeninou jednoho znaku, který je jejich prvotní a základní informací, ze které se všechny další informace ostatních znaků odvíjejí. Snahou je, najít co nejdříve v tomto množství znaků ten jeden, ze kterého všechny ostatní znaky jsou odvozeny. Toho lze dosáhnout jedine správnou koncentrovaností, intelektuální znalostí možných kombinací a logikou. Těžkost hry se dá různě zvyšovat a snižovat“.

John se našel najít jasnější vysvětlení k této intelektuální hře. Avu se zamyslel a řekl. „Zásady matematické vědy platí stejně v celém Vesmíru. Možná jednoduchý příklad by byl tento. Každý znak na obrazovce bude obsahovat jednu kombinaci, například jeden znak bude obsahovat kombinaci čísel tři a dvě, druhý znak bude obsahovat čísla čtyři dvě a jedna, třetí znak čísla dvě, jedna a sedm a čtvrtý znak dvě jedničky. Všechny tyto kombinace však vycházejí z jedné možnosti čísla deset, kterého je dosaženo nejvyšší možnou kombinací čísel, v našem příkladu to byl znak s čísly dvě, jedna a sedm. Najít co nejdříve základní kombinační číslo, ze kterého všechny ostatní kombinace vycházejí, je základem hry. Avšak tento příklad byl velmi lehký, protože zde se počítá s kombinacemi několikamístných čísel“.

John však chtěl mít ještě více jasno v celé věci, a tak ji sám ještě více zjednodušil. „To znamená“, řekl John, „že u vycházejícího základního čísla pět mohou být tyto kombinace: dvě jedničky, jedna trojka a jednička, dvě dvojky, nebo dvě dvojky jednička, nebo dvojka a trojka. Čím dříve pochopím, že čísla nepřesahují součet čísla pět, tím dříve vyhraji ?“, zakončil svou otázku John.

„Ano, ve zcela zjednodušené formě tato hra takto vypadá a dá se z ní odvozovat nekonečné množství možností podle toho, jak těžkou si ji sami přejeme udělat“, odpověděl Avu. Johnovi se myšlenka této hry zalíbila, ale hrozil se představy, do jakých velkých kombinací může až dojít při stoupajícím počtu prvotního čísla, když by tímto číslem bylo sto nebo tisíc. To by znamenalo neuvěřitelně velkou možnost kombinací. Avšak John si uvědomil, že při hledání symbolu prvotního čísla pomáhá paměť počítače, která připravuje hráči přehled různých možností a tak hra může nejen rychle pokračovat, ale také stoupat do velkých čísel. Na druhé straně si však také uvědomoval, že kombinační schopnost myšlení lidí na Logo byla velká a mohli ve své mysli zvládat mnoho kombinací najednou.

Avu jej vyzval, aby přešli do další místnosti, která se zabývala věcmi technickými. Byla to místnost s velkými okny a na stěnách byly zobrazeny různé přístroje, některé byly určité z dávné historie Logo, protože i John mohl uhodnout jejich účel. Opět tato místnost byla plná obrazovek u kterých seděli lidé a měnili podle své představivosti tvar předmětu, který se na obrazovce ukazoval. U některých obrazovek sedělo i více lidí, kteří se společně radili a potom měnili části tohoto obrazu.

„Jak víš“, začal Avu, „hlavní naší snahou na Logo je zmenšit tření hmoty o sebe na minimum, protože třením dochází k odporu a tím ke zpomalování a také k rychlejšímu opotřebování. To, co vidíš na obrazovkách, jsou různé přístroje, ať jde o něco zcela malého jako je přístroj pro domácnost, přes běžné přístroje až třeba k mezikontinentálním střelám používaných pro dopravu. Na obrazovce si zvolíš přístroj, kterým se chceš zabývat, a hned se ti objeví celý jeho technický plán a popis. Na tomto technickém plánu můžeš cokoli měnit podle toho, jak uznáš za vhodné. Jestliže změníš věci tak, že přístroj nemůže v takovém provedení pracovat, ozve se jemný tón, který tě upozorní, že jsi udělal někde technickou chybu. Na druhé straně dosti lidí, a mezi nimi byli i vědci, v takovýchto hernách přišli na nové vynálezy nebo přístupy ke zdokonalení technického vybavení mnoha přístrojů. Je to také tím, že na Logo se snažíme přístroje, u kterých je to možné, vyrábět co nejjednodušeji, protože jejich chod je potom plynulý a málokdy se pokazí. Čím větší je jednoduchost, tím lépe. Výhoda této hry je ta, že na obrazovce můžeš přemísťovat části technického zařízení podle své libosti a také zcela v rozporu s ustáleným názorem“.

John si uvědomil, že takovýto přístup podporuje tvořivé myšlení a tvůrčí svobodu a také možnost rychle věci vylepšovat. Lide zde byli různého věku a bylo vidět, že společně spolupracují na vylepšení toho, co bylo promítnuto na obrazovce. Z technického oddělení her nyní vystupovali po širokých schodech do druhého patra budovy, odkud byl krásný výhled do parku s brčálově zelenými stromy a na vodu, která oblévala tento zámek her.

Vešli do síně, která byla rozdělena na malá oddělení. Každé oddělení mělo svou zářivou a jásající barvu. Celá místnost byla vymalována různými pastelovými barvami, které do sebe jemně přecházely a vytvářely tak radostnou náladu. Každé oddělení mělo svůj výklenek a velké, barevnými skly, vykládané okno. „V této místnosti se hrají tvořivé hry a každé oddělení má svůj určený obor“, ukazoval Avu Johnovi, který se rozhlížel po místnosti. „Tyto tvořivé hry jsou na Logo, nejoblíbenější, protože každý se může stát jejich částí“, pokračoval Avu. „Jde spíše o hry zábavné a umělecké. Při těchto hrách jde o to, vytvořit něco nového, co je výrazem osobní tvořivosti. Proto, jak vidíš v jedné části místnosti, lidé vytvářejí sochy, které modelují zcela podle své představy. Někdy několik lidí pracuje dohromady. Totéž se dá říci o malířství, které má své místo v ateliéru, kde jsou velká průhledná okna. Lidé pracují podle své vlastní představivosti nebo mohou použít rady a vedení mistra, který je u každého oddělení“.

John se otočil ke kulatému výklenku na konci sálu, kde bylo jak hodně dospělých, tak také dětí. „Je vidět, že obě generace se dovedou shodnout v hraní her“, poznamenal John. „Ano“, odpověděl Avu, „jde o nejoblíbenější hru, kterou hrají všechny generace a kdy jde o kombinaci skládanky, která se skládá z nejrozličnějších barev z nichž lze vytvářet podle vlastní tvořivosti různé ornamenty a přitom skládat barvy tak, aby vytvářely harmonické přechody jedna do druhé, což působí příjemně na psychickou stránku všech zúčastněných i těch, kteří se později na tuto barevnou kombinaci dívají. Je zde totiž neomezená možnost vytvářet obrazce barev a krásy, což je na Logo velmi oblíbené a děti se tak již od mládí učí harmonii a kráse. Jak vidíš, tato hra se hraje v každém věku a nikdy neomrzí. Je to stejná skladba tvarů a barev, jako je tomu v tónech hudby. Proto je tato hra tak oblíbená a je to také jedna z her radosti. Hry radosti hrají lidé každého věku, protože vznikne-li v člověku radost, začne do těla proudit kladná energie, která má kladný vliv na mentální a také fyzický stav. Tím se tak posilují kladné vibrace v mysli a v těle a lidé se cítí lépe a fyzicky posílení. Proto hry radosti jsou na Logo tak oblíbené u všech“, zakončil Avu.

Nyní procházeli chodbou, do níž vedlo po obou stranách mnoho dveří, za kterými se ozýval zvuk hudby. Vešli do jedné z nich, kde v místnosti byl mladý muž, držící v ruce něco, co se podobalo flétně s trychtýřovitým zakončením. Do tohoto nástroje foukal zcela bez velkého násilí a melodické zvuky naplňovaly prostor. Avu tomuto hudebníkovi krátce vysvětlil účel jejich návštěvy. John si všiml, že místnost byla upravena v historickém stylu, byly zde bílé židle a pohovky potažené červenou látkou a na stěnách byly žlutou barvou nakresleny krásné, harmonicky působící ornamenty. Také zde visely obrazy, jejichž výjevy zcela jasně připomínaly harmonii.

„Toto jsou malé hudební salóanky“, vysvětloval Avu, „kam kdykoliv může přijít a tvořit hudebně na nástroji, který nazýváme Sono. Každý člověk na Logo umí hrát na tento nástroj, protože harmonie hudby je důležitou částí našeho života a také nám pomáhá pochopit harmonii přírody a celého života“. „Znamená to“, ptal se zvědavě John, „že každý na Logo může vytvořit své vlastní melodie a má hudební citění?“ „Ano, to je zcela správné“, odpověděl Avu, „protože hudba jako taková svou harmonií má velký univerzální účinek. Avšak je třeba, aby tóny byly hrány v takové harmonii, která je povznášející; potom skladba působí kladně na celé tělo; na myšlení a náladu poslouchajících. Nemluvě zde o duchovním povznesení, protože hudba má schopnost se přímo dotknout duše. Jistě si vzpomínáš na koncert v parku, který jsme slyšeli“. „Ano“, odpověděl John, „harmonie tónů tam působila na duchovní citění a vnímání přítomných a povznášela je do vyšších duchovních sfér“. „Důležitou věcí je to“, pokračoval Avu, „že hrou na Sono se vytvářejí v prostoru vibrace energie určitého druhu, které působí na naše fyzické tělo a duši. Hrou se tak pomáhá zesilovat vliv proudění energie, která je vytvářena při hře určitých melodických harmonií. Některé skladby, které přinášejí co nejvíce harmonické energie, se potom vysílají do éteru a lidé je mohou poslouchat kdekoli na Logo. Jak můžeš vidět, hudba je velmi důležitou tvořivou částí našeho života“.

Opět vystoupili po schodech do nejvyššího, třetího poschodí, kde podle vysvětlení Avu se nacházely hry, které měly co dělat s mentální a intuitivní schopností lidí. Uprostřed místnosti visela průhledná pyramida a u stolů seděla vždy skupina lidí, nejméně však dvou, a na jejich obličejích byla vidět velká soustředěnost. Také atmosféra místnosti byla velmi tichá a uklidňující.

„Hry, které se zde hrají, se nazývají hry intuice“, vysvětloval Avu. „Lidé se snaží intuicí zjistit odpověď na otázku druhého, kdy jen myšlením nelze odpověď získat. Jednou z her je poznání symbolů, které druhý napíše na destičku nebo nacházení správného řešení ke skoro neřešitelné situaci. Také se hraje v týmech po dvou nebo po třech, kdy si intuitivně hráči sdělují postup hry. Intuitivní hry jsou na Logo velmi oblíbené a lidé je hrají už od dětství“.

John si vzpomněl na zenová cvičení, která také vlastně probouzela intuici za účelem hledání správných odpovědí na otázky života, kterými tak žák mohl dospět k hlubokým pravdám. Intuice zde vlastně znamenala vnoření se do ticha duše, kde potom ve spojení se vše obsahující moudrostí lze nalézt nesprávnější řešení a odpovědi.

Další místnost zámku her sloužila ke hrám moudrosti, jak je Avu nazval, které v sobě obsahovaly již filozofické otázky a odpovědi. Jedna ze zajímavých her byla hra o inkarnaci neboli o převtělování a vývoji, v níž hráči poznávali filozoficko-duchovní smysl příčiny a dopadu svých činů a myšlení, ale také celého vývoje přírody a Vesmíru. John si všiml, že zde byli převážně lidé středního a staršího věku, kteří při těchto hrách používali jak intuici, tak intelekt a osobní duchovní moudrost.

Oproti předešlým poschodím, kde v místnostech proudila tvořivá a akční energie, zde v těchto prostorách, které patřily intuitivním hrám, John zcela jasně pociťoval tichý klid, harmonii, vyrovnanost a moudrost. Okolo stěn byly rozestavěny minerální kameny umělecky opracované a intuitivní obrazy s duchovní tematikou. Barva místnosti byla většinou žlutá a jemně modrá. Na tvářích mnoha lidí, kteří zde seděli, bylo vidět opravdovou moudrost a John si uvědomoval, že podobně vyzařující tváře viděl na obrazech duchovních mistrů různých náboženství na planetě Zemi.

Když vyšli ven z Centra logiky nebo zámku her, jak toto místo nazval John, bylo stále ještě krásné ráno a jemný vánek rozechvíval vzduch. Pokračovali rychlou chůzí dále; mezi domy byly rozlehlé zahrady a také velmi často se objevovala malá modrá jezera. John stále ještě obdivoval zářící jasné barvy přírody, která zde vyzařovala do prostoru vůni a energii, jež musely kladně působit na psychický a fyzický stav obyvatel planety Logo.

Kráčeli s Avu okolo domů a v dálce bylo vidět pole, na kterých si John opět povšiml velkých šedých ptáků, kteří vypadali jako pozemský pštros. Avu mu řekl, že jde o velmi inteligentní zvíře, se kterým se lidé na Logo telepaticky dorozumívají, tak jako s většinou zvířat žijících na Logo. V domácnostech se chovají zvířata podobná malému medvědu mývalovi, který plní funkci domácího zvířete. Na poli bylo také několik zvířat podobných pozemské opici o kterých se Avu vyjádřil jako velcí pomocníci jak v domácnostech, tak i v zemědělství. Také si John všiml, že v přírodě okolo nich bylo hodně krásně zbarvených ptáků. Avu k tomu poznamenal, že tyto druhy zvířat se ponejvíce drží v okolí člověka, ale v hlubokých lesích, které jsou neobydlené, žijí také zvířata, která jsou na nižším stupni a se kterými nelze komunikovat.

John byl již zvědav, jak je ještě daleko místo, kde nasednou s Avu do létajícího stroje. Avu mu telepaticky sdělil, že za chvíli budou na místě. John ve své zvědavosti položil Avu několik otázek, které se týkaly technického vývoje na planetě Logo. „Jak víš“, začal mu vysvětlovat Avu, „základní snahou naší techniky na Logo je dosáhnout co nejmenšího tření, proto také naše stroje jsou dosti malé a hlavně výkonné. Další důležitou snahou je rušit sílu gravitace, čímž potom některé technické pochody probíhají mnohem rychleji. Doprava je na Logo většinou nadpovrchová a jako pohonu se používá vzduchu a někdy se využívá rušení nebo i

znásobování gravitace. Pohyb naší dopravy je tím tak bezhlučný a klidný, bez zbytečného tření. Dalším důležitým technickým vývojem je přímá, neboli čistá energie, která se vysílá po celé planetě. To umožňuje, že každý se kdykoliv a kdekoliv může na tuto energii svými přístroji napojit. Přijímání této čisté globální energie může zachytit každý na jakémkoliv místě na planetě, protože všechny naše přístroje v sobě obsahují přijímač této energie“. John se otázkou snažil o bližší vysvětlení. „Znamená to, že lidé mají kdekoliv na planetě Logo přístup k této vysílané energii jenom tím, že zapnou přístroj a jsou na ni hned napojeni, bez jakéhokoliv vedení?“ „Ano, zcela správně“, odpověděl Avu. „Všechny přístroje na Logo jsou vybaveny miniaturním přijímačem pro tuto globální energii. Bez této energie by naše přístroje nepracovaly. Pro nás je tato energie tak samozřejmá, jako používání vzduchu jako energie v dopravě a u některých velkých přístrojů“.

John nyní položil Avu další otázku, která jej velmi zajímala. „Jak se na Logo staví? Všude okolo jsou jednoduché, ale krásné domy a vaše univerzity, muzea a instituty jsou velké stavby s velmi zajímavou architekturou. To jenom dosvědčuje, že stavební technika na Logo musí být dosti vyspělá“. Avu na tuto otázku ihned odpověděl. „Při stavbách používáme větších strojů, které jsou poháněny jak vzduchem, tak také i globální energií. Tyto přístroje zvedají celé stěny budov a dávají je k sobě. Tím, že na Logo umíme používat systému odlehčení hmoty na určitou dobu, kdy v jejím přímém vztahu k zemi nebo planetě zrušíme zemskou přitažlivost, můžeme přemístit velké panely, které jsou jinak velmi těžké. Až teprve po umístění na své místo nabývají opět svou původní váhu. Tímto způsobem jakéhosi odlehčení stavíme hlavně velké chrámy nebo budovy, které jsou rozlehlé“. John si při slovech Avu vzpomněl na pyramidy v Egyptě, kdy při použití této metody „odlehčení“ by jejich stavba nebyla tak velkým problémem. Totéž by mohlo platit o dávných kamenných chrámech starých kultur, pro jejichž stavební postup není na planetě Zemi vysvětlení.

„Ve všem, co děláme, se snažíme najít co nejjednodušší a nejpřirozenější cestu“, vysvětloval dále Avu. „Vezmi si jenom moje oblečení. Tento oblek nebo látka jsou vyrobeny z přírodních materiálů rostlin a vláken, které zde rostou“. „Připomíná mi to trochu pozemskou bavlnu“, řekl John. „Tento materiál“, pokračoval Avu, „je tak zpracován, aby měl harmonické vibrace na naše tělo. To znamená, že náš oblek podporuje harmonické proudění energií na povrchu našeho těla. Proto je toto oblečení tak příjemné a také volně ušito“. John přišel s praktickou otázkou. „A co se stane, když se oblek umaže nebo obnosí? Také jej perete nebo čistíte jako my na Zemi nebo si jdete vybrat nový?“ Avu se usmál Johnovu spontánnímu přístupu a zájmu. „Veškeré šatstvo se čistí pomocí vibrací, tyto vibrace zbaví látku špíny a částečného opotřebení. Po tomto očištění se oblečení vystaví jinému druhu vibrací, které nabíjejí oblek kladnými harmonickými vibracemi. Tato energie potom pomáhá tělu si uchovávat svou vlastní energii a také ji harmonizovat“.

„Když mluvíme o oblečení“, ptal se dále John, „jak je to s ostatními výrobky? Jak lidé získávají jídlo nebo jiné věci pro svůj život?“ „Ti, kdo mají zahrady okolo svých domů“, odpovídal Avu, „mají čerstvé ovoce a zeleninu, která zde roste vzhledem k vyrovnanému počasí celý rok. Ti, kdo žijí bez této možnosti, dostanou zboží ve velkých obchodech nebo „Centrech zboží“, jak se tato místa nazývají“. John přerušil výklad Avu a řekl, „jestliže na Logo neexistují peníze, jak tedy dochází k nákupu nebo výměně něčeho za něco?“

„Vím, že pro tvoji pozemsky konzumně smýšlející mysl možná moje vysvětlení nebude dosti jasné nebo přijatelné“, pokračoval Avu. „Avšak musíš mít stále na mysli, že ve Vesmíru existují milióny civilizací na různých stupních a jejich řád života odpovídá způsobu jejich myšlení. Tak také náš životní řád na Logo odpovídá našemu způsobu myšlení a dlouhodobému vývoji naší civilizace. To je důvodem, proč v Centru zboží lidé si to, co potřebují, vyberou a odnesou s sebou domů, aniž by museli za to něco jiného vyměnit. Výrobky jsou té nejlepší kvality, takže zde není rozdíl mezi výrobkem horším nebo lepším. Na Logo je vše planetárně řízeno, takže vše má jednotnou úroveň, která odpovídá tomu nejlepšímu, co dovedeme na Logo vyrobit. Proto když někdo přijde s vylepšením výrobku

nebo vynalezne nový, tato věc se začne vyrábět pro celou planetu ve vylepšené nebo nové podobě. Vývoj k lepšímu je důležitý vesmírný zákon. Na druhé straně život na Logo je velmi skromný a spíše zaměřen k duchovnímu a etickému vývoji, než ke shromažďování hmotných věcí, ke kterým každý má kdykoliv přístup. Není proto potřeby nic shromažďovat. Mnohem důležitější je duchovní vývoj jedince, kdy takový pokrok má věčnou hodnotu“.

Avu ukázal do dálí, kde se rýsovalo něco, co Johnovi připomínalo letiště. Byla to velká rovná plocha, na které stály přístroje kulatého tvaru s malou vystupující kopulí uprostřed a elipsovíty okny po celém obvodu. Po stranách byla do tvaru půlkruhu vlnitá křídla. Celý tento přístroj stál na dlouhých úzkých nohách. Čím více se přibližovali, tím jasněji si John uvědomoval velikost tohoto přístroje. V dlouhé hale, která byla vybavena k pohodlnému čekání, bylo dost lidí. Nikdo zde však nevydával lístky, nebyly zde tabule s časem odletu. John si připadal jak ve snu, když za velkými okny viděl stát několik těchto stříbrných přístrojů, které mu v mnohém připomínaly pozemské fotografie nebo znázornění létajících talířů. Některé byly velké, jiné opět menší, některé zcela malé. S Avu a se skupinou ostatních lidí šli k jednomu z nich a výtahem byli vyneseni přímo do vstupní kabiny. Talíř měl dvě poschodí a na jeho vrcholu byla pilotní kabina v podobě půlkruhového skleněného poklopu. U každého elipsovitého okna bylo šest širokých bílých křesel, tři a tři proti sobě. John a Avu usedli proti sobě do křesel u okna, aby John mohl pozorovat vše, co se dělo venku.

John si všiml, že dál od nich stálo něco, co se podobalo pozemskému tvaru letadla, avšak nemělo žádná křídla a bylo dlouhého doutníkového tvaru s ostrou špičkou na začátku a malými kulatými okénky po celé straně trupu. Když se zeptal Avu na účel tohoto přístroje, ten mu vysvětlil, že se jedná o tak zvanou Střelu, nebo šíp, která se používá při cestování na kratší vzdálenosti. Tato střela vzlétne velkou rychlostí a potom se již napojí na přímou nebo čistou energii, která je vysílána do atmosféry. Ke svému pohybu už jenom používá spíše setrvačnosti s tím, že částečně ruší zemskou přitažlivost a do místa svého přistání je přitahována velkou magnetickou silou přístrojů, které jí přímo k tomuto místu navodí. Střela je cestovní prostředek, který letí z jednoho bodu do druhého na kratší vzdálenosti.

Všechna místa u elipsovítych oken byla již zaplněna štíhlými a vysokými postavami obyvatel Logo. Nad každým oknem začalo svítit bílé světlo a po chvíli se tento kulatý kolos, který Johnovi připomínal vyhlídkovou věž na vrcholu mrakodrapu, vznesl nehučně od povrchu země a začal kolmo stoupat vzhůru. Johnovi neušly zvědavé pohledy spolucestujících, které se občas na něj upřely. Avu vysvětlil důvod Johnovy astrální návštěvy na Logo a jeho vysvětlení bylo přijato se zájmem a úctou. Johnovi připadalo, jakoby stále stoupali kolmo vzhůru. Avu, který zachytil jeho myšlenky, požádal jednoho z cestujících, který seděl naproti nim, aby Johnovi vysvětlil technický způsob letu, protože tento člověk byl jeden z vědců planety Logo.

Oru, jak se tento vědec jmenoval, se snažil Johnovi vysvětlit technický systém letu. „V době startu“, začal vysvětlovat Oru, „se zruší generátorem přitažlivost zemská, takže za pomoci čerpání vzduchu a pohonu čisté energie se vznášející přístroj zvedne kolmo vzhůru do velké výšky. Zde se také počítá s rotací planety Logo, kdy lety většinou bývají proti její rotaci, čímž se tak znásobuje rychlost přibližujícího se cílového bodu na povrchu planety. V okamžiku dosažení nejvyššího bodu letu se vysunou vlnivá křídla, která nesou lehčeji létající stroj ve vzduchu. Když se stále ve stejné výšce začne cílové místo na povrchu planety přibližovat, létající stroj nechá opět působit zemskou přitažlivost a rychle k tomuto bodu sestupuje. Tímto způsobem lze překonávat i velké vzdálenosti velmi rychle“. Když Oru domluvil, John si uvědomil, že vlastně základem letu bylo zrušení zemské přitažlivosti a opět její využití v době přistávání.

Asi tak po hodině letu létající přístroj začal kolmo sestupovat dolů. Z okna bylo možno rozeznat hory, ale také malá osídlení a za nějakou chvíli dosedli na rovnou plochu letiště. Když Avu a John vyšli z letištní haly, obklopila je příroda kopců a hor. Avu ukázal rukou na

jeden vrchol, na kterém se tyčila velká bílá budova. „Toto je cíl naší cesty“, řekl Avu a oba dva se nyní vznesli do prostoru, aby vlastní schopností letět překonali tuto malou vzdálenost.

(9)

IX. Kapitola

Léčení na Logo

John se rozhlížel po okolí, ve kterém se nyní nacházeli a které bylo velmi krásné. V údolí pod bílou dudovou bylo malé jezero. Avu mu sdělil, že koupání je na Logo považováno za velmi léčivé, protože voda je naplněna energií, který pomáhá tělu rychle se po únavě zotavit. Totéž také platí o dešti, který svou energií osvěžuje přírodu. proto plavání je považováno za druh léčení, a proto většinou jezera jsou v okolí nemocnic nebo sanatorií. John poznamenal, že také na planetě Zemi se sanatoria staví v přírodě. Avu také poukázal na léčivou důležitost vzduchu. „Složení vzduchu je pro každou bytost velmi důležité, protože jeho složení a čistota ovlivňují nejen zdraví, ale také myšlení lidí. Vzduch má také velký vliv na vyrovnané jednání, a proto na Logo existuje globální ochrana vzduchu. Také denní pravidelnosti obyvatel Logo jsou dechová cvičení, kterými vědomě rozvádějí do těla energii, kterou používají jak pro intelektuální, tak fyzickou práci. Tato cvičení se konají hned ráno a potom kdykoliv se cítí unaveni, nebo si potřebují odpočinout“. Avu ještě dodal, že přírodní prostředí okolo Center energie, jak se sanatoria nebo nemocnice na Logo nazývají, je základní léčebnou částí takového centra.

Nyní již stáli před velkou podlouhlou bílou budovou, okolo níž však byly ještě menší budovy. Pro Johna bylo zajímavé, že tyto budovy neměly žádné hrany. Jejich zdi navazovaly na sebe v půlkruhu a i střechy měly tvar kopule. Jenom některé samostatné budovy byly postaveny do tvaru pyramidy. Jiné budovy byly celé ve tvaru kruhu, kdy jedna část střechy byla půlkruhová a druhá část byla stavěna do pyramidového tvaru. Mezi budovami vedly cesty, které byly po celé své délce osázeny keři, kdy jejich nádherně zbarvené květy vydávaly omamující vůni. Avu poznamenal, že vůně hraje také svou roli v získávání energie a v uzdravování, a tak tyto keře jsou nedílnou částí každého Centra energie. Když se snášeli před velkou bílou budovou, byli již očekáváni dvěma lidmi, mužem a ženou, kteří byli oblečeni ve žlutý šat. Podle jejich chování bylo vidět, že oba jsou dobrými přáteli Avu, kterého radostně vítali a on jejich radost viditelně opětoval. Postavy obou byly opět štíhlé a vysoké, jenom muž měl světlé vlasy a žena tmavé. John se před nimi uklonil a Avu je představil jako léčitelku Limu a léčitele Muti, které zná již dlouhou dobu a kteří budou jejich průvodci Centrem energie.

Když vcházeli do budovy, John si povšiml, že její vchod byl bez tradičních kulatých sloupů, které viděl všude jinde. Vnitřek budovy byl zcela odlišný od toho, na co byl při svých návštěvách zvyklý. Hala do které vešli, vibrovala energií, která se projevovala jako chladný a čistý vánek. Tyto vibrace byly velmi příjemné a John se cítil náhle velmi posílen a osvěžen. V hale se nacházelo několik dalších léčitelů, což John usoudil podle jejich žlutého oblečení. Muti vyzval Avu a Johna, aby jej následovali a za chvíli vešli do kulaté světlé místnosti, kde bylo několik velkých křesel a opět velká podlouhlá obrazovka, umístěná na zdi. Muti vybídl všechny, aby se posadili.

„Rád bych pozdravil zástupce z jiné planety“, začal až skoro obřadně Muti a pokračoval. „Léčení je velká věda, která následuje určitá pravidla, protože se většinou jedná o to, aby ten, kdo je nemocný, byl opět uveden v soulad s harmonií přírody a Vesmíru. Věřím, že na planetě Zemi máte také své léčitelské zkušenosti, které odpovídají vašemu chápání harmonie a jednoty. Avšak nyní bych rád požádal Limu, aby ti řekla nejdříve něco o základech léčitelství na Logo“.

Limu, která seděla v křesle proti Johnovi se ujala slova. „Povolání léčitele se na Logo spíše bere jako poslání, protože k tomu, aby někdo mohl mít léčitelské znalosti potřebuje mít především osobní léčitelské vlohy, které se vyvinuly během dlouhých inkarnací jeho duše. Hlavním předpokladem pro to, aby se někdo mohl stát léčitelem, je vrozený dar intuice, rozpoznání, soucit, a také dar vidět astrální tělo u každého člověka, ve kterém jako první probíhají změny energie, které se potom odrážejí na těle fyzickém. Léčitelé tedy intuitivně vidí proudící energii v těle pacienta a snaží se v době nemoci odstraňovat překážky, které jsou v cestě jejímu hladkému průběhu. Hlavním důvodem nemocí obyvatel planety Logo je zastavení nebo zpomalení energie v astrálním energetickém obalu, které se potom přenáší na fyzické tělo“. John si při slovech Limu vzpomněl na čínské léčitelské techniky, kdy vlastně akupunkturou, cvičením a správnou stravou se harmonizuje proud energie chi, jak ji čínští léčitelé nazývají, v těle.

„Nemoci obyvatel Logo“, pokračovala Limu, „jsou spíše psychické povahy, než fyzické. Základní snahou je, abychom neléčili jenom nemocné místo, ale aby bylo přiváděno ještě více energie do okolí, kde fyzická nemoc vzniká. Tím se zabraňuje rozšíření nemoci. To platí o nemocech, které mají snahu se rozšiřovat dále do těla. Takže dodáváním energie celému tělu probíhá léčba mnohem rychleji. Zdroji této energie je co nejvíce energie obsahující strava, dýchání energizovaného vzduchu a potom pobyt v prostředí, které vysílá energii na hmotné tělo, což je většinou prostředí přírody. Proto jsi mohl vidět, že naše Centrum energie a také každé jiné, je obklopeno přírodou a vůní květín a keřů, protože vůně také pomáhá získávat energii, ale spíše mentální. Dále si určitě povšimneš toho, že stěny našeho centra jsou pokryté minerály, které vyzařují kladné vibrace a že některé místnosti mají jenom určitý druh minerálů, které svými vibracemi léčí určité nemoci, a tak posilují proudění energie v astrálním těle. Také u nemocných je důležitý harmonický fyzický pohyb, kdy se určitými fyzickými cvičeními získává energie ze vzduchu, a jsou-li cvičena v přírodě, tak potom z atmosféry celé planety. Avšak bude lepší, když se půjdeme podívat, jak léčitelé v Centru energie pracují, a také se seznámíš s léčitelskými metodami na Logo“. Limu vstala a vedla celou skupinu ven z budovy.

Za nějakou chvíli přišli na malé prostranství, které bylo obklopeno keři, květinami a také velkými minerálními kameny. Na tomto prostranství se pohybovali lidé, kteří prováděli pomalé harmonické cviky. Muti vysvětlil, že při vláčných pohybech si tělo bere více energie ze vzduchu a ze svého prostředí. „Těmito předem naučenými cviky se tak tělo, ale i psychika otvírá energii přírody a tím se umožňuje otevírání astrálních duchovních center v lidském těle, neboli čaker a tak astrální energie může volně do těchto center proudit. Tato cvičení jsou součástí léčby všech fyzických nemocí“, zakončil svůj výklad Muti. John se zájmem pozoroval harmonické vlnění těl pacientů a opět mu na mysl přišla čínská cvičení tai-chi, která znal a kterým bylo cvičení těchto pacientů dosti podobné. Avu, který zachytil jeho myšlenky jej požádal, aby ukázal tato cvičení ostatním. John byl rád, že také on může přispět v výměně poznání a informací a tak předvedl část sestavy tai-chi, která byla přítomnými velmi pochvalně oceněna a Muti k tomu poznamenal, že všude ve Vesmíru existují stejné zákony energie na které je jenom třeba se napojit a že ti, kteří tai-chi vynalezli, znali zákony přírody velmi dobře.

Procházeli parkem, jehož přírodní krásu, ale také energickou sílu, kterou zde příroda vydávala, si John velmi jasně uvědomoval. Při procházce si vzala slovo opět Limu a vysvětlovala poznatky léčení na Logo. „Veškeré nemoci na Logo mají základ ve špatném proudění energie správným harmonickým směrem. Je to jako když voda protéká do kruhu a náhle je na určitém místě přehrazena. Toto zastavení energie můžeme sami zjistit v naprostém klidu, kdy cítíme jak tyto energie v těle proudí. Jestliže však začne energie v některém místě scházet, potom začínají lidé více cvičit, mění stravu na čistě energetickou a prodlužují období klidu a spánku. Jestliže se nám nepovede tuto přehradu v cestě energie zlikvidovat, tato zábrana se může rozrůstat a potom lidé jdou za léčitelem do Centra energie. Zde se léčitel snaží svým osobním působením posílit energii v těle nemocného tím, že svým

darem vyzařovat léčivé vibrace, proniká jimi do astrálního těla nemocného a nemoc v astrální oblasti odstraní, což má dopad na fyzické tělo, které se také uzdraví“.

„A co se stane“, zeptal se John, „když ani léčitel nemůže odpomoci zablokování energie. Na planetě Zemi se někdy těžké případy řeší operací, neboli zásahem do fyzického těla, které se jakoby opraví a potom pracuje opět normálně dál“. Muti se přidal k hovoru a vysvětloval. „Na planetě Logo se zásahy nebo operace fyzického těla dělají jen velmi zřídka. Je to hlavně v případě, kdy jde o karmickou záležitost, kterou je třeba podstoupit. Někdy se operace nepovede, ale to je také karmická záležitost, kdy je smrt viděna spíše jako přeměna do nového života s větší možností duchovního vývinu. Ale tyto případy jsou spíše výjimkou. Při operaci jde o odstranění překážky, která trvale brání harmonickému proudění energie. Operace se provádí zářícími přístroji, které se zaměří na překážku v organismu, která se tímto zářením, ale také někdy jenom vibrací zvuku pomalu rozplyne a nebo se tak uvolní, že po opakovaném vibračním záření nebo zvukové operaci, se ztrácí. Zde je třeba si uvědomit, že těla obyvatel planety Logo jsou pravděpodobně po fyzické stránce jemnější než těla obyvatel planety Země nebo obyvatel na jiných planetách ve Vesmíru“.

Avu se nyní také přidal k hovoru a řekl, „kromě fyzických nemocí, kterých existuje poměrně málo a jejichž příčina je většinou karmická, kdy jde o dopad situace z nějakého minulého života, jsou na Logo nemoci, které vznikají z přílišného myšlení, nebo používání výhradně intelektu bez kombinace s intuicí. Činy pacienta tak začnou vycházet jenom z intelektuálního myšlení bez intuitivního vhledu a duchovní podstaty. Takoví lidé, kteří si zvykli jenom na myšlenkové pochody ztrácejí více energie než normálně. Potom se přistupuje k léčbě klidem, duchovními cvičeními jako je soustředění se na ticho, zastavení myšlenek a meditací na Duchovní Střed Vesmíru“.

Pro Johna byl takový přístup zcela nový a až trochu šokující, když si představil, že základ civilizace a pokroku na planetě Zemi je založen na myšlení a co největší intelektuální znalosti. „Další nemocí“, přidala se k výkladu Limu, „je neschopnost umět se koncentrovat, protože koncentrace je důležitým předstupněm k meditaci, která nás vede ke spojení s duchovnem a Božským Středem Vesmíru. Takoví pacienti odcházejí na nějakou dobu do sanatorií klidu, kde jsou v úplném tichu, poslouchají hudbu a kladné uklidňující vibrace, které jim pomáhají opět uklidnit svou mysl a roztěkanost a získat zpět schopnost koncentrace. Částí léčení je také zpívání slabik a slov, které mají uklidňující vibrační vliv, nebo pacienti recitují texty, které jim pomáhají stát se částí toho, co recitují, a tak se začínají opět koncentrovat jenom na jednu věc“.

„Rozumím-li dobře“, ptal se John, „je vaše lékařství nebo léčitelství postaveno na metodě komplexního léčení všech funkcí člověka, ať je to funkce fyzická, mentální, duchovní nebo astrální. Tedy jde o jakési komplexní léčení člověka a všech jeho schopností. Hlavně schopnost léčitelů rozpoznat proudění energie v astrálním těle člověka je opravdu pro léčení velmi důležité. To snad bude otázkou léčení nového věku na Zemi, kde se chápání v duchovních otázkách velmi mění k pozitivnímu poznání“. „Máš zcela pravdu“, řekl Muti, „léčba je někdy velmi individuální, podle toho, jak léčitel za pomoci intuice sestaví dohromady léky. Je důležité říci, že léky se na Logo vyrábějí jen z toho, co nám nabízí příroda. Tedy z květín, rostlin, ale i z určitých keřů. Takto připravené léky se nakonec dají do místnosti, ve které je umístěno mnoho minerálů, které svými vibracemi, které v léku již zůstanou, zvyšují jeho léčebný účinek. Jsou také léky, které zvyšují hladinu samotné energie v těle. Příprava takových léků však prochází delším procesem, kdy se do nich vibrací minerálů, vzduchu a vody, tato energie dodává. Při jejich užívání se zvýší energie v těle a může tak vyléčit místo, které brání jejímu harmonickému proudění“.

Při procházce v krásné přírodě parku, kdy na své cestě potkávali pacienty nejrůznějšího věku, se náhle před nimi objevila velká bílá budova, jejíž střecha byla do podlouhlého špičatého tvaru, který na konci budovy končil tvarem pyramidy. Po každé straně vchodu byly

dva sloupy a okolo celé budovy stály velké brčálově zelené stromy. Budova měla po celé své délce několik velkých oken.

Limu ukázala na budovu a sdělila Johnovi, že toto je chrám duchovní energie, kde je duchovní energie vzhledem k vibracím klidu a úcty velmi koncentrovaná. „Tato duchovní energie se také zde někdy nazývá kosmická energie Božského Středu Vesmíru. Jak určitě také sám víš, duchovní život podporuje proudění duchovní energie mezi duší a Božským Středem. Tato duchovní energie je mnohem jemnější, ale také silnější, než energie přijímaná z léků nebo z tělesných cvičení. Proto při návštěvě chrámu dochází mnohdy k úplnému uzdravení nebo velkému vylepšení zdraví, jestliže se však lidé této duchovní energii otevřou. Tam, kde příliv duchovní energie do duše člověka je opravdu velký, dochází k náhlému opětovnému proudění životní energie do všech částí fyzického těla. Jsou to zázračná uzdravení, která mohou být trvalá, ale někdy také jenom přechodná“.

John vklouzl do hovoru a požádal o vysvětlení, proč některá tato uzdravení jsou přechodná. Limu mu na to odpověděla těmito slovy. „Po uzdravení, které bylo způsobeno duchovním stavem jedince, protože duchovní energie z Božského Středu proudí stále, se při plnění světských povinností a zanedbávání duchovního života jedinec z tohoto stavu duchovní otevřenosti vzdálí a tím duchovní energie přestane být přijímána. Důvodem je to, že k přijímání této univerzální duchovní energie je třeba, aby duše, myšlenky a tělo bylo zkoncentrováno jedním směrem. Toho se však lehce docílí v chrámu, ale již je to těžší v denním životě. Proto lidé na Logo začínají den návštěvou chrámu nebo jdou do své domácí kaple neboli místnosti duchovní energie, kde se na určitou dobu otevřou ve své duši duchovní energii Božského Středu Vesmíru a spojí se s ní. Je-li tento vztah na delší dobu přerušen, může dojít i k onemocnění a člověk začne ztrácet duchovní příliv energie. Potom nemocní lidé tráví v chrámu delší dobu, aby se tak v klidu a na delší dobu mohli s duchovní energií spojit a nechat jí naplnit svou duši“.

„Zde vidíš, jak je důležité, aby duchovní život jedince byl pro něj životním posláním“, vložil se do hovoru Avu. „Bez duchovní otevřenosti se jedinec stává osamoceným poutníkem v materiálním světě, který mu nemůže poskytnout duchovní podporu a styk duše s Božským Středem Vesmíru. Duchovní cvičení a meditace jsou zásadou, která nás provází od dětství. Tato duchovnost jedince udržuje celou planetu Logo na vysokém stupni vědomí a také pomáhá lidem v jejich duchovním vývoji a k rychlejšímu splynutí duše s Božským Středem. Avšak pojďme se podívat dovnitř chrámu a nechme na sebe působit jeho vibrace“. Po těchto slovech všichni vstoupili do chrámové lodi. Hned při vstupu John pociťoval zcela zvláštní atmosféru jemných vibrací, které opět působily velmi příjemně na jeho astrální tělo. V bledě-modrých křeslech s rovným opěradlem seděli lidé v naprostém tichu. Chrámem zněly velmi jemné tóny sférické hudby. Nebylo zde obrazů ani soch, jenom na konci chrámové lodi, kde střecha měla tvar pyramidy, zářilo jemné světlo, které jakoby rozlévalo své paprsky do celého chrámu. Ve výklencích zdí byly položeny minerální kameny, které vyzařovaly své vibrace do prostoru. Sférická hudba naplňovala místo vesmírnými vibracemi a pocitem velkolepé tichosti a také šíře, takže John si připadal jakoby se nacházel uprostřed Vesmíru a stával se částí jeho tiché mohutnosti.

Když usedli do křesel, John si pomalu uvědomoval, že utichlo i telepatické proudění myšlenek a celý chrám byl vnořen do vibrací radostného ticha. Za velkými okny bylo možno vidět přírodu, která toto místo obklopovala. Pomalu se John začal soustřeďovat na proud světla, který vycházel jako jediný paprsek odněkud ze špičky pyramidové střechy a rozléval se kuželovitě po celém chrámu, a zdálo se, že toto světlo oblévá svou jemností každého, kdo byl přítomen. Byl to neuvěřitelný pocit jakéhosi univerzálního spojení s celým Vesmírem. Čím déle John seděl v klidu, tím více si uvědomoval, jak toto světlo, které bylo zcela bez jakýchkoliv náboženských či jiných přívlastků a jehož podstata byla univerzální, mu pomáhá se vnitřně ve své duši otevřít celému Vesmíru. Bylo to jemné a radostné otevření, které bylo zcela svobodné, nezátížené žádnou teorií, naukou či slovy. Johnovi se zdálo, jak se jeho

duše uvolňuje a pomalu se začíná rozpínat do neuvěřitelné šíře, kdy její světlo se stávalo zajedno se světlem Božského Středu, se kterým nakonec splynulo a stalo se jeho částí. John zažíval neuvěřitelný pocit univerzální jednoty s celým Vesmírem, se všemi jeho bytostmi, s celým Stvořením. Nebylo zde nic, co by nebylo částí tohoto univerzálního Světla, které pronikalo vším a nebylo bodu ve Vesmíru, ve kterém by aspoň jiskra tohoto světla Božského Středu nebyla obsažena. Při sjednocení se s univerzálním bodem tohoto Světla se Johnova duše stala ve svém duchovním vědomí také částí všech těchto jiskérek, stále se částí všeho, avšak po nějaké době toto vědomí přešlo do Středu Světla samého a nyní spočívalo v úplném tichu, které bylo naplněno kosmickým vědomím.

Když se John vrátil k opětovnému vnímání prostorového vědomí okolo sebe, stále cítil příjemnou vibraci paprsků světla a celého chrámu. Vedle něj seděl jenom Avu, který se nyní pomalu zvedl a vyšel z chrámu. Po chvíli jej následoval i John. Venku mu Avu sdělil, že pro čistotu atmosféry se nepoužívá telepatické komunikace, aby tak žádné vibrace myšlenek neporušily duchovní a kosmickou atmosféru chrámu. Sdělil mu, že Muti a Limu na ně čekají ve velké budově, protože museli jít něco zařídit. „Vím, co jsi prožil“, řekl Avu, aniž by John řekl jediné slovo, „a tak aspoň chápeš, proč je na Logo dáván tak velký důraz na duchovní život. Vibrace Božského Středu Vesmíru jsou základem celého Stvoření a proto je třeba se snažit dostat se s nimi duchovně do styku. Jinak není možné pochopit chod Vesmíru a duchovní zákony, které jej řídí“.

Avu sdělil Johnovi, že mu chce ukázat přírodní chrám, který se nachází na pozemku Centra energie. Odbočili na užší cestu, která byla opět lemována krásnými květinami a keři. Za chvíli došli na velké prostranství, které opravdu připomínalo chrám, vytvořený v přírodě. Stromy tvořily jakousi půlkruhovou alej, na jejímž konci byla bílá skála, ze které padal vodopád zářivé modré vody do malého jezírka, které se pod skalou nacházelo. Na cestách rostl jakýsi bílý mech, který kontrastoval s nejrůznějšími barvami květin, které se zde ve velkém množství nacházely. Neuvěřitelná vůně se rozlévala po celém prostranství, která sama o sobě povznášela mysl a duši. Okolo jezera rostly rostliny, jejichž květy byly obzvláště velké a zářivě duhových barev. Po celém prostranství byla rozmístěna přírodní sedadla s rovným opěradlem, ve kterých seděli lidé. Ve stromech zpívali velmi pestře zbarvení ptáci. John si všiml, že někteří lidé seděli se zavřenýma očima, jiní se koncentrovali na krásu jezírka a jeho květin, další asi poslouchali jemný šum vodopádu. Atmosféra tohoto přírodního chrámu přímo vybízela k uklidnění a soustředění, a hlavně k hluboké meditaci. Docházelo zde k jakémusi sjednocení mezi duchem přírody a duší lidí, kdy si vzájemně uvědomovali svou jednotu, ve které se propojovali a sjednocovali. Avu a John zůstali stát nějakou chvíli v úplném tichu, aby mohli v sobě prožít pocit přírodní zbožnosti a potom se pomalu odebrali zpět v velké budově, kde na ně čekali Muti a Limu.

Avu tentokrát vedl Johna do druhého patra budovy, kde byla velká prosklená místnost s výhledem na celý park. Zde již seděli Muti a Limu, která hned vstala a přivedla je ke stolu, na kterém bylo připraveno ovoce a jakési šťávy. Když všichni usedli, John se s uznáním rozhovořil o „Centru energie“ a také o přírodním chrámu, který se mu velmi líbil. John však chtěl získat o zkušenostech léčitelů ještě další informace, hlavně o nemocech, které existovaly na planetě Zemi. A tak se v jedné chvíli zeptal, zda by mu mohli vysvětlit důvod některých nemocí, kterými lidé na planetě Zemi musí trpět. I když věděl, že mu léčitelé z Loga nemohou podat přesnou informaci, přesto chtěl aspoň znát jejich všeobecný názor. Avu, aby lépe vysvětlil podmínky života na planetě Zemi, k tomu nejdříve řekl několik slov. Po tomto vysvětlení se ujal slova Muti.

„Zdá se mi, že původem velké většiny nemocí v lidských tělech na planetě Zemi je bránění proudu životní energie, což je spojeno s nedostatkem duchovnosti, kdy je přijímáno málo duchovní energie. Dále jsou to také nemoci vaší technické civilizace, protože svým intelektuálním myšlením, které vychází z vašeho systému vzdělání, je jedinec odváděn od duchovna, a proto zde schází otevření se duchovní energii. Příliš velký zájem o hmotu a

materielní věci přináší sebou civilizační nemoce. Jde také o to, že každý pacient má aktivně spolupracovat se svým léčitelem. Jsou zde určité přírodní a harmonické zásady, které je třeba při léčení dodržovat“.

„Byl bych velmi rád“, přerušil John řeč Muti v nadšeném zájmu o věc, „kdybys mi mohl tyto zásady říci. Možná některé z nich by se mohly upotřebit při léčení na planetě Zemi nebo se již možná praktikují“. Muti se krátce zamyslel a řekl. „První zásadou by mělo být, že po celou dobu léčení bude mít pacient klidnou mysl bez jakéhokoliv strachu a nervozity. Druhou zásadou by měla být pravidelná modlitba a snaha o zcela bezmyšlenkovou meditaci, ve které by se duše člověka otevírala přílivu kosmického duchovního proudu. Třetí zásadou je, aby se nemocný sám snažil o vědomé proudění životní energie v těle a tímto vědomím pomáhal k svému uzdravení. Čtvrtou zásadou je, aby volnými a pomalými pohyby těla se pomáhalo energii vstoupit do těla a harmonicky v ní proudit. Pátá a velmi důležitá zásada je kladný přístup k léčbě, udržování radostné mysli a víry v uzdravení. To je také důvod, proč léčba by neměla být bolestivá. Negativní, pesimistické a depresivní myšlenky totiž brání průtoku kosmické energie v lidském těle. Šestá zásada je, že by každý člověk měl mít u sebe svůj minerální kámen, který by mu v dané nemoci pomáhal harmonizovat a zvyšovat příliv energie do těla. Toto, myslím, je šest základních zásad, které je třeba při léčbě dodržovat“, zakončil svůj poučný výklad Muti.

John však chtěl vědět ještě více a tak se obrátil na Limu se žádostí o další vysvětlení a o její názor. „Myslím“, začala mluvit Limu, „že dodržováním šesti zásad, o kterých zde mluvil Muti je velmi důležité. Protože lidé na Logo tyto zásady následují, je vysvětleno, proč se rychle uzdravují a jejich nemoci jsou velmi krátké. Je to také tím, že nemoc je na Logo přijímána pozitivně a spíše s radostí, protože víme, že je to karmická lekce, která je zkouškou, při níž nám nemoc většinou pomáhá postoupit v osobním vývoji dále. Důležitou částí léčení je však také spánek, kdy během spánku lidé, kteří žijí ve fyzickém těle, jako lidé na planetě Zemi nebo i na Logo, se ve spánku uvolní a otevřou se přijímání kosmické energie. Proto klid a spánek jsou důležitou částí léčení fyzických těl“. „Ano“, vložil se do hovoru John, „spánek je také na planetě Zemi důležitou součástí léčby, protože vlastně únava z nemoci je tak velká, že tělo samo upadá do spánku a tak získává potřebnou energii“.

„Dalším druhem léčení“, pokračovala Limu, „je léčení hudbou a zpěvem. Harmonická hudba, kde souzvuky tónů k sobě ladí v té nejjednodušší a přitom nejpřirozenější harmonii, tak vytváří vibrace, které pomáhají ke vzniku a harmonizování energie v těle a mysli. Hudba však může dodávat energii nejen tělu, ale i duši, protože harmonie je univerzální zákon Vesmíru vycházející z jeho Božského Středu. Totéž se dá říci o krásném přirozeném zpěvu, ať se jedná o zpěv lidí nebo tvorů v přírodě. Zpěv, který u lidí prochází duší, má léčebné účinky a je v podstatě odrazem jiskry Božského světla v nás. U tvorů v přírodě je zpěv přirozeným projevem, který v sobě obsahuje přírodní krásu. Takže hudba a zpěv by měly být jedním z důležitých léků při léčení nemocí, protože harmonie hudby a zpěvu vnáší harmonii, soulad a klid do mysli, která přenáší svůj optimismus a radost na pochody fyzického těla“.

Nyní John chtěl proniknout ještě blíže k jádru léčení na Logo a zeptal se zcela přímo. „Dovedli by léčitelé na Logo vyléčit nemoce, které jsou na planetě Zemi, jako jsou nemoce srdeční nebo rakovina, proti kterým se po staletí nepodařilo nalézt lék, který by mohli všichni používat?“ Muti vysvětlil, že bude třeba, aby se nejdříve intuitivně napojil na jeho slova, která se týkají nemocí, které má John na mysli a které jsou pro něj neznámé. Po nějaké chvíli odvětil.

„Podobné nemoci měli naši dávní předci, kdy jejich těla byla hmotnější podstaty a kdy jejich vibrace byly více spojeny s hmotnou stránkou, než se stránkou duchovní. Srdeční nemoci jsou civilizační nemoci, kdy spěch, nekvalitní strava a vzduch zde hrají svou roli. Schází zde klid a tichá meditace, která uklidňuje i tělesné pochody. To samé se dá říci o nemoci rakoviny, která je civilizační chorobou; podobné nemoci jsou vyvolávány chemickými látkami,

kteře jsou obsaženy v jídle, a dále je zde nervozita, která je spojena s malou harmonií a duchovností v životě. Při rakovině je třeba léčit celé tělo jako takové, aby bylo posilováno ze všech stran. Nejde o to se soustředit jenom na napadené místo. Je třeba, jak už jsme říkali, posílit energii v celém těle. Kdyby bylo na planetě Zemi více duchovního vnímání u jednotlivců a přímého spojení s duchovní energií Božského Středu, potom by mnoho nemocí zcela vymizelo. Příliš velké závislé spojení na hmotě s sebou přináší některé nemoci, které trvají tak dlouho, dokud se vědomí jedince nepovznese výše.

John tiše naslouchal a pomalu si uvědomoval, že zde nepomohou žádné léky, ale spíše duchovní obrácení u každého jedince, které mu tak pomůže se stát občanem, neboli vědomou duší celého Vesmíru. Také pochopil, jak je důležité, aby duchovní vývoj byl vždy o krok napřed před vývojem materiálním, aby tak duchovní a etické zákony byly řídícím směrem celého jednání jednotlivce a celého lidstva.

Avu poděkoval Limu a Muti za to, že jim ukázali Centrum energie a že mohli nějaký čas pobýt ve zdejších uzdravujících chrámu. Za krátkou chvíli již John a Avu stáli venku, kde se slunce opíralo svými poledními paprsky do růžové atmosféry této planety. Avu navrhl krátký odpočinek před další cestou, která je měla vést do místa, které John znal již velmi dobře. Avu jej chtěl nyní pozvat do Chrámu Moudrosti, kde se mělo konat duchovní shromáždění, kdy podobná shromáždění se konají po celé planetě a jsou zaměřena na duchovní růst obyvatel Logo, a skoro všichni se těchto pravidelných bohoslužeb zúčastňují. A tak nyní jejich cesta vedla zpět přes kontinent k Chrámu Moudrosti.

(10)

X. Kapitola

Návštěva chrámu duchovní moudrosti a parku duchovních nauk

John a Avu procházeli alejí stromů, na jejímž konci stála budova bílé a světle modré barvy. Už z dálky bylo možno vidět široké schody s mohutnými sloupy. Celé budova byla postavena na vyvýšeném místě a obklopena parkem stromů, keřů a květin. Jak přicházeli blíže, John si všiml tvaru budovy chrámu. Po stranách byly dvě kopule a střed tvořila dlouhá střecha ve tvaru pyramidy, která na konci chrámu přecházela do vysokého tvaru samotné pyramidy, kdy její špičatý tvar převyšoval podlouhlou střechu chrámové lodi. Avu poznamenal, že pyramidový tvar střechy má svůj účel, protože se tak lépe může koncentrovat jak energie duchovní, tak vesmírná, což napomáhá přichozím se duchovně otevřít a také soustředit. „Tam, kde ke konci chrámu střecha přechází do vyšší pyramidové podoby s ostrou špičkou“, poznamenal Avu, „je duchovně nejvíce koncentrované místo, pod kterým stojí duchovní mistr, který se tak lehčeji může spojit s kosmickou duchovní vibrací“. Avu zamířil k malému altánku, který stál na postranní cestě, ale ze kterého byl dobrý výhled na budovu chrámu. Když oba usedli, Avu chtěl seznámit svého meziplanetárního přítele s některými zásadami, které se týkaly náboženství na planetě Logo.

„Na Logo učíme nauku kosmického náboženství, v níž jde o chápání, ale hlavně o vnitřní duchovní prožitek duchovních zákonů Vesmíru a tedy Božského Středu. Jde o pochopení, že tyto duchovní zákony jsou univerzální a tímto poznáním se dosahuje osvícení, neboli otevření nejvyššího duchovního lotosu, který potom zůstane již natrvalo duchovně otevřen a tím dochází ke sjednocení duše s Moudrostí Vesmíru, neboli s Božským Středem“. Dokončil své vysvětlení Avu.

John přerušil Avu otázkou. „Je k tomuto vysokému duchovnímu univerzálnímu stupni chápání zapotřebí nějaké nauky nebo výkladu, který by lidé na Logo následovali?“ Avu se na malou chvíli zamyslel a potom odpověděl. „V náboženském přístupu na Logo neexistují žádná dogmata nebo nějaké dané učení, které by se dalo různě vykládat. Na Logo duchovní

poznání pro každého přichází z vlastního přímého poznání univerzálních zákonů Božského Středu, které poznáváme duší. Důležité potom je, abychom tyto duchovní kosmické zákony následovali. Lidé na Logo vědí, že konání nebo myšlení, které je proti těmto univerzálním duchovním kosmickým zákonům nebo které není s nimi v harmonii, ať je to ubližování lidem nebo přírodě, ovlivňování svobody mysli nebo myšlenky zaměřené na násilí, to vše se potom negativně vrací ve vibracích jak k jedinci, tak také do atmosféry planety a ovlivňuje tak negativně vývoj všech jejích bytostí. Proto každý na Logo začíná den duchovními cvičeními a meditací, kdy se v tichu duše spojuje s Božským Středem Vesmíru a kdy dochází k vlastnímu duchovnímu poznání kosmického vědomí. Možná na planetě Zemi ještě dost lidí potřebuje následovat nejdříve nějakou nauku, než později sami dospějí k univerzálnímu vědomí“, zakončil výklad Avu.

„Byl bych rád“, řekl John, „kdybys mi mohl jako duchovní mistr říci více o tomto kosmickém vědomí, neboli pozemsky řečeno kosmickém náboženství. Víím, že znáš základní myšlenky náboženství na planetě Zemi, a tak bych rád věděl, v čem jsou zásadní rozdíly chápání a přístupu v duchovních naukách nebo vědomí na planetě Zemi a na Logo?“ John věděl, že Avu jako duchovní mistr mu bude moci dát tu nejlepší odpověď.

„Rozdíly v chápání Boha“, začal vysvětlovat Avu, „jsou mezi těmito dvěma planetami velké i když někteří duchovní mistři na planetě Zemi mají duchovně univerzálně rozšířené vědomí. Na planetě Zemi jde o náboženské nauky, které v sobě obsahují prvky univerzální duchovnosti, ale také určitá omezení, které do nich byla dána už lidmi samotnými. To znamená, že Bůh je vytvářen z lidské představy na planetě Zemi, a proto jsou mu někdy připisovány lidské vlastnosti, čímž je vlastně omezena skutečná vesmírná Boží univerzálnost. Na Logo se obracíme právě k tomuto univerzálnímu aspektu Božství, neboli k Božskému Středu Vesmíru. Jde nám tedy o vlastní duchovní zkušenost této vibrace univerzálního Božského Středu, který je a zůstává po celou dobu své existence nezměněn. Na Logo duchovnost nebo náboženství neučíme, ale naše duše je zažívá v sobě. Vlastní duchovní zkušenost je zakotvena v poznání duchovních kosmických zákonů. To je právě princip, na kterém, jsou postaveny zásady dosažení kosmického vědomí nebo kosmického náboženství, jak byste to nazvali na planetě Zemi“. John se vši pozorností naslouchal slovům Avu, protože nyní cítil, že se mu dostává poznání zcela jiného chápání náboženství, nebo spíše duchovnosti, než které znal z planety Země. Byl to zcela nový přístup, který odpovídal chápání a duchovní úrovni lidí na planetě Logo. John si také uvědomil, že náboženství je vývoj a má mnoho stupňů, kterými je nutno projít, než dosáhneme vrcholu.

„Zásady kosmického vědomí“, pokračoval Avu, „jsou platné v celém Vesmíru. Jde o pochopení, že zde existuje jen jeden Bůh, nebo lépe řečeno jeden Božský Střed Vesmíru, ze kterého vycházejí všechny duchovní kosmické zákony, které však je třeba poznat vlastní duší, a ne intelektem, protože ten má svá omezení. Zásadním uvědoměním je rozpuštění ega, neboli omezeného chápání intelektu na jehož místo nastupuje univerzální vědomí duchovní moudrosti, úcty a lásky. S tím také přichází poznání univerzálních kosmických duchovních zákonů, jako je třeba reinkarnace, kdy duše musí na své duchovní cestě procházet dlouhým vývojem, který vede přes různé podoby na různých vývojových stupních, ať je to v říši minerálů, rostlin, živočišné a lidské, která má opět mnoho vývojových stupňů a přechází do formy astrální. V tichu duše poznáme, že všechny kosmické zákony jsou vysílány z jednoho bodu, kterým je Božský Střed Vesmíru. Tyto zákony platí pro všechny planety ve Vesmíru. Jde o jakousi gigantickou hru, kdy miliardy duší jsou vtělovány do nejrozličnějších forem života na nejrůznějších stupních. Ukončením tohoto dlouhého vývoje duše je, když tato dojde k poznání, že za všemi těmito formami existuje Božský Střed Vesmíru, který původcem všech těchto forem a že splynutí s Ním znamená být částí absolutní Vesmírné univerzální Jednoty. V takovém okamžiku dojde ke splynutí světla duše se středem Božského Středu Vesmíru“.

Když Avu skončil výklad duchovního pohledu na planetě Logo, John si uvědomil, že takovéto duchovní poznání nepotřebuje žádných slova ani nauk a teologických přívlastků. V takovém přístupu jde opravdu o splynutí dvou světél, která jsou stejné podstaty a v jejichž duchovním žáru shoří veškeré slovní přívlastky a fráze nauk. John si uvědomil, že vlastně jde o univerzální kosmické splynutí kapky duchovní podstaty s oceánem Božství. V tomto rozpuštění zanikají veškeré rozdíly, veškeré překážky a zbyde jen čisté vědomí univerzální jednoty celého Stvoření, jednoty celého kosmu, vycházejícího z jednoty Bodu, neboli z Božského Středu Vesmíru.

Avu pokynul Johnovi a oba se vydali na cestu k chrámu, kam již směřovalo mnoho ostatních lidí nejrůznějšího věku. Po cestě si John opět všiml vůně, která se zde rozlévala a velkých minerálních kamenů, které byly rozmístěny okolo cest a chrámu Moudrosti. Čím více se k chrámu blížili, tím jasněji mohl John vidět kombinaci barev. Bílé zdi v souladu kontrastovaly s bledě modrými kopulemi, s pozlacenými hroty špiček a zlatou barvou pyramidy na konci chrámu. Vystoupili po širokých schodech, které vedly ke třem velkým bledě modrým dveřím se zlatými znaky. Avu upozornil Johna, že se mu bude snažit některé věci vysvětlit, avšak že toto je výjimka, protože v chrámu se nepoužívá jakékoliv komunikace, ani telepatické.

Když Avu a John prošli velkými dveřmi, vstoupili do haly, kde v naprostém tichu stálo dost lidí. Okolo stěn byly rozestavěny v podlouhlých mramorových nádobách jakési záhony květin. Na stěnách byly rozmístěny velké minerální kameny. Ze stropu bylo zavěšeno několik velkých krystalů v podobě obrácené pyramidy, hrotem špičky dolů. Bylo zde naprosté ticho, které ještě znásobovalo duchovní vibrace tohoto místa. Avu v krátkosti vysvětlil Johnovi, že v této předchrámové síni přítomná atmosféra pomáhá lidem se očistit od fyzických vibrací a únavy jejich těla a pomůže jim se soustředit na duchovno a uvést je do vnitřního klidu, aby tak mohli v chrámu přijímat duchovní kosmickou energii. Teprve, až tohoto stavu po nějaké chvíli dosáhnou, mohou s takto očištěnou duší a myslí vejít do hlavní chrámové síně.

Čím déle stáli v této chrámové hale, tím více si John uvědomoval blahodárny vliv tohoto prostředí, které jej opravdu duchovně posilovalo, a tak pociťoval větší energii ve svém astrálním těle. Jeho duše jakoby byla povznesena do stavu vyššího vnímání a chápání. Také po citové stránce byl zalit vibracemi lásky a úcty. Po nějaké chvíli vešli do velké chrámové síně, která byla široká a vysoká. Její stěny byly třpytivě bílé a denní světlo sem pronikalo po celé délce velkými okny umístěnými v horní části zdi, kde již stěny přecházely v pyramidový tvar stropu, který byl celý zlatý a ze kterého po celé jeho délce byly zavěšeny bílé krystaly. V dlouhých řadách zde byla rozmístěna bílá křesla a jejich rovné opěradlo bylo zakončeno krystalem zbroušeným do tvaru pyramidy. Chrámem se rozlévaly zcela tiché dlouhé a vysoké tóny jakési kosmické hudby, jejíž vibrace naplňovaly Johna pocitem harmonie a neuvěřitelné duchovní otevřenosti. Kromě těchto tónů kosmické hudby panovalo v chrámě naprosté ticho a ti, kteří již seděli v křeslech, byli naprostou soustředěni a dívali se směrem ke zlaté pyramidové špičce na konci chrámu, z jejíhož středu vyzařovalo jemné světlo, které se rozlévalo do celého prostoru. John si vzpomněl na Centrum energie, kde v tmnějším chrámu tentýž proud světla jej přivedl k hlubokému duchovnímu zážitku. Celá atmosféra chrámu vibrovala jakousi jemnou duchovní vibrací harmonie a klidu. Avu a John usedli vedle sebe do bílých křesel a soustředili se na proud světla vycházejícího ze špičky zlaté pyramidy.

Po nějaké chvíli byl chrám naplněn. Dlouhé tóny kosmické hudby se začaly nenásilně přeměňovat v harmonické akordy, které byly hrány v několika oktávách najednou a zněly dosti dlouho. Jeden akord přecházel do druhého a tato hudba vytvářela atmosféru harmonie a souzvuku, což, jak John pociťoval sám na sobě, pomáhalo duši se povznést a také mělo vliv na hadí sílu, které stoupala po páteři do vyšších duchovních center a probouzela je. Tato hudba zněla delší chvíli a John si také uvědomoval, že chrámem se začala rozlévat vůně, která působila velmi povznášejícím způsobem. Lidé seděli v naprostém tichu a sledovali proud světla, který se rozléval chrámem. Hudba začala pomalu slábnout, ale přitom se úplně neztratila. Po nějaké chvíli se objevil muž oděný v jasně bílé roucho a usedl do bílého křesla,

kteřé stálo na vyvýšeném místě, přímo pod zlatistou špičkou pyramidy. Za krátkou chvíli přišly ještě dvě ženy, které byly oděné ve dlouhý žlutý šat a usedly do křesel umístěných po obou stranách křesla duchovního mistra. Na obličejích těchto tří duchovních mistrů bylo jasně vidět jejich tichou soustředěnost.

Po nějaké chvíli duchovní mistr vstal a pomalu zvedl ruce ze kterých vycházelo silné astrální a také vibrační záření. Toto záření jakoby pomáhalo každému jedinci lehčeji pozvednout duchovní energii a tak se co nejvíce duchovně otevřít. Po tomto vibračním vysílání duchovní mistr opět ruce spustil a začal telepaticky promlouvat k přítomným. Jeho slova byla spíše krátkými větami, ve kterých sděloval přítomným duchovní zákony Vesmíru, mluvil o duchovních cvičeních, která vedou k jejich poznání a sděloval jim moudrost, která k němu proudila při jeho spojení s Božským Středem.

Po své telepatické řeči duchovní mistr opět pozvedl ruce a bylo cítit, jak vibrace které předával přítomným přicházely z Božského Středu Vesmíru pomocí jeho zprostředkování. Celý chrám byl silně naplněn duchovními vibracemi, které byly zesilovány pyramidovým tvarem stropu, jenž tyto vibrace také rovnoměrně odrážel na všechny přítomné. Tato atmosféra byla ještě umocňována kosmickou hudbou a jemnou vůní. John seděl zcela pohroužen ve vnitřní ticho a cítil, jak se za pomoci těchto vibrací, kterým se zcela otevřel, jeho duše jakoby vznesla do vyšší sféry a chtěla se spojit se světlem, které prozařovalo celý chrám a bylo symbolem Světla Božího. Vibrace, které duchovní mistr vysílal, prostupovaly celým chrámem. Za chvíli vstali obě ženy a také pozvedly společně ruce, aby tak posílily tento proud duchovních vibrací. John cítil neuvěřitelně jemnou, ale silně povznášející sílu této atmosféry, jeho duše se zcela uvolnila a stoupala do sféry duchovního klidu, ale také poznání a v tomto stavu nějakou chvíli spočívala. Celý chrám jakoby se stal jednou silnou duchovní vibrací, ve které docházelo k přímému spojení duší s Božským Středem Vesmíru. Byl to vrcholný zážitek vědomí existence Božského Středu, ze kterého tato vibrace, obsahující moudrost a lásku vycházela a naplňovala duše všech přítomných.

Po nějaké chvíli všichni tři duchovní mistři usedli a kosmická hudba začala s přibývajícím hlasitostí znít chrámem a jemně podporovala vibrace, které zde byly duchovními mistry vytvořeny. Lidé dále tiše seděli na svých místech. Po nějaké chvíli se duchovní mistři zvedli a pomalu odešli. Po nich také začali vstávat přítomní a odcházeli ve vši tichosti. Avu a John se ještě při svém odchodu zastavili v kapli s kulatou kopulí, kde někteří lidé ještě pokračovali v meditaci. Avu a John vyšli z chrámu a sestoupili po schodech do parku.

Avu informoval Johna, že sjednal schůzku s duchovními mistry, kteří je budou očekávat u zadní části chrámu. Když se vydali tímto směrem, John se zeptal Avu, jaké jsou podmínky k tomu, aby se někdo stal duchovním mistrem. „Jak víš“, odpověděl Avu, „každé zaměstnání je zde posláním. Duchovním mistrem je jmenován ten, který se již v minulých inkarnacích věnoval duchovní činnosti nebo dosáhl vysokého duchovního stupně. Jenom takový člověk, který již duchovněm zabýval, má tu schopnost být zprostředkovatelem vibrací Božského Středu. Ne každý je schopen tyto duchovní vibrace přijímat a nechat je proudit dále na ostatní a pozvedávat jejich duchovní vědomí, jak jsi to zažil při dnešní bohoslužbě v chrámě. Duchovní mistr zde není proto, aby působil na intelektuální stránku lidí, ale jeho úkolem je, aby za pomoci nejvyšších duchovních vibrací umožnil ostatním prožít duchovní zážitek. Ti jsou potom duchovními vibracemi pozvednuti do vyššího stavu vědomí. To je vlastně základ naší bohoslužby, kdy vědomí všech přítomných je během bohoslužby duchovně pozvednuto a oni se potom sami k tomuto prožitému zážitku vracejí při svých vlastních duchovních cvičeních a meditacích. Duchovní mistr svým životním posláním a dřívějšími, na duchovním základě prožitými životy zaručuje duchovní vyspělost a hlavně schopnost se moci spojit s Božským Středem a předávat tyto vibrace čistého Božství dále ostatním“.

když Avu domluvil, John si uvědomil, jak zkušenosti minulých životů hrají na Logo důležitou roli, kdy vlastně předurčují schopnosti v přítomném životě, které jsou takto nabídnuty

ostatním. Uvědomil si, že tímto způsobem i vývoj civilizace může jít rychleji vpřed, jestliže lidé přenášejí do určitého oboru již nashromážděnou zkušenost z minulých životů nebo života, kdy se touto činností již zabývali a mohou se ve svém oboru tak rychleji zdokonalit.

Avu přerušil Johnovo rozjímání, když mu sdělil, že duchovní mistr Ramu a duchovní mistryně Ani a Oro již k nim přicházejí. A skutečně. Po cestě k nim kráčely tři bytosti, kterým Avu vyšel vstříc. Všichni se vzájemně uklonili a bylo vidět, že Avu je zde stálým hostem. Avu ukázal k Johnovi, kterého představil a který byl všemi třemi přijat vlídně. Ramu, jehož věk John odhadoval okolo 70 až 80 let, jim pokynul a všichni se ubírali parkem směrem za chrám, kde krátkou alejí vešli do zahrady plné rozkvetlých keřů a květin. Ramu je zavedl do malého altánu, kde byla křesla pro všechny a kde se pohodlně usadili.

John poděkoval za možnost být částí dnešní bohoslužby, která byla zaměřena na prožitek duchovního zážitku přítomnými. „Ano“, odpověděl Ramu, „toto je základ našeho učení, kdy vlastní duchovní zážitek je k pochopení univerzálního Božství nejdůležitější. Avšak někdy se stává, že během bohoslužby přijdou bytosti z vyšší astrální sféry, které potom nám všem předávají vysoké duchovní poznání nebo nás nechávají nahlédnout do astrálního světa, který je na vyšší duchovní úrovni než je náš. Důvod je ten, že na vyšší úrovni je již fyzické přeměněno na duchovní a do této sféry nejvíce vyspělé duše z Logo po své smrti odcházejí. Tyto bytosti se nám projevují svou zářící astrální aurou a svými duchovními vibracemi, které naplní celý chrám. V této vibraci je obsažena moudrost Božského Středu a také nekonečná láska, která se přeměňuje ve velkou radost, kterou přítomní také zažívají. Takovýto zážitek je potom velkou posilou na vlastní duchovní cestě a také vede k lepšímu pochopení existence Božského Středu Vesmíru. Tyto andělské astrální bytosti mohou také na sebe vzít i naši podobu, která je však oproti naší velmi jemná a naplněna vibracemi univerzální lásky. Mimo chrám se tyto astrální bytosti také zjevují v přírodě při velkých duchovních obřadech nebo při duchovních svátcích, které pomáhají nám všem se duchovně povznést a také prozařují vibrace celé planety Logo. Tyto duchovní celoplanetární svátky na Logo jsou velmi důležité, protože umožňují povýšit a také zintensivnit duchovní vibrace na celé planetě a tím pomáhají celému lidstvu duchovně stoupat k vyššímu vědomí a tak se duchovně rychle vyvíjet.

John poslouchal Ramu s velkým zájmem a uvědomoval si, jak různé vibrace stupňů života mohou existovat v hlubinách Vesmíru a jak mnohdy omezené je intelektuální myšlení lidí na planetě Zemi, hlavně ve věcech duchovních. Avu pozoroval jeho zájem a také tok jeho myšlenek a chápal, jak velká změna probíhá v Johnově myšlení, a také v jeho vědomí a jak asi těžké bude pro Johna se s tímto nově získaným vědomím vrátit zpět na planetu Zemi. Také podle výrazu tváře ostatních bylo vidět, že sdílí obavy Avu, ale na druhé straně se projevovaly vibrace radosti nad tím, že nově získané poznání bude moci John předávat dále na jiné planety ve Vesmíru a tak pomoci aspoň několika jedincům v odpovědích na jejich otázky a nebo dokonce i pozvednout jejich celkové vědomí.

John jakoby byl hnán zvláštní touhou poznat co nejvíce ze své návštěvy planety Logo, požádal, aby mu duchovní mistři blíže vysvětlili jak probíhá konec života lidí na Logo a také něco více o reinkarnačním životě, který je vlastně jedním z nejdůležitějších zákonů Vesmíru. Nyní se ujala slova Ani, která byla jak duchovním mistrem, tak také částí duchovního kolegia, které řídilo duchovní vývoj planety Logo. Ani začala svůj výklad na Johnovu otázku takto. „Na Logo lidé většinou umírají, když dochází k úbytku jejich životní energie. Málo kdo umírá z důvodu nějaké nemoci nebo náhodně, což je potom viděno jako dopad jejich karmy. Lidé jsou vzděláváni o tom, jak vypadá život po smrti, kdy jde o přechod do astrálního světa ve kterém mohou získat nová poznání a duchovně růst. Odchod zesnulého je na Logo duchovní záležitostí a v chrámě je věnován určitý čas pro vysílání kladných vibrací duši zemřelého, aby byla duchovně posílena na své cestě do astrálního světa. Tělo je uloženo do země nebo většinou spáleno. Smrt je tedy chápána tak, že došlo ke změně energie z hmotné na duchovní a tím k pokračování života na jiné úrovni bytí. V astrálním světě se duše může

spojovat s vyššími astrálními bytostmi a může se od nich učit, a tak udělat ve svém duchovním vývoji i ve stavu vědomí velký skok vpřed, což bude mít velký vliv na novou inkarnaci. V astrálním těle jde duchovní vývoj rychleji dopředu, protože zde není hmotná zátěž těla a také je zde větší možnost poznání a čas k nerušenému rozjímání. Proto je velmi důležité se na tento astrální život a vývoj duše již ve fyzickém životě připravovat duchovním uvědomováním si Božského Středu a také vědomím věčného života duše. Ti lidé, kteří jsou však příliš sjednoceni s fyzickým světem a jejichž myšlení bere hmotu a materiální věci za jedinou skutečnost, jsou bez velkého zájmu o duchovno. Takové duše i v astrálním světě neudělají příliš velký pokrok a rychle se rodí zpět, aby tak mohly uskutečnit svá materiální přání, kterých v minulém životě ještě nedosáhly. Takové duše jsou potom ve hmotném světě úspěšné v materiálních záležitostech, ale dokud nepřijdou do harmonie se svou duchovní podstatou, jejich úspěch bude jen pomíjivý a nikdy je plně neuspokojí. Potom jejich vlastní karma utrpení a těžkostí je přinutí ke změně myšlení a přivede je k zájmu o duchovní věci, které začnou pomalu chápat a tak postupovat ve svém duchovním vývoji. Ale toto je všechno otázkou mnoha životů a inkarnací v nejrůznějších podmínkách života, kdy dochází k vyrovnání harmonie mezi duchovním a intelektuálním poznáním. Potom to budou tito sami lidé, kteří se budou snažit druhým vysvětlit důležitost ducha a varovat tak před jednostranným sjednocením se se světem fyzickým a materiálním. Inkarnace tedy pomáhají k vývoji duše, která tak dochází stále vyššího vědomí, rodí se na duchovně vyšší a vyšší planety, až se zrodí například na astrální planetu Aro, kde žije život již ve vědomí úplné jednoty se Světlem Božského Středu. Toto je dlouhý vývoj, který však ve věčnosti Bytí je zcela malým úsekem“. Těmito slovy zakončila Ani svůj výklad, který pro Johna znamenal důležité vysvětlení.

„Znamená to“, pokračoval v otázkách John, „že tím nejdůležitějším ve vývoji duše je vědomé sjednocení s Božským Středem Vesmíru?“ Nyní Oro, která byla také duchovním mistrem mu dala odpověď na jeho otázku. „Máš zcela pravdu“, řekla Oro, „je to kosmický zákon, který určuje, že světlo každé duše, které je vysláno do Vesmíru, aby prošlo vývojem ve hmotě, ať jakéhokoli druhu a formy, se opět stane, avšak nyní vědomě, částí Božského Světla, ze kterého vyšlo. Je to taková cesta světla od vyslání do prostoru k vědomému prozření a navrácení se zpět odkud vyšlo. Během své cesty světlo je zahaleno obalem hmoty a ovlivňováno nebo také zatemňováno intelektem a egem. Samotný intelekt nebo myšlení je symbolem ohraničenosti nebo duchovní tmy a nevědomosti. Teprve harmonická vyrovnanost mezi intelektem a intuicí, která je spojena s duchovnem, může pomoci k tomu, že dojde k vyššímu vývoji a poznání. Avšak je na každém světle duše, jak rychle prohlédne závojem Máji neboli hmotného klamu a dojde k uvědomění si základu své existence, která přichází z duchovní podstaty Božského Středu Vesmíru“.

„Může se tedy říci“, poznamenal John, „že z tohoto duchovního chápání a také vědomí vychází etické a morální myšlení obyvatel planety Logo?“ Nyní se opět ujal slova Ramu a řekl. „Máš zcela pravdu, naše etické a morální učení je postaveno na duchovních zásadách a zákonech, protože vlastní podstata Vesmíru je duchovní a chceme-li žít v harmonii, potom je třeba následovat univerzální zákony, které se odrážejí v celém životě. Takže základní filozofie na planetě Logo spočívá v učení, že vše má svou duchovní a vibrační podstatu a také svou karmickou příčinu a to, co je hmotné, je jenom obalem, které podléhá zákonům hmoty, která je oproti duchovní podstatě přechodná. Dokud jakákoliv civilizace nepostaví svůj řád na duchovních zákonech, její vývoj bude trvat velmi dlouho. Ve správném přístupu se projevuje úcta ke všem živým tvorům a pochopení, že všichni tvorové, ať na jakémkoliv stupni, musí podle zákona kráčet cestou vývoje a poznání. Ti, co jsou na vyšším duchovním stupni, mají pomáhat na duchovní cestě ostatním.“

Je třeba chápat, že čím čistší, harmoničtější, poctivější a duchovnější jsou myšlenky obyvatel jakékoliv planety, tím atmosféra celé planety je duchovněji prozářena a tyto kladné vibrace mohou pomáhat ve vývoji všech jejích živočichů včetně přírody a tak vést k pocitu planetární harmonie. Všichni procházíme vývojem na určitých stupních, takže snaha vylepšení a

rozšíření duchovního vědomí by se měla projevovat u všech tím, že ve svých činech budou tyto zásady harmonie a kosmické moudrosti respektovat. Z toho potom vyplývá to, že základní motivací činů obyvatel planety Logo je služba druhým a celé civilizaci. Na Logo každý má úctu ke všem a také jim svými činy nabízí to nejlepší. Je to v zásadě uvědomění si planetární příslušnosti a planetárního občanství a také úcty ke všemu, co naší civilizaci tvoří, ale také k tomu, co jí přeměňuje, aby byla moudřejší a harmoničtější. To by snad bylo pro tebe v krátkosti jakési vysvětlení našeho učení a etického chápání“.

Když Ramu skončil svou odpověď na Johnovu otázku, bylo Johnovi jasné, že každá civilizace potřebuje svůj dlouhodobý vývoj, než bude moci dospět stavu všeobecného vědomí, jaké je na Logo, nebo k vědomí dokonce vyššímu. Také si John uvědomil, že záleží na duchovní kvalitě duší, které se mohou na určitou planetu zrodit. John věděl, že není možné, aby se vývojově mnohem nižší duše zrodila na Logo nebo na Zemi, protože vše podléhá přesným kosmickým zákonům, tedy zákonům vývoje a vibrace.

Avu přerušil Johnovo rozjímání s tím, že navrhl ukázat Johnovi místo, které se nazývalo „Park duchovních nauk“ ve kterém bylo uloženo mnoho duchovních znalostí jak z planety Logo, tak také z jiných planet. Ostatní s návrhem Avu souhlasili a všichni se společně vydali k místu, kde se Park duchovních nauk nalézal. Aby byli na místě co nejdříve, protože bylo třeba překonat určitou vzdálenost, rozhodli se, že použijí levitace. Vznesli se a letěli vzduchem a nechali pod sebou ubíhat zelenou krajinu. Po nějaké chvíli letu se snesli na velké prostranství, které bylo obklopeno vysokými stromy. Avu zde Johnovi vysvětlil, že na Logo vytvářejí pro určité disciplíny parky, ve kterých mohou použít velkých přírodních obrazců nebo přirovnání, kdy tyto obrazce uloží ve své mysli a kdykoliv je potom mohou ze svého podvědomí vyvolat. Proto existují parky historie, vědy, hudby, vesmíru, léčitelství, přírody a také náboženství. „Nyní se tedy nacházíme v „Parku duchovních nauk“, který společně projdeme“, vysvětloval Avu. Ramu se přidal k hovoru a sdělil, že některé symboly budou velmi podobné těm, které John zná z planety Země a které jsou asi částí některých pozemských náboženství. „Mystická cesta“, vysvětloval Ramu, „je duchovní základ všech náboženství ve Vesmíru, protože duchovní zážitek, ať na jakémkoliv stupni, přichází z Božského Středu Vesmíru ke všem opravdovým mystikům stejně. Takže cesta duchovního zážitku je v pravdě univerzální“. Ani nyní vstoupila do hovoru. „V Parku duchovních nauk poznáš některá učení, jejichž symboly a cestu v parku uvidíš. Některá z nich ti jistě budou známá a nebo budou velmi podobná duchovním učením na planetě Zemi, protože podobné formy jsou i na jiných planetách ve Vesmíru, která jsou na podobném stupni vývoje. První oddělení začíná duchovní naukou nazvanou Kosmické vědomí, které je základním duchovním poznáním na Logo, a které učí o přímém poznávání vibrací z Božského Středu Vesmíru. Pojďme tedy do první části Parku duchovních nauk, do parku Kosmického vědomí“. Ani ukázala rukou na bílou cestu, která vedla k velké, z květin a keřů vytvořené bráně.

Jen co prošli bránou, objevil se před nimi nádherný symbol tohoto kosmického vědomí, nebo jak John říkal, kosmického náboženství. Byl to bílý plný kruh, ze kterého vycházely spirálovité kruhy, kdy začínající spirála měla tmavou barvu, která postupně přecházela do různých barev a končila barvou žlutou. Ve svém žlutém a vrcholném bodě se obracela spirálovitě zpět ke středu, avšak v bílé barvě, kdy na konci splynula s bílým kruhem středu. Avu přistoupil k Johnovi s vysvětlením. „Toto je spirála základního univerzálního vývoje. Její první část vychází sice z bílého Středu Božství, ale tato energie nejdříve musí projít dlouhým vývojem, nejdříve ve hmotné podobě, potom v podobě minerálů, částí přírody, tvorů a nakonec bytostí, které mají ve svém těle umístěna duchovní centra. Tato část je označena modrou a fialovou barvou. Žlutá část značí období, kdy již takový člověk ve svém vývoji nastoupil vědomě na duchovní cestu, která také trvá určitou dobu. Vnitřní bílá spirála znamená již vědomé poznání a prožitek Božského Středu Vesmíru a vědomý návrat do jeho Středu. Spirála končí závěrečným spojením bílé spirály s bílým plným kruhem Božského Středu, kdy duchovní cesta je návratem zpět do Božství opět dovršena“.

Po těchto slovech Avu bylo Johnovi jasné, jak důležité je zobrazování duchovní cesty v symbolech a znameních. Když šli dále, viděli sedadla rozmístěná do půlkruhu okolo velkého mohutného stromu, jehož listy vibrovaly energií. Oro vysvětlila Johnovi, že vnitřní pozorování stromu, okolo jehož kmene byl vysypán z bílých kaménků bílý kruh, symbolizuje Božský Střed Vesmíru, ze kterého vyrůstá celý Vesmír, zde symbolizovaný stromem. Když po cestě přešli dále, objevila se před nimi velká sedící socha člověka z Logo, jehož oči byly upřeny na proud světla, který před ním zářil z velkého bílého kamenného kruhu. Ramu vysvětlil, že kruh je opět symbol Božského Středu Vesmíru, ze kterého vychází univerzální světlo Božství, na něž se lidská bytost soustřeďuje, aby tak došla duchovního poznání a vnitřního sjednocení s tímto Světlem. Také to znamená symbol ticha, které je nutné k hlubokému duchovnímu zážitku. Tento symbol světla je ve všech našich chrámech a duchovních centrech. John si uvědomil univerzálnost světla a jeho symbolický význam duchovna, ale i ticha. Byly zde ještě další symboly a obrazce, ale Avu vedl Johna do dalšího oddělení, do kterého se prošlo hlavní cestou, na které opět byla z keřů vytvořena brána.

Ramu nyní Johnovi sdělil, že se nacházejí v oddělení nauky, neboli náboženství – ticha. Tuto část tvořily výhradně keře plné barevných květů a květin, které rostly všude okolo. John si uvědomil omamnou vůni, která se všude rozlévala. Oro si všimla jeho myšlenek a vysvětlila, že právě vůně hraje v nauce ticha důležitou roli, protože vůně dovede pozvednout vědomí k vyšším stupňům. Když přišli k malému jezírku, John si všiml, že z jeho vody tryská paprsek bílého světla. Oro mu vysvětlila, že zde jde o dva symboly. Nehybná voda znamená nehybnou tichou mysl. Paprsek světla, který z ní vyzařuje, symbolizuje duchovní světlo, které má stále mysl prosvěcovat, aby tato jednala vždy moudře a v harmonii s duchovními zákony Vesmíru. Oro jej zavedla k dalšímu symbolu ticha, u něhož vystoupili na mírně zvýšenou cestu, která opisovala kruh. Vnitřek tohoto kruhu byl vysypán něčím, co Johnovi připomínalo křišťálové sklo. Celý tento kruh ve své bělosti a čistotě zářil a z malého nadhledu z cesty to byl velký zážitek. „Toto je další symbol ticha, tedy Božský Střed sám“, podotkla Oro. „Čím déle by ses na něj díval, tím více se budeš stávat jeho částí“. John jí musel dát za pravdu a jenom litoval, že nemají dosti času, aby se mohl na tento bílé zářící symbol více soustředit.

Avu nyní uvedl skupinu do další třetí brány, která vedla do oddělení nauky, neboli náboženské hudby. „Hudba je ve Vesmíru univerzálním pojmem“, začala vysvětlovat Ani. „Hudba se vlastně sestává z matematiky a z toho odvozené znění tónů, které mohou znít na nejrůznějších hmotných nebo astrálních nástrojích. Nauka náboženství hudby má několik stupňů, kterými musí každý adept této nauky projít. Prvním stupněm je naslouchání hudbě“. Při slovech Avu došli k velkému záhonu, na kterém bylo po jedné květině zasazeno mnoho druhů, každý se lišil barvou, ale také, jak Ani podotkla, vůní. Od každé květiny vedla na zemi vysypaná úzká linka, a barva této vysypané linky byla stejná jako barva květiny, od které začínala. Tyto všechny různobarevné linky nebo nitky se spojovaly v jednom bílém bodě, který byl ve středu délky záhonu, avšak který byl od něj trochu vzdálen. Ani pokynula Johnovi, aby se postavil na bílý kruh a uvědomil si, že každá květina představuje svou barvou a vůní jeden tón, který se rozděluje na půltóny a čtvrttóny, které jsou znázorněny jenom vysypanou nitkou kombinovaných barev tohoto tónu, ze kterého vycházejí. „Nyní si představ, že nejsi posluchač, ale sám skladatel, který skládá hudbu, která by měla vyjadřovat vibrace Božského Středu. Tedy kombinace barev by měla být co nejharmoničtější a také vůně květin duchovně co nejjemnější a inspirující. Čím je melodie krásnější, harmoničtější a také jednodušší, tím více duši je jejími vibracemi přitahováno k Božskému Středu. Vibrace hudby mají pomáhat duši se povznést k Božskému Středu. Po tomto zážitku se dostáváme ke druhému stupni, kdy vědomí skladatele se samo stává tóny různých hudebních nástrojů, které tvoří celý orchestr“. Nyní Ani vedla Johna malými oddělenými místy, ve kterých byly od každé květiny zasazeny desítky květin téže barvy a vůně. „Toto jsou symboly jednotlivých tónů, které ve svém nitru žák náboženství hudby musí uskutečnit. Tudíž jeho nitro se očišťuje krásou a harmonií tónů, které společně s jejich vibracemi v sobě vnitřně zažívá“.

Nyní Ani vedla Johna do malé místnosti, ve které se šířila vůně všech různých květin, které zde byly umístěny a na stěně byl fascinující obraz, na kterém byly znázorněny všechny barvy květin, které představovaly hudební tóny. Tyto barvy přecházely jedna do druhé takovým způsobem, že John si uvědomil, že nikdy nic tak harmonického a barevného neviděl. Sám na sobě pociťoval, jak vibrace těchto barev neruší jedna druhou, nýbrž se harmonicky doplňují a tím tato harmonie ve své celistvosti působí hluboce a přitom povznášející na jeho duši. John si náhle uvědomil, že zde nejde o poslech hudby sluchem, ale o vnitřní vnímání hudby duší, což byl zážitek mnohem hlubší a trvalejší. Ani se snažila doplnit Johnovo pochopení několika slovy. „Jak sám poznáváš, nejdříve v duši žáka nauky hudby začne vibrovat jeden tón, potom melodie jednoho nástroje, potom melodie druhého, třetího a dalších nástrojů. Nakonec zní v nitru nebo-li duši žáka vibrace melodií všech nástrojů. Tato mohutnost krásy a jednoduchosti harmonie pomáhají žákovi, aby on sám ve své duši se stal harmonií krásy všech tónů, které oslavují existenci Božského Středu“. John si začal představovat mohutnost takového zážitku, ale také hlubokou oddanost žáka, který krácel po duchovní cestě náboženství hudby k uskutečnění.

Velkým překvapením pro Johna bylo, když jej Ani dovedla k vodopádu, který zde padal z velké výšky do jezera pod ním. „Toto je konečný vrchol, nebo-li uskutečnění cesty duchovní nauky“, vysvětlovala Ani. „Zde se všechny tóny slévají v jeden tón, nebo-li v tón prapůvodní, ze kterého vycházejí všechny tóny a všechny tóny jsou jenom jeho variací. V tomto jednom tónu, který zde znázorňuje zvuk vodopádu, zní celá symfonie Vesmíru, která obsahuje tóny celého Stvoření a zní v něm věčná vibrace Božského Středu. Po prožití tohoto tónu v sobě, se žák duchovní nauky stává mistrem, neboli tím, který dosáhl duchovního poznání Božského Středu“. Po těchto slovech Ani nezbylo Johnovi nic jiného, než tiše přisvědčit a v duchu se sklonit před těmi, kteří se stali mistry duchovní nauky hudby.

Nyní však společně vešli do čtvrté brány, která vedla do nauky, neboli náboženství geometrie. „V tomto oddělení“, řekl Ramu, „uvidíš mnoho geometrických symbolů, které se dají používat k hlubokému pochopení vesmírných zákonů, kdy jeden navazuje na druhý. Z geometrických tvarů se dá také vyčíst život jedince, jakými obdobími procházel a bude procházet. Pojď jen dál a sám se přesvědčíš“. Na velkém prostranství za branou se nacházely obrazce, které byly znázorněny různě zbarveným pískem a barevnými kaménky. John zcela jasně poznával trojúhelníky, kruhy, čtverce, obdélníky, pentagramy, avšak kromě těchto zde byly další, které John neznal a které vytvářely nezvyklé obrazce, jež byly i několikadimenzionální. Na dalších místech tyto obrazce byly vzájemně sestavovány v jakési geometrické rovnici, kdy výsledkem byla kombinovaná prostorová forma, která byla do hloubky a dimenze zobrazena v jedné nebo v několika barvách.

„Vývoj Vesmíru“, vysvětloval Avu, „je rozdělen na mnoho stupňů, avšak každý stupeň může být geometricky znázorněn nějakým znakem. Totéž platí i o vývoji duše, která prochází různými stupni“. Nyní se zastavili před dlouhou řadou geometrických symbolů. „Toto je jednoduché geometrické znázornění života jedince“, pokračoval Avu. „Hrany znázorňují v zásadě tvrdost, ostrost, ale také koncentrovanost a přesnost, otevřenost a přizpůsobivost. Jsou-li hlavní body života vyjádřeny těmito základními symboly, potom vidíš i jeho budoucnost, protože ve všem musí být harmonie. Nemůže nic být jen hranaté nebo kulaté. Je třeba propojení různých elementů a tvarů, aby se tak dosáhlo harmonie univerzální jednoty, ke které život každé duše ve Vesmíru spěje. Toto seskupení se však řídí svobodnou vůlí jedince, který pomalu dochází během vývoje k tomuto harmonickému pochopení. Geometrickými vzorci lze znázornit zákony hmoty, času, vibrací a dalších zákonů Vesmíru. Čím více se žák touto naukou zabývá, tím hlouběji poznává harmonii Vesmíru, až nakonec dojde k vnitřnímu pochopení univerzální jednoty, která je základem Stvoření a Božského Středu Vesmíru“. John si uvědomil tu skutečnost, že čím hlouběji se duše zabývá správnou naukou, která má v sobě skrytu podstatu harmonie a Božství, tím je jistější, že potom jednoho dne takový jedinec musí dojít nejvyššího duchovního poznání.

Nyní prošli do další, páté brány, za níž se podle slov Oro nacházela nauka krásy. Hned po vstupu se John musel zastavit, protože jeho oči nemohly tak rychle pojmout vše, co viděl. Byla zde různá seskupení květin, keřů, malých jezer a potoků a při dalším procházení viděl nádherné umělecké výtvořky, které samy ze sebe vyzařovaly něco hlubokého a krásného. „Náboženství krásy“, pokračovala Oro, „má za úkol povznášet duši na základě duchovní podstaty krásy k uvědomění, že toto vše bylo stvořeno Božským Středem Vesmíru, který neustále vysílá vibrace, v nichž je obsažena harmonie a krása. Duchovní krása je jednou z nejzákladnějších vlastností Božského Středu a je velkou pomocí při otevírání duše na cestě k Božství“.

Po slovech Oro si John uvědomoval, jak důležité je vyjádření duchovní krásy, které tak zaujme další duše a hlavně zjemní a povznese jejich vědomí. John si vzpomněl na výtvořky umělců všech náboženství, jak svým uměním, ať to byly sochy, obrazy, hudba nebo architektura chrámů, se snažili povznést duše věřících k Bohu.

Šestá brána je zavedla do nauky Božského Středu. Ramu k tomu poznamenal, že tato část Parku duchovních nauk byla vytvořena podle informací z astrální planety Aro. „Duchovní bytosti z planety Aro nám předaly vědění, podle kterého byla tato část sestavena“, podotkl Avu. „Jde o to“, pokračovala ve vysvětlování Ani, „že zde jde o pohled přímo z Božského Středu, takže obsahuje všechny Vesmírné zákony, které se týkají karmy, reinkarnace, času, prostoru, hmoty a dalších věcí. Dále jsou zde čtyři základní podstaty, které tvoří Vesmír, tedy hmotná, duchovní, astrální a božská. Tyto čtyři složky tvoří základ celého vesmírného systému“.

„Pojď se podívat na tento obrazec“, řekla Ani a vedla Johna k obrazci sedmi kruhů. Každý kruh měl svou barvu jenom poslední sedmý, byl bílý. „První kruh“, vysvětlovala Ani, „reprezentuje duchovní energii, která byla vysílána z Božského Středu neboli bílého kruhu na počátku svého vývoje do Vesmíru. Toto vědomí duchovní energie prochází vývojem, který symbolicky ukazuje další druhý kruh, kdy se tato energie stává částí hmotné formy, ať je to minerál, hlína, nebo jiná forma. Třetí kruh symbolizuje pobývání této životní a duchovní energie ve formách přírody, jako jsou květiny, stromy, keře a další. Čtvrtý kruh již znamená stav, ve kterém se tato energie vtěluje do formy živočišné, která má velmi mnoho stupňů a do které patří všechna zvířata a živí tvorové, kteří většinou mají možnost pohybu. Pátý neboli modrý kruh symbolizuje opět velmi širokou škálu vtělených bytostí, které již mají ve svém těle astrální duchovní centra, nebo-li čakry, které podle stupně svého duchovního vědomí a životního poznání během inkarnací rozvíjejí a trvale tak otvírají. Jak už víš, je sedm duchovních center, tak jako těchto sedm kruhů. Ta bytost ve Vesmíru, která dosáhla trvalého otevření posledního centra, přichází do šestého stupně. Tento kruh je žlutý nebo zlatý a představuje duchovní vývoj, avšak již v astrálním světě. Tento vývoj, který již probíhá bez hmotného obalu těla, tedy jenom v astrální energii, má opět mnoho stupňů, až nakonec je ukončen vědomím splynutím s Božským Středem Vesmíru, nebo-li bílým a posledním kruhem.“

Ten, kdo podle tohoto univerzálního symbolu v sobě uskuteční tyto pravdy, může ve svém vývoji velký skok vpřed, kdy vědomí jeho duše se více otevře, a tak nemusí již procházet zkušenostmi života, protože v tom okamžiku se takové duši dostalo vědomí poznání vývoje a věčné a neměnné existence Božského Středu, ze kterého však veškerá přeměna v celém Vesmíru vychází“. Těmito slovy Ani zakončila svůj výklad symbolu sedmi kruhů, na které se John díval, když naslouchal jejím slovům.

Vešli do malé místnosti ve které byla umístěna velká obrazovka na kterou byly promítány nejrůznější barvy. Chvilí Johnovi trvalo, než začal rozeznávat také kruhy spirály, která se zde stále točila. Avu mu ukázal na malý bílý bod, který se odpojil ze středu spirály. „Tento malý bod znázorňuje duši, která je vymrštěna z Božského Středu jako duchovní energie a také energie života. Nyní se tento bílý bod nachází v prvním kruhu a bude postupně procházet

všemi ostatními šesti kruhy, až se opět spojí s Božským Středem, který reprezentuje bílý sedmý kruh. To, co jsi mohl vidět znázorněno v parku, nyní můžeš vidět v pohybu. Všimni si, jak bílý bod na sebe při procházení každým kruhem bere různé barvy těchto kruhů, které představují fyzické formy od nejnižších až po jemnější. Některé barvy tento světlý bod skoro zahalují, ale postupně je odhazuje, aby přijímal barvy stále světlejší a tím duchovněji, až nakonec všechny barvy odhodí a zůstane ve své prvotní bílé podobě a opět se spojí s bílým středem, nebo-li Božským Středem ze kterého vyšel. Mnohým návštěvníkům toto znázornění v pohybu pomáhá rychleji pochopit dlouhý vývoj duše protože z pohledu Božského středu se celý vývoj duše bere jako celek. Naproti tomu intelekt jej vidí jako malé rozkouskované úseky, které jakoby neměly význam, důvod nebo spojitost. Proto vývoj je třeba brát z pohledu věčnosti a kosmických zákonů, kdy zde existuje začátek a konec, mezi kterými leží nepřehledné množství reinkarnací a skoro nepočitatelnost času“.

John sledoval bílý bod, který byl asi v půlce své cesty a uvědomoval si, že takových bodů, symbolizujících duši, jsou ve Vesmíru miliardy a miliardy na nejrůznějších planetách a v nejrůznějších stádiích vývoje. Byl to proces, který opravdu potřeboval skoro čas věčnosti. Od vzniku prvotního počátku, kdy Božský Střed probudil Vesmír k životu, až k svému naplnění, kdy vymrštěné jiskry duší po dlouhém reinkarnačním vývoji a projití šesti vývojovými kruhy opět byly zajedno se zdrojem Světla ze kterého vyšly, neboli s Božským Středem.

Prošli touto částí parku, která byla věnována Božskému Středu, kde byly další znázornění a obrazce, avšak Avu poukázal na pokročilost času dne. Nyní před nimi byla sedmá a poslední brána, do které vešli. Bylo zde velké prostranství prorostlé jenom trávou. Uprostřed stála velká pyramida, tak jak John znal její podobu na obrázcích z Egypta. Ramu vysvětlil, že tvar pyramidy je univerzální vesmírný symbol, který má mnoho významů. „V tomto případě jde o koncentrování duchovní energie, procházející špičkou pyramidy do bodu, který tvoří její střed“, vysvětloval Ramu a pokračoval. „Ti, kdo chtějí, mohou pod vedením duchovního mistra do pyramidy vejít a dojít do síně středu pyramidy, kde je zkoncentrována kosmická duchovní energie. V této síni, která je zcela prázdná, je potom žák uzavřen a jeho úkolem je se odpoutat od fyzického těla a používat jenom svoje astrální tělo, kterým tak může navštívit tajné síně v pyramidě. Při svém návratu do fyzického těla musí popsat duchovním mistrům, co tyto síně obsahují. Jde o prožitek skutečnosti, že zde existuje další duchovní, neboli astrální tělo, ve kterém se duše může stejně tak dobře, nebo ještě lépe pohybovat a vnímat, než v těle fyzickém. Pro tebe, protože jsi zde přítomen ve svém astrálním těle, by tato zkouška neměla význam. Pro mnohé však je tato astrální zkušenost důležitým zážitkem, který jim jedinečně potvrdí platnost kosmických zákonů“.

Z Parku duchovních nauk vyšli do zahrady rozjímání, kde byly rozmístěny sedátka a také altánky pro ty, kteří chtěli své zážitky a také poznatky promeditovat nebo s někým prohovorit. John uznal, že projít tímto parkem je velkým poznáním duchovních věcí, které jsou zde tak jasně v symbolech znázorněny. John litoval, že nemůže také navštívit další podobné parky, které jsou věnovány dalším oborům a hlavně projevil zájem o park Vesmíru, který, jak slyšel, obsahuje poznatky nejen o jeho zákonech, ale také ukazuje různé stupně života na některých planetách. Oro k tomu dodala, že v galaxiích Vesmíru existuje mezi některými vyspělými civilizacemi informační systém, jehož pomocí znají historii a přítomnost některých planetárních civilizací a společně se dorozumívají a nebo i navštěvují. Avu však opět poznamenal, že denní doba již značně pokročila a je třeba pokračovat dále.

Vstoupili do jednoho altánku, kde se domlouvali, jaký program pro Johna připravit, protože během noci se měl vydat s Avu na svou cestu zpět k planetě Zemi. Avu se zeptal Johna, co by chtěl ještě vidět nebo poznat. Pro Johna to nebyla lehká otázka, avšak po nějaké chvíli odpověděl. „Mluvili jste zde o planetě Aro, která má ještě vyšší stupeň civilizace než je na Logo. Rád bych se dozvěděl něco více o životě na Aro. A možná jako zvláštní přání bych rád slyšel, jak se duchovní mistři z Logo dívají na život na planetě Zemi a zda by také věděli, jak

jej vylepšit. To myslím, by bylo vše, protože mi bude trvat dosti dlouho, než všechny dojmy a poznatky z mých dvou cest na Logo si utřídím a v sobě zažiji“.

Po slovech Johna se čtyři duchovní mistři mezi sebou radili a rozhodli, že nejlépe bude, když se vrátí zpět do chrámu Moudrosti a pokusí se spojit s duchovními mistry z planety Aro, zda by jeden z nich se nemohl materializovat v chrámě Moudrosti a odpovědět na Johnovy otázky ohledně života na planetě Aro. A tak se všichni zvedli a společně letěli směrem k chrámu Moudrosti zanechávající pod sebou Park duchovních nauk s jeho symboly a vyobrazeními.

(11)

XI. Kapitola

Život na astrální planetě Aro

Když se celá skupina vrátila do chrámu Moudrosti, Ramu se odebral do astrální místnosti, která byla v hořejší části chrámu. Tato astrální místnost byla užívána duchovními mistry, jestliže tito chtěli cestovat ve svém astrálním těle na jiné planety nebo navštívit astrální sféry. Místnost nebyla příliš velká. Bylo zde několik pohodlných křesel a uprostřed bylo lehátko obložené minerálními kameny, nad kterým u stropu visela křišťálová pyramida. Ramu a Avu přenechali Johna do péče Ani a Oro, které jej prováděly po celém chrámu Moudrosti a vysvětlovaly mu účel některých zařízení a symbolů.

Avu společně s Ramu vešli do astrální místnost, kde se usadili do pohodlných křesel a začali se koncentrovat v úplném tichu. Po nějaké chvíli Ramu vstal a šel si lehnout na lehátko, uprostřed místnosti. Avu zůstal sedět ve svém křesle v naprostém koncentrovaném tichu. Ramu ležel zcela nehybně a uvolněně a jeho tělo jakoby pozbývalo života. V celé místnosti byla atmosféra klidu a duchovních vibrací. Po delší chvíli bylo vidět, že tělo Ramu nabývá opět svých fyzických sil a začíná se probírat. Zároveň se však v místnosti objevilo jemné světlo, které se začalo materializovat v zářivou podobu bytosti. Ramu pomalu vstal z lehátka a posadil se do jednoho z křesel. Zářivá bytost zůstala stát na místě, kde se zmaterializovala a její jemná záře naplňovala astrálními vibracemi celou místnost.

„Zavolali jste mne“, začala telepaticky sdělovat zářivá bytost, „abych o astrálním životě na planetě Aro vyprávěl duši z jiné planety, která je u vás na krátké návštěvě. Jsem rád, že jste nás zavolali, protože je třeba sdělovat informace o různých stupních života ve Vesmíru těm, jejichž vědomí je na takovém duchovním stupni, že je schopno přijmout zprávy z jiných světů, kterých existuje ve Vesmíru mnoho“.

Když tato zářivá bytost domluvila, zvedl se Avu a šel přivést Johna, Ani a Oro do astrální místnosti. Když tito společně přišli a usedli do křesel, promluvila opět zářivá bytost. „Podle aury poznávám, který z vás je z jiné planety než Logo. Aura této duše je ještě spojena s hmotným světem, ve kterém jí je určeno žít, podle svého stupně vědomí. Avšak Vesmír je místem mnoha stupňů vývoje, je mnoho stupňů ve hmotném světě, tak jako i ve světě astrálním. Nejdříve bych chtěl vnímat vibrace této aury, ve které jsou také obsaženy vývojové vibrace, planety z níž tato duše přichází. To mi pomůže lépe poznat její vývojový stupeň“. Zářivá bytost se na chvíli ztišila a bylo cítit, že vnímá všechny odstíny vibrací a barev Johnovy aury, kterou jeho duše a astrální tělo vyzařovaly. Po nějaké chvíli zářivá bytost začala opět telepaticky komunikovat.

„Jsem rád“, pokračovala zářivá bytost, „že mohu jiné duši ve Vesmíru předat znalost o našem životě na planetě Aro. Aro je astrální planeta, která vyzařuje žlutooranžovou záři a která pro bytosti s převažující fyzickou nebo hmotnou podstatou je vlastně neviditelná. Atmosféra planety Aro je velmi jemná a radostná. Žijí zde jenom astrální bytosti, tedy ty, které již nejsou

vázány na hmotu. Pohybují se silou myšlenky po celé planetě kamkoliv chtějí. Takové bytosti žijí z čisté astrální energie a jejich intelekt se vývojem přeměnil na moudrost a poznání kosmických zákonů. Prostředí planety Aro neboli její přírody se sestává ze zářících astrálních barev, které jsou čistou energií, která proudí přírodou na astrální úrovni.

Na planetě Aro astrální bytosti jsou již většinu duchovně spojeny s vědomím Božského Středu, ze kterého čerpají poznání vesmírných duchovních zákonů. Ti, kdo jsou na nejvyšším stupni, jsou duchovně s tímto Božským Středem trvale spojeni ve svém vědomí. Vzhledem k vysokému astrálnímu duchovnímu stupni vývoje je život duší, které se na Aro nacházejí, zaměřen jenom k jejich dalšímu duchovnímu vývoji. Jejich existence se sestává z rozjímání a tichého splývání s Božským Středem Vesmíru, což je posláním duší na Aro, aby tak postoupily výše ve svém vývoji, který vede k úplnému sjednocení a splynutí s Božským Středem. Ne všechny duše na Aro jsou však schopny takového stavu v krátké době dosáhnout, a tak i jejich vývoj potřebuje určité období, aby po jeho naplnění mohly postoupit dále.

Dříve se někteří z nás zrozovali na zdejší planetu Logo, aby tak pomáhali povznést její vědomí na vyšší stupeň. Ještě dnes se na Logo rodí některé duše z Aro, které se potom stávají duchovními mistry a vedou celou planetu duchovní cestou. Také se někteří z nás rodí dokonce i na materiální planety a berou na sebe zátěž hmotného fyzického těla, aby tak přinesli duchovní učení těm, kteří na takové planetě žijí. Po uplynutí svého poslání odloží fyzické tělo a jejich duše se opět vrací na Aro, aby dále pokračovala ve svém vývoji. Duchovní služba a pomoc druhým je jedním z nejzáslušnějších činů ve vývoji vědomí v celém Vesmíru. Něco podobného se již několikrát stalo i na planetě, ze které přicházíš, protože na každou planetu se za určitou dobu rodí duše z vyšší duchovní sféry, aby jí přinesly nové pokročilejší duchovní učení a pomohli pozvednout její duchovní vývoj a vědomí. Proto období fyzického trvání Vesmíru je tak dlouhé, protože některým duším trvá delší vývojovou dobu, než dojdou k poznání, že posláním jejich existence je duchovní vývoj, kdy duše má být ve spojení se Světlem Božského Středu. Také ne všechny duše vznikly ve stejnou dobu, protože duchovní energie, která Vesmírem pulzuje, nepřetržitě začíná proces vývoje svého vědomí vloženého do duší. Důležité je však poznat, že část tohoto vývoje, který na svém počátku je spojen s hmotou, později přechází do vyšších stupňů duchovních nebo astrálních, kdy na duchovní úrovni zde dochází k vládě ducha nad hmotou, která je jenom jeho nižší vibrací. Cílem je konečný návrat neboli opětné spojení duše s Božským Středem, ze kterého světlo energie každé duše vyšlo. Je tedy na každé duši, jak rychle sama v sobě dojde k tomuto poznání a urychlí svůj duchovní vývoj, kdy se ve své tiché podstatě stále častěji bude spojovat s Božským Středem a jeho vibrací a tak začne hlouběji poznávat jeho existenci a duchovní podstatu, která je Podstatou neboli Středem všeho v celém Vesmíru.

Avšak také Vesmír má své vibrační trvání. Jeho vesmírný život by se dal přirovnat k životu stromu jak na Logo, tak i na tvé planetě. Z jednoho bodu, kterým je u Vesmíru Božský Střed a u stromu jeho jádro, se začne rozvíjet celý systém Vesmíru, s jeho galaxiemi jako větvemi. Po určité dlouhé době, kdy Vesmír dosáhl své největší rozpínavosti, se růst zastaví a začíná se opět stahovat zpět do duchovního bodu Božského Středu, ze kterého vyšel. Potom přichází období klidu a ticha až do doby, kdy opět Božský Střed vymrští ze sebe duchovní energii, jež v sobě obsahuje všechny vesmírné zákony, a nový Vesmír začne opět pomalu vznikat s prvními dušemi, které začínají svůj vývoj.

Hlavním zákonem Vesmíru je zákon vývoje a zákon vibrace života na jakékoliv úrovni. Tyto dva zákony je třeba respektovat. Tyto však podléhají zákonu nejdůležitějšímu a to je zákon jedné příčiny a podstaty, jejíž podmínkou je vibrace Ducha, neboli duchovního Světla Božského Středu Vesmíru. Bez podstaty a základu této duchovní vibrace, která vychází z Božského Středu, nemůže nic v tomto Vesmíru existovat, ať je to hmota nebo astrální svět. Proto nejzákladnějším zákonem Vesmíru je poznání a vědomí existence Božského Středu a

jeho duchovní podstaty, která tvoří základ všeho a jejíž duchovní vibrace jsou ve všem obsaženy“.

Astrální bytost se nyní odmlčela a místnost procházelo jakési ticho moudrosti a poznání, které bylo naplněno jemnými astrálními vibracemi. Nikdo z přítomných nevyslal jedinou otázku neboť nechtěl přerušovat proud moudrosti, plynoucí z úst astrální bytosti z planety Aro. Po krátké chvíli astrální bytost začala vysílat vibrace dalších informací.

„Protože nejzákladnějším zákonem Vesmíru je vědomí existence Božského Středu a jeho duchovní podstaty, proto na astrální planetě Aro je základem existence a vývoje každé duše co největší sjednocení se s tímto Božským Středem, protože duše na Aro poznání a uvědomování si jeho existence již ve svém dřívějším vývoji dosáhly. Proto na Aro v astrálních chrámech Světla, které jsou vytvořeny z astrálních vibrací, neustále probíhají bohoslužby Božského Středu, kdy jeho vibrace jsou jako vlny, které naplňují celý chrám Světla. V chrámu Světla astrální bytosti ve své duši zažívají vibrace těchto duchovních vln Božského Středu, které jsou stejně povznášející. K intenzitě vibrací vln Božského Středu dochází podle duchovní touhy duší se s tímto Božským Středem spojit. Čím více je jejich vědomí existence naplněno duchovním světlem a touhou po spojení s Božským Středem, tím silnější jsou jako odpověď vibrace duchovních vln Božského Středu. Tyto vibrace duchovních vln Božského Středu naplňují prostor nebo místo, kde se takové duše nacházejí a svou přítomností je tyto vibrace povznášejí na vyšší duchovní úroveň, která již znamená stálé spočívání ve vědomí Božského Středu.

Tyto vibrace mohou duše astrálních bytostí zažívat kdekoliv, ať je to v chrámě Světla, v přírodě nebo kdekoliv na planetě Aro, kdy duše projevují touhu po spojení se s Božským Středem. Protože naše těla jsou astrální, tedy nehmotná, žijí jenom z vibrací vědomí duchovní existence Božského Středu. Proto nejsou ve svém pohybu, pobytu nebo existenci nijak závislá na hmotě nebo hmotou omezena. Také nepotřebují žádný odpočinek, protože sami jsou vibrací Světla Božského Středu. Sjednocování se s Božským Středem je pro nás nejdůležitějším posláním. Důležitou naší činností je vysílat vibrace tohoto poznání dále do Vesmíru, aby tak pomáhaly k poznání a rozšíření vědomí ostatních duší na nejružnějších planetách“.

V tomto místě astrální bytost skončila svůj telepatický výklad o životě na planetě Aro. Nyní obrátila svou zářivou podobu směrem k Johnovi a řekla. „Věřím, že možná tato duše bude mít nějaké otázky, zvláště když přichází z jiného stupně vědomí“. John byl trochu překvapen, ale na druhé straně s povděkem přijal tuto možnost. „Rád bych se zeptal“, začal nesměle John, „jak vidí bytosti na astrální úrovni život na planetě Zemi, ať v tom kladném nebo v tom, co by se mohlo vylepšit?“

Po krátké chvíli astrální bytost začala odpovídat. „Planeta Země je jedna z vývojových planet ve dlouhém řetězi materiálních úrovní. Pod úrovní planeta Země jsou planety železné, kamenné a planety démonské, kdy dobro nebo láska tam září jako plamének obklopen tmou absolutní nevědomosti. Ale i takový malý plamének pomáhá některým, aby postoupili ve svém vývoji výše. Mnohem vyšší stupně vývoje jsou potom podobné životu na planetě Logo. Další vývojová existence potom již pokračuje na astrální úrovni. Na astrální úrovni se rodí ty duše, které vědomě poznaly, že další vývoj duše je poznání Božského Středu a touha po sjednocení se s tímto Středem.

Pro obyvatele planety, ze které přicházíš, je však hmota brána jako základní skutečnost a mnohdy v jejich vědomí představuje i větší hodnotu než duch. Jejich duše ještě jsou zahaleny ve hmotné lidské tělo, ve kterém žijí svůj fyzický sen, jsou obklopeny věcmi hmoty a také zaujaty svým myšlením, které vytváří a materializuje jejich představy a snahy. Je však těžké pro duši se povznést z tohoto materiálního prostředí k čistým vibracím Božského Středu, i když někteří jsou schopni toto dokázat. Jde však o vývojový stupeň, kterým

prochází všechny duše ve Vesmíru, které jsou ještě uzavřeny ve hmotné formě a obklopeny hmotným světem a také musí život této hmotné formy udržovat, protože si mylně myslí, že je to jejich skutečná podstata, aniž by chápali, že jejich věčnou podstatou je duše, neboli Světlo Božského Středu. Proto duchovní vývoj u většiny duší na tomto stupni jde dosti pomalu, protože je zde také silná myšlenková a citová připoutanost k hmotnému světu. To je také důvod, proč se do něj déle inkarnují a přinášejí si s sebou vlohy z předešlých vědomí a ty dále zdokonalují, aby tak mohli uskutečnit svá materiální přání, která v minulých inkarnacích neuskutečnili. Tento vývoj probíhá tak dlouho až dojdou k poznání, že podstatou života probuzené duše je její sjednocení se s Božským Středem. Potom jejich činy a skutky budou čím dále tím více v souladu s duchovními zákony a také jejich myšlení se bude více obracet směrem k duchovnímu zájmu a jejich vědomí začne přecházet do sféry intuice a citění. Tím duchovní světlo v jejich duši bude sílit a ukazovat směr na další cestě vývoje k vyššímu vědomí. Po dosažení určitého stupně přejde taková duše na planetu, která bude duchovně vývojově vyšší a kde bude moci se dále vyvíjet. Tak pomalu bude duše postupovat ve svém vývoji, až se bude moci vtělit na planetu, která bude ve vývojové stupni jako je Logo a po dalším vývoji, kdy již nebude třeba, aby duše byla spojena s obalem hmoty, přejde tato duše na úroveň astrální, kde je také mnoho stupňů vývoje, až nakonec duše zcela splyne s Božským Středem“.

Astrální bytost se odmlčela, což bylo vybitím pro Johna položit další otázku. „Rád bych věděl, zda má duše jako je moje, možnost navštívit astrální planetu Aro?“ Astrální bytost vyslala hned vibrace odpovědi. „Taková návštěva by byla příliš velký skok pro pochopení, a proto jsi navštívil planetu Logo. Avšak po každém odložení fyzického těla nebo fyzické formy, duše přechází do astrálního světa, ve kterém žije na takovém stupni, který vývojově odpovídá její úrovni. Během života v astrálním světě se duše může duchovně vzdělávat a poznává duchovní zákony. Tím udělá velký pokrok ve svém vývoji vpřed. Život po odložení hmotné formy je pro duchovní vývoj velmi důležitý, protože duše může univerzálně rozšířit své vědomí. Během dalších inkarnací se duše může ve svém podvědomí k těmto zážitkům a poznatkům intuitivně vracet a řídit se jimi ve svém vývoji, který opět prožívá ve fyzické formě. Proto vědomá duchovní příprava duše před odchodem z fyzické formy do světa astrálního je velmi důležitá. Potom takový přechod z jedné skutečnosti do druhé není tak náhlý a umožňuje duši přejít z fyzického do astrálního světa zcela klidně a vědomě, tak, jak to dělají některé vyspělé duše, které, vzhledem ke svému duchovnímu vývoji jsou schopny se v obou těchto světech pohybovat. Tuto schopnost mají duše Avu nebo Ramu a také jiných na planetě Logo, ale také některých lidí na planetě, ze které přicházíš. Proto vývoj, ať se odehrává v jakékoliv formě a na jakémkoliv stupni, je z pohledu Božského Středu stejně důležitý, protože každá duše dojde na konci svého vývoje k nejvyššímu cíli, kterým bude spojení s Božským Středem, ze kterého před dlouhou dobou vyšla. To by mělo být poselství, které by sis měl vzít s sebou na planetu, na které žiješ svůj přítomný život a na které se duchovně probouzí mnoho duší. Odpověděl jsem na tvé otázky a je pro mne doba návratu zpět na planetu Aro. Jsem rád, že jsem se mohl setkat s další duší tohoto Vesmíru a také se světlem duší vás všech“.

Po těchto slovech se světlo astrální bytosti z Aro pomalu začalo ztrácet z místnosti, až úplně zmizelo. Po nějakou dobu nikdo z přítomných nevyslal jedinou myšlenku. John jako první promluvil a poděkoval Ramu za zprostředkování této návštěvy, která mu vysvětlila mnoho nového. Avu upozornil na to, že doba rozloučení se s Johnem se blíží, protože bude třeba, aby se Johnovo astrální tělo vrátilo zpět do své fyzické formy.

Nikdo z přítomných neprojevil radost nad poznámkou Avu o blízkém odchodu Johna, protože nyní byl John již brán jako jeden z nich. K radosti ostatních Ani navrhla, aby John ještě mohl mít nějaké přání, které by se mu přítomní snažili naplnit. John se zamyslel a potom řekl. „Byl bych rád, kdyby jste mohli za pomoci intuice a duchovního vjemu vyjádřit své názory na planetu Zemi, která prochází velkou přeměnou ve svém vývoji“. Po nějaké chvíli telepatické výměny se Avu, Ani, Ramu a Oro shodli na tom, že toto mohou pro Johna udělat, avšak že

bude lépe, když pro větší duchovní otevření a chápání o této věci přejdou do místnosti intuice, které se nacházela v chrámu Moudrosti. A tak za malou chvíli se všichni společně ubírali chodbou chrámu, aby v místnosti intuice splnili Johnovo přání.

(12)

XII. Kapitola

Pohled z Logo na přítomný život na planetě Zemi

Ramu otevřel dveře do místnosti intuice. Její atmosféra byla tichá a zároveň jemná. Tvar celé místnosti byl kruhový a okolo stěn byly umístěny krystaly. Světlo, které zde zářilo, bylo bledě-modré. Uprostřed místnosti byla umístěna malá křišťálová pyramida, strop byl ve tvaru kopule. Okolo pyramidy byla v kruhu umístěna pohodlná křesla s rovnými opěradly.

Když všichni usedli do křesel, Avu sdělil Johnovi, že za nějakou chvíli, až se napojí na vibrace planety Země a její auru, budou moci odpovídat na jeho otázky. V kulaté místnosti nastalo úplné ticho. Duchovní mistři se tiše koncentrovali na vibrace planety Země. Po nějaké chvíli jako první promluvil Avu. „Podobných planet na takové úrovni vědomí jako je planeta nazvaná Země je ve Vesmíru mnoho. Jsou to planety, které umožňují vývoj do určitého stupně, kdy pro vyšší duše je třeba pokračovat ve vývoji na planetách vibračně vyšších. Civilizační vývoj podléhá stupni myšlení, citu a hlavně duchovnímu citění, jaké obyvatelé takové planety vyzařují do její astrální atmosféry a sami okolo sebe. V přítomné době dochází na planetě Zemi k působení různých kosmických vlivů, na tuto planetu, vzhledem k jejímu období změn, jsou na ni z Vesmíru vysílány vibrace jak pozitivní, tak negativní. Planeta Země prochází také obdobím rozhodnutí pro její všechny obyvatele. Jde o to zda se tito přikloní ke Světlu, nebo k harmonii a duchovnímu otevření, nebo zda se přikloní k temnosti, tedy k síle hmoty a negativního myšlení, které většinou napomáhá k vytváření chaosu.

Je třeba vědět, že život na planetě Zemi vytváří vibrace, které potom jsou vysílány do celé sluneční soustavy a dále do Vesmíru. Totéž samozřejmě platí i o vibracích jiných planet. Rozhodnutí, učiněná v harmonii s kosmickými zákony a ve spojení s Božským Středem Vesmíru znamenají kladný vývojový krok nejen pro takovou planetu, ale pro celý Vesmír. Totéž platí o negativním přístupu. To je důvod, proč malé skupiny duchovních mistrů, které byly ve svém vědomí na vyšším stupni, si sdělovali své svobodné poznatky jenom mezi sebou, aby tak nebyli zavrženi ostatním světem, který podléhal lidským zákonům a myšlení tehdejší doby, místo aby se řídil zákony harmonie a Božského Středu. Duše na planetě Zemi by měly chápat, že to jsou v základě stále tytéž stejné duše, které se na planetu Zemi rodí do podmínek, které ony samy v minulých životech svým myšlením a činy vytvořily. Po takovém uvědomění by měli lidé začít vytvářet přítomný svět lepší a harmoničtější, protože jaký jej připraví, do takového se opět znovu ve své další inkarnaci zrodí“. Avu ukončil svůj výklad pohledu na planetu Zemi, jak jej intuitivně cítil.

Po nějaké chvíli se ozval Ramu a přidal se k dalšímu pohledu na pozemský život. „Kdyby obyvatelé na planetě Zemi začali ve svých duchovních chrámech a nebo jednoduše ve svých duších přijímat univerzální duchovní energii, došlo by zde k velkému otevření se duchovním kosmickým univerzálním silám a tím také k většímu pochopení duchovních a vesmírných zákonů. Toto by změnilo myšlenkový systém celé planety. Obyvatelé planety Země by tak v základě pochopili, že nemají dělat nic negativního, co by vytvářelo negativní energii, která zabíjí, ničí, oslabuje, přináší chaos nebo rozděluje a která narušuje energii harmonie, souladu a jednoty založené na duchovní síle. Božský Střed však dává všem tvorům ve Vesmíru svobodnou volbu této energie a vibraci. Protože je ve všem vývoj, který vede zpět ke Světlu, nemůže nikdy na dlouho převládat energie záporu, neboli negace, protože celkový Vesmírny vede zpět k Božskému Středu Vesmíru, ze kterého vše vyšlo a jehož světlo je ve

všem obsažené. Toto Světlo je také obsažené v každé duši a každá duše se opět musí se Světlem Božskému Středu na konci svého vývoje spojit. Tma nikdy nemůže zcela pohltit světlo, které nakonec svou kvalitou musí ozářit tmu“.

Když Ramu skončil, ujala se slova Oro. „Z aury planety Země vidím, že základním východiskem pro vaši civilizaci je pochopení duchovních a vesmírných zákonů, které nelze v celkovém vývoji opomíjet. Čím více se od nich vaše civilizace na planetě Zemi bude vzdalovat nebo je ignorovat, tím více bude celá planeta trpět, protože taková civilizace jedná proti vývoji celého Vesmíru. Trpět ale budou opět stejné duše, které tyto duchovní zákony ignorují a vývoj planety zpomalují. Další důležitou věcí je, aby lidé se očisťovali a oprošťovali od svého Ega, neboli omezené sjednocování se jen se sebou, není postaveno na duchovním základě a kosmické moudrosti a to narušuje svými vibracemi celé okolí a také zpomaluje vlastní, ale i celkový vývoj. Každá činnost má být konána s vědomím užitku jak pro sebe, tak také pro druhé, což vede k vývoji v jednotu a také ke klidu a tvořivosti celé civilizace. Nejdůležitější je vědomí skutečnosti, že vše se vrací k Podstatě, ze které bylo do koloběhu Vesmíru vymrštno. Avšak nejdříve se musí ve svém vývoji opět duchovně prosvětlit, nabýt plného vědomí své duchovní podstaty, kdy potom může opět splynout s Božským Středem, což je cílem a důvodem stvoření Vesmíru“. Těmito slovy zakončila Oro svůj výklad o tom, jak cítila přicházející vibrace planety Země.

Nyní John položil svou první otázku, kdy se snažil vysvětlit úlohu, kterou hrála osoba Ježíše Krista, který je mnohými viděn jak Spasitel, neboli jako ten, který ty, kdo v něj uvěří, přivede k životu věčnému ve stálé blaženosti. John se také zmínil o ostatních náboženstvích, která na planetě Zemi existují a která uznávají opět své vlastní spasitele, učitele a proroky. Také upozornil, že na planetě Zemi existuje několik duchovních nauk a každá má velký počet následovníků. John požádal, zda by mu k této otázce mohli duchovní mistři něco říci.

Ramu se ujal telepatického vysílání slov s tímto obsahem. „Základem některých náboženských nauk je víra, což je otevření se a přijímání duchovní kosmické energie. Proto v chrámech je velká koncentrace této energie, protože jí tam ti, kdo přišli, vytvořili, nebo lépe řečeno, se této duchovní kosmické energie otevřeli a tak tyto vibrace v chrámě nebo na podobném duchovním místě zůstávají. Tato duchovní energie nabíjí na nějakou dobu vše, co se na takovém místě nachází“. John vstoupil do hovoru a řekl, „tuto duchovní energii někteří nazývají Duchem Svatým“. „Nezáleží na jméně“, pokračoval Ramu, „protože ve Vesmíru existuje mnoho pojmenování od nejrozličnějších Vesmírných civilizací. Většinou na každou planetu, která je na nějakém stupni vývoje, se rodí duchovní kosmický mistr, který učí o skutečnosti duchovních zákonů Božského Středu. Toto učení má však nejrozličnější úroveň a formy, podle toho, na jakém stupni se bude nacházet, než přijde další duchovní kosmický mistr. Duchovní kosmický mistr pro vaši planetu přišel v určité době v duši nazvané Ježíš Kristus, který byl zprostředkovatelem jak kosmické duchovní energie, tak učitelem duchovních zákonů. Před ním to byl asi někdo jiný a bude-li třeba, přijdou další nebo opět on sám.

Duchovní síla takového kosmického duchovního mistra je veliká a zůstává po dlouhou dobu v jeho podobenstvích, ať je to jeho obraz, socha nebo místo, kde se pohyboval. Zkoncentrovali lidé svou tichou pozornost na duši tohoto mistra nebo na jeho duchovní světlo, ať v chrámě nebo ve své duši s odevzdaností a čistotou, což nazýváte vírou, potom dochází mezi nimi ke spojení s duchovní kosmickou energií, neboli Duchem Svatým, jak jen na vaši planetě nazýváte. Pravá víra nebo duchovní vědomí zde znamená pochopení existence Božského Středu a snaha se s tímto Středem co nejvíce spojit.

Avšak vycituji, že zde došlo k zahalení této čisté duchovní energie na základě vytváření nauk přicházejících z intelektu, které pronikly i do nauk duchovních a vnesly velký chaos do čistého chápání spojení s duchovním kosmickým mistrem a jeho vesmírnou energií. Víra, neboli jednobodová duchovní koncentrace znamená vstoupení duše do proudu a vibrací

duchovní kosmické energie, která zde věčně vibruje. Tato duchovní vibrace však je zcela, bez jakéhokoliv zatížení intelektu. Proto na vaši planetě dochází k mnohým nedorozuměním, kdy kombinace intelektu a víry je pro duši nepřijatelná, tak jako světlo nelze slučovat s ničím jiným, protože by to jeho čistotu světelnou podstatu zastiňovalo. Proto je tak důležité chápat, že duchovní nauky je třeba přijímat duší a nechat je prozářit Světlem Božského Středu“.

Potom, co Ramu skončil svůj výklad na Johnovu otázku, ujala se slova Ani a vrátila se k výkladu ohledně pohledu mistrů z Logo na planetu Zemi. „Technický pokrok, který byl ve výrobě hmotných předmětů dosažen, je třeba nyní přeměnit na vývoj ve sféře duchovní. Je to zákon harmonie, kdy má dojít k harmonii ducha s vývojem techniky. Nedojde-li k tomuto vyvážení, potom je zde nebezpečí zastavení technického vývoje nějakou katastrofou. Je třeba povýšit duchovní vědomí lidí na planetě Zemi o znalost vesmírných duchovních zákonů. Toto je možno provést globálním telekomunikačním spojením a globálními univerzitami, které by vzdělávaly na stejné úrovni všechny obyvatele planety Země. Dále v auře planety Země vidím, že obyvatelé berou násilně život sobě i ostatním tvorům. Toto odporuje kosmickým zákonům a bude-li toto brání života zastaveno, postoupí planeta ve svém vývoji výše. Také je důležitý druh stravy, kterou obyvatelé planety přijímají, protože jde o vibrace, které se přijímáním potravy dostávají do fyzického těla, které jej v jeho funkcích ovlivňují, a hlavně mají vliv na myšlení lidí a jejich duchovní vývoj. Jídlo by nikdy nemělo mít svůj původ v utrpení nebo ve ztrátě života jiného tvora, protože tyto vibrace jsou v něm zachovány a přenášeny do těla toho, kdo je jí. Proto čím je jídlo vibračně vyšší, tedy co nejjednodušší a přírodou k tomu určené, o to lehčeji bude tělem přijato a kladně ovlivní celý proces vývoje člověka“. Ani se na chvíli odmlčela, jako kdyby chtěla nejdříve zvážit svá slova nebo získat více pochopení a spojení s aurou planety Země, než opět pokračovala dále ve svém výkladu.

„Je třeba co nejvíce omezovat vědomí ega, neboli uzavřenosti a pěstovat otevřenost a vědomí celku a globální spolupráce. Také veškerá fyzická činnost obyvatel i při jejich práci by měla být naplněna vibracemi radosti a tvořivosti. Technický vývoj by měl směřovat k jednoduchosti a k vědomí užitku vyrobených věcí pro všechny na celé planetě. Na planetě Zemi existuje mnoho ideových skupin s nejrůznějšími myšlenkovými ideály, které někdy stojí proti sobě a které využívají ovlivňování myšlení druhých obyvatel planety různými prostředky. Takovýto systém však je v rozporu a harmonií a vnáší chaos do myšlení a duchovního vývoje obyvatel planety a neklidné vibrace do její atmosféry. Spíše by mělo dojít ke globálnímu sjednocení kladných myšlenek. Zásadou by mělo být globální vzdělání obyvatel planety Země a jejich poznání kosmických a duchovních zákonů, které se týkají všech bytostí ve Vesmíru a všech planet na nejrůznějších stupních. Jde o zákony věčnosti, které jsou neměnné. Jedině takto může dojít k harmonickému vývoji civilizace na jakékoliv planetě. Jde zde o pochopení věčných zákonů Božského Středu Vesmíru a jejich následování. Jedině takto může vzniknout planetární civilizace, jejíž další vývoj bude v harmonii se zákony celého Vesmíru a jejíž duchovní pokrok bude napřed před vývojem technickým. Jedině harmonicky vedená civilizace může být budoucností planety Země“. Ani ukončila svůj pohled na vývoj planety Země a v místnosti nastalo ticho. John neměl žádné otázky, a tak jen čekal na slova ostatních.

Po chvíli se ujal slova Avu. „Čas tvého návratu se přiblížil, a tak bych chtěl zakončit tento náš pohled duchovních mistrů z planety Logo na planetu Zemi. Budu opakovat zřejmě totéž, když řeknu, že základem jakéhokoliv kladného vývoje jakékoliv civilizace je znalost kosmických duchovních zákonů a duchovní styk jednotlivce s univerzálním Božským Středem Vesmíru, který sám o sobě přináší do duší jednotu a harmonii. Základem takového vývoje je duchovní vývoj každé jednotlivé duše na planetě. Obrácením se k harmonií a vyššímu duchovnímu vědomí, které je neomezeno uzavřeností intelektu, pomůže celé planetě se také v jejím globálním vědomí povznést a zharmonizovat. Takovýmto postojem se posílí kladné vibrace a negace začne sama ustupovat, protože tam kde je světlo, není pro tmu místo.

Čím více světla bude v myšlení a v duších obyvatel planety Země a také jiných planet, tím méně tmy a nevědomosti bude moci na nich existovat. Tím se také připraví karmicky vibračně lepší budoucnost pro vývoj celé planety a pro harmoničtější a duchovnějším život duší, které na ní budou žít. Vše, co je používáno k braní života, ke zpomalování vývoje, k omezování duchovní svobody a k obdivování pouhé hmoty, vytváří špatnou karmu planety, narušuje vibrace Božského Středu a jednoho dne musí být prozářeno a přeměněno Světlem, a tak se rozplynout. Proto jakýsi Duchovní Parlament pro celou planetu by měl být nápomocný v této přeměně na vyšší vědomí a měl by přinést harmonii a Světlo do života celé planety Země. Je třeba chápat jednotu celého Vesmíru, která sestává z kosmických duchovních zákonů, jež platí pro všechny tvory a hmotu Vesmíru zcela stejně. Ve Vesmíru je mnoho civilizací a ty, které jsou duchovně pokročilejší, jsou spolu v astrálním spojení, jež je na hmotě zcela nezávislé.

Avu se na krátkou chvíli odmlčel a potom jakoby jasněji viděl situaci planety Země, pokračoval. „Planeta Země je v přítomné době na vývojovém rozcestí, kdy bude záviset na obyvatelích a vůdcích celé planety, jakým směrem půjde další její vývoj. Obyvatelé Země vynalezli zbraně, kterými mohou rozbít hmotu svých těl, svých měst, ale také hmotu své vlastní planety a tím tak narušit fyzické a přírodní zákony, které mají svou harmonii. Avšak je zákon, že nikdy se nesmí překročit bod, který by zničil přirozené funkce přírody. Je zde po staletí nastřádána těžká karma duchovní ignorace a opovrhování duchovní moudrostí, kdy zájem se obracel více k přechodné hmotě místo k věčným hodnotám ducha. Také je zde ignorace vůči životu planety a její přírody, která je stejně živá a citlivá jako její obyvatelé. Utrpení přírody a jejích živočichů je vibračně vysíláno do astrálního obalu planety Země. Takže v této době je tato karma nahromaděna a musí dopadnout, bude-li stejný vývoj ještě nějakou dobu, která má však již jen krátké trvání, pokračovat. Zákon karmy, ať se jedná o jednotlivé duše, národ, nebo celou planetu, nelze obejít.

Jediná možnost ke zmírnění tohoto dopadu je neutralizování špatné karmy a špatných vibrací kladným myšlením, činností, a hlavně duchovním životem. To by však znamenalo, že obyvatelé planety Země by okamžitě museli udělat základní změny v celém svém jednání, které by začalo vytvářet planetární systém, který by byl založen na duchovních a etických základech, který by šel k okamžitému obratu a tím k postupné nápravě globálního řízení planety. Z myšlení lidí by musely vymizet myšlenky násilí, braní nejrůznějších forem života a snaha po nadbytečném materiálním a přírodním shromažďování. Místo myšlenek, které rozdělují, by mělo nastoupit myšlení, které všechny obyvatele planety Země spojuje nejen ve fyzickém úsilí, ale i v oblasti myšlenkové a duchovní.

Jedině vibrace jednoty a duchovního spojení duše s Božským Středem a s jeho věčným Světlem mohou pomoci ke kladnému planetárnímu vývoji na Zemi. K tomu je zapotřebí, aby k takovému pochopení došlo co nejvíce duší na vaší planetě, aby vaši duchovní mistři vytvořili planetární duchovní parlament a vedli duše k chápání duchovních kosmických zákonů, které mají svůj základ v harmonii všeho stvořeného, ve svobodě duše poznávat duchovní vibrace Božského Středu, sjednocovat se s nimi a přenášet jejich světlo a harmonii na celé okolí.

Jde o tiché uvědomění si, že z Božského Středu vyšlo stvoření celého Vesmíru se všemi jeho fyzickými a duchovními zákony. V této jednotě jednoho bodu Božského Středu je původ a podstata všeho co existuje, ať ve světě fyzickém nebo duchovním. A právě vnitřního pochopení této skutečnosti je třeba, aby tak mohl vývoj obyvatel Země a celé této planety vést k vyššímu vývojovému stupni, který by směřoval k harmonickému rozvinutí a k harmonickým vibracím celé planety Země“.

Avu ukončil telepatické vysílání svého intuitivního vnímání a v místnosti nastalo ticho, naplněné vibracemi duchovní moudrosti, které se zde během této doby vytvořily. Johnovo vědomí bylo povzneseno a cítil, jak důležité je pochopení univerzální jednoty celého Vesmíru a jeho duchovního jádra, Božského Středu, ze kterého vyšly všechny duše včetně jeho. John

si také uvědomoval, jak je skoro nemožné pro obyvatele planety Země dosáhnout v tak krátké době, před dopadem těžké karmy na celou planetu stavu vědomí planetární jednoty a jakési univerzální duchovnosti, jejíž podstata by byla v přijímání jednoho Světla, které by nebylo ovlivňováno slovy dogmat a knih, ale vycházelo by z čistého kontaktu mezi duší a Božským Středem. John si uvědomoval, jak velké změně v myšlení a chápání lidí a také k duchovnímu otevření by na celé planetě Zemi muselo dojít, aby byl změněn negativní karmický a osudový dopad minulých a přítomných činů obyvatel celé planety. Kolik náhlého úsilí o změnu v chápání a přístupu by muselo být každým jedincem vynaloženo, aby byl politický, ekonomický a také náboženský systém na planetě přeměněn a povýšen na něco sjednocujícího, na systém, který by v sobě obsahoval úctu, moudrost, skromnost, otevřenost, a hlavně duchovní poznání.

Bylo by třeba vytvořit systém, který by viděl přírodu a životy planety v jednom sjednocujícím spojení se životy všech lidí. V této jednotě by nevystupovaly rozdíly národů nebo politických stran, ideologických skupin nebo zájmy ekonomických mocností, ale vše by i ve své rozdílnosti bylo založeno na globální planetární jednotě a spolupráci. K této jednotě a spolupráci by se také museli přidat představitelé a členové všech náboženství a církví, kteří by uznali záři jednoho Světla vycházejícího z Božského Středu a podle jeho intenzity ve vlastních duších by tak měnily za pomoci Duchovního Parlamentu duchovní vibrace celé planety Země. V takovém přístupu by se duše všech věřících mohly svobodně v tichu meditace otvírat univerzálním vibracím Božského Středu a světlo duše by v tomto tichu splývalo se světlem Božím.

John si uvědomoval, že je skoro nemožné dosáhnout tak velké změny v chápání, a hlavně ve vedení národů na planetě Zemi. Uvědomoval si, že dopad nad planetou visící karmy, vytvořené ignorací harmonie a jednoty, musí s největší pravděpodobností dopadnout, ať to bude jakoukoliv formou utrpení pro celé lidstvo. John si byl vědom, že je nyní a hlavně po dopadu této karmy udělat vše, aby další vývoj celé planety vytvářel kladné a harmonické vibrace, které by nevytvářely dále negaci a nebyly v budoucnu příčinou špatných nebo dokonce katastrofických událostí.

John si také uvědomil svou vlastní roli, jak může být nápomocen ve vytváření vibrací klidu a harmonie, a proto se v tomto okamžiku, na konci svého pobytu na Logo, na planetě, která mohla být Zemi příkladem, rozhodl, že zasvětit svůj život vytváření kladných vibrací a snaze učit druhé, jak dojdou ve své duši ke spojení s Božským Středem. John si uvědomil odpovědnost každého člověka na planetě Zemi a dopad jeho myšlení a jednání na vývoj celé planety. Čím více pozitivní, kladný a tvůrčí přístup každý jednotlivec bude mít, tím kladnější a radostnější atmosféra se bude vytvářet pro život na celé planetě Zemi.

Avu přerušil Johnovy myšlenky s tím, že nyní je čas na jeho návrat zpět na planetu Zemi. Všichni vstali a společně sešli zpět do chrámu. Zde Ramu pokynul Johnovi, aby si stoupl na místo určené duchovnímu mistru. Potom všichni Johna obstoupili, napřáhli k němu své ruce a vnořili se do tichého soustředění. John cítil, jak jeho astrální tělo získává čím dále tím více energie a jak tato energie také otvírá jeho schopnost duchovního chápání a vnímání. Po nějaké chvíli pocítil úplné sjednocení se Světlem Božského Středu a s tím přicházející rozšíření duchovního vědomí. Cítil, jak pyramidový tvar nad ním jej zcela zalévá svou energií a povznáší jeho vědomí. Také cítil silné vibrace duchovních mistrů, kteří kolem něj vytvořily silný energetický, ale také duchovní vibrační závoj. John nyní cítil svou existenci jako duchovní energii, jako věčné spojení se Světlem Božského Středu.

Po nějaké chvíli duchovní mistři dali své ruce dolů a Ramu pokynul Johnovi, aby jej následoval. Prošli chrámovou lodí a vyšli do noci planety Logo. Avu se otočil k Johnovi a řekl. „Všichni, kdo jsme zde, jsme v chrámu propojili svou duchovní energii s energií tvou. Tedy je mezi námi navázáno duchovní spojení. Kdykoliv budeš ve své duši cítit potřebu se duchovně spojit s kýmkoliv z nás, udělej to. Odejdi na tiché místo, sedni si tak, aby tvá páteř byla úplně

rovná, zapomeň zcela své fyzické tělo i s jeho myšlenkami a duchovně vstup do ticha neohraničeného vědomí tvé duše. V tomto stavu úplné tichosti se soustřed' na naše vibrace, které jsme uložili do vědomí tvé duše a okamžitě bude navázáno duchovní spojení mezi tebou a námi. V tomto spojení můžeš dostávat energetickou posilu pro své astrální tělo, můžeme spolu komunikovat, ale také se budeš moci lehčeji duchovně povznést ke Světlu Božského Středu. Je to dar, který jsme ti dali s sebou a který s tebou zůstane do mnoha dalších životů“.

Po těchto posledních slovech Avu, se John uklonil před duchovními mistry Ramu, Ani a Oro a potom se společně s Avu vznesli do tichého a modrého prostoru noci. Světla jejich duší se pomalu vzdalovala od povrchu planety Logo, aby se po nějaké chvíli pohybovala hlubinami Vesmíru, který v sobě ukrýval světla milionů sluncí a ještě většího počtu planet, které okolo nich kroužily s miliardy světélkujících duší, žijících na jejich povrchu.

(13)

XIII. Kapitola

Odjezd z Woolman Hill

Na planetě Zemi, na americkém kontinentu ve státě Massachusetts, u města Deerfield na kopci Woolman Hill bylo nádherné ráno. Slunce již stálo nad horami a jeho paprsky dopadaly na několik akrů tohoto quakerovského duchovního centra. Ovce se již dlouhou chvíli pásly na velké louce a zpět ptáků bylo slyšet v okolních lesích. Všude se rozlévalo ticho, mír a klid. Ten, kdo by stál na jednom z blízkých kopců a sledoval by duchovním zrakem toto okolí, by určitě zaznamenal, že nad tímto kopcovitým ostrůvkem klidu se snášelo astrální světlo, které mířilo k lesu a zakončilo svou cestu v malé dřevěné chatičce. Pro ty, kteří by pozorovali krajinu svým fyzickým zrakem, se nestalo nic pozoruhodného, jenom bečení ovcí narušovalo zpět ptáků a nebe bylo bez jediného mráčku.

Tělo Johna Towle se pomalu začalo probírat ze spánku po dlouhé astrální cestě své duše. Chvíli to trvalo, než se John dostal do úplného kontaktu se svými fyzickými orgány a mohl pomalu začít pohybovat nohama a rukama. Ještě chvíli John zůstal ležet a ve své mysli si znovu nechával proběhnout některé obrazy z Loga. Potom pomalu vstal a přestože nepociťoval hlad, připravil si ovesné vločky s mlékem. Po lehké snídani vyšel na procházku do okolních lesů, které objímaly Woolman Hill.

John se zastavil u Jean a Maureen, aby je pozdravil a také, aby neměly o něj strach, že vstává tak pozdě ráno. Potom se vydal stezkou do lesa, aby tam na klidném místě shrnul všechny své dojmy a zažil skutečnost svého nového poznání. Toto poznání záviselo v tom, že systém života na Logo byl skutečností a že jednou by na tuto úroveň měla postoupit civilizace na planetě Zemi. Ačkoli tato možnost byla v přítomné době příliš vzdálená, John si uvědomoval, že je zde mnoho možností, na kterých lze pracovat a tak pomáhat lidstvu k tomuto vědomí dojít. Věděl, že je to dlouhá cesta, ale na druhé straně věřil, že část lidstva je již nyní na správné cestě, kterou by však mělo následovat více a více lidí.

Během své procházky si John také uvědomoval svou povinnost přispět k tomuto kladnému vývoji a být jeho částí. Bylo to něco, co nyní bral jako svoje poslání, které musel naplňovat skutky. John se v mysli vrátil ke svým sedmi bodům univerzální jednoty, které si na začátku svého pobytu na Woolman Hill napsal. Věřil, že chápání jednoty je jeden z nejdůležitějších předpokladů, ze kterého je třeba vycházet. Jednota v sobě přece obsahuje návaznost jedné části na druhou, i když jsou rozdílné. Z jednoty vychází veškerá různorodost, která se do jednoho univerzálního bodu opět navrácí. Proto chápání univerzální jednoty, která obsahuje jak tuto planetu Zemi, tak celý Vesmír, bylo jedním ze zásadních pochopení, které John v sobě pociťoval.

John se procházel lesem a cítil, jak mu s těmito myšlenkami přibývá sil a roste jeho přesvědčení pro nutnost duchovní práce. Náhle se v jeho podvědomí vynořil obraz astrální bytosti z planety Aro, která mu sdělila, že poselství, které by měl s sebou přinést na planetu Zemi, bylo uvědomění si přechodné existence fyzického lidského těla a pochopení věčné duchovní podstaty, která září jako světlo v každé lidské duši.

John vnitřně věděl, že musí splnit toto své poslání a že to znamená změnu jeho dosavadního života, ke kterému se cítil vnitřně určen a které měl rozšiřovat. Byl to zvláštní pocit, když si uvědomoval, že nastává nová část jeho života.

Na druhé straně si John také uvědomoval, že změna je částí vývoje, který stále stoupá ve své kvalitě spirálovitě vzhůru. Bez změny a případným zastavením se na jednom místě by vědomí lidí nemohlo jít dále a rozšiřovat se o nová poznání. A právě nová poznání jsou nutná k tomu, aby člověk opouštěl starou cestu, po které kráčí a začal vyšlapávat cestu zcela novou, která povede dále k novým místům a k novým poznáním. John si právě v tomto okamžiku uvědomoval, že nyní musí začít kráčet po nové cestě, kterou je třeba svou vlastní vírou a vůlí vyšlapat a jít po ní tak dlouho, až dojde na její konec, aby potom dále pokračoval po cestě nové.

V tomto rozpoložení mysli došel na místo, které znal ze své procházky hned první den, když přijel na Woolman Hill. Sedl si ke kmeni stromu a díval se před sebe do zalesněného údolí a na vysoké kopce v dáli. Pomalu se hroužil do tiché meditace, která posilovala jeho přesvědčení a v nitru duše mu pomáhala nalézt novou cestu, kterou však musel sám nastoupit.

Bylo již pozdě odpoledne, když se John rozloučil s Maureen a Jean a jeho auto se pomalu rozjelo po prašné cestě dolů k silnici.

Paprsky slunce se rozlévaly krajinou, na které se pnula stužka silnice, po které jelo auto, jehož řidič se rozhodl kráčet vstříc nové cestě svého života. Tento pozemský svět měl o probuzenou duši více.

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org
www.angels-heaven.org
www.ashtar-sheran.org
www.himmels-engel.de
www.angeles-luz.es
www.angely-sveta.ru
www.anges-lumiere.eu
www.angelo-luce.it
www.anioly-nieba.pl
www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)